

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 121

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 52
15 mai 2009

Cuprins

I *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (CE) nr. 371/2009 al Consiliului din 27 noiembrie 2008 de modificare a Regulamentului (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 de stabilire a categoriilor de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile articolului 12, ale articolului 13 al doilea paragraf și ale articolului 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților** 1

Preț: 18 EUR

(continuare în pagina următoare)

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

II *Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie*

DECIZII

Consiliu

2009/370/CE:

★ Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009 privind aderarea Comunității Europene la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile și la Protocolul la aceasta privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronavelor, adoptate împreună la Cape Town, la 16 noiembrie 2001	3
Convenție privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile	8
Protocol privind aspecte specifice ale echipamentelor aeronautice la convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile	25

III *Acte adoptate în temeiul Tratatului UE*

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

2009/371/JAI:

★ Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol)	37
--	----

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 371/2009 AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2008

de modificare a Regulamentului (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 de stabilire a categoriilor de funcționari și agenți ai Comunităților Europene cărora li se aplică dispozițiile articolului 12, ale articolului 13 al doilea paragraf și ale articolului 14 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 291,

având în vedere Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, în special articolul 16,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Curții de Justiție ⁽²⁾,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 6 din Decizia 2009/371/JAI a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) ⁽⁴⁾, personalul Europol poate participa în sprijinul echipelor comune de anchetă înființate la inițiativa a două sau mai multe state membre, cu condiția ca echipele respective să desfășoare cercetări referitoare la infracțiuni de competența Europol. Respectivele echipe comune de anchetă se află sub conducerea unui șef de echipă care

reprezintă autoritatea națională competentă – care participă la cercetările penale – a statului membru pe teritoriul căruia echipa își desfășoară activitatea. Pe perioada operațiunilor echipei comune de anchetă, membrii personalului Europol se supun, în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva lor sau de către ei înșiși, legislației naționale a statului membru în care se desfășoară operațiunea, aplicabilă persoanelor cu funcții comparabile.

- (2) Atunci când protocolul de modificare a Convenției Europol a introdus posibilitatea ca funcționarii Europol să participe la echipe comune de anchetă ⁽⁵⁾, s-a considerat că, ținând cont de particularitățile participării funcționarilor Europol la echipe comune de anchetă înființate de statele membre în contextul cercetărilor penale care țin de competența Europol, funcționarii Europol nu ar trebui să beneficieze de imunitate de jurisdicție pentru acțiunile oficiale întreprinse în contextul participării la aceste echipe.

- (3) Privilegiile și imunitățile acordate prin Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene, exclusiv în interesul acestora din urmă, funcționarilor și agenților acestora sunt de natură pur funcțională, în sensul că sunt menite să evite orice interferență în funcționarea și independența Comunităților. Deoarece Decizia 2009/371/JAI nu modifică particularitățile participării personalului Europol la echipele comune de anchetă, adoptarea acestuia nu ar trebui să extindă imunitatea de jurisdicție la personalul Europol care participă la asemenea echipe. În consecință, Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 ⁽⁶⁾ ar trebui să fie modificat pentru a aduce precizări, în contextul respectivei decizii și exclusiv în vederea aplicării deciziei menționate, în ceea ce privește sfera imunității personalului Europol pus la dispoziția unei echipe comune de anchetă,

⁽¹⁾ Avizul din 23 septembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Avizul din 11 iunie 2008.

⁽³⁾ Avizul din 17 iulie 2008.

⁽⁴⁾ A se vedea pagina 37 din prezentul Jurnal Oficial.

⁽⁵⁾ JO C 312, 16.12.2002, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 74, 27.3.1969, p. 1.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În Regulamentul (Euratom, CECO, CEE) nr. 549/69 se introduce următorul articol:

„Articolul 1a

Articolul 12 litera (a) din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților nu se aplică personalului Europol pus la dispoziția unei echipe comune de anchetă în ceea ce privește acțiunile oficiale necesare pentru îndeplinirea sarcinilor prevăzute la articolul 6 din Decizia 2009/371/JAI

a Consiliului din 6 aprilie 2009 privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) (*).

(*) JO L 121, 15.5.2009, p. 37.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 noiembrie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

M. ALLIOT-MARIE

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 6 aprilie 2009

privind aderarea Comunității Europene la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile și la Protocolul la aceasta privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronavelor, adoptate împreună la Cape Town, la 16 noiembrie 2001

(2009/370/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 61 litera (c) coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf și cu articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) Comunitatea acționează în vederea creării unui spațiu judiciar comun bazat pe principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești.

(2) Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile (denumită în continuare „Convenția de la Cape Town”) și Protocolul acesteia privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronavelor (denumit în continuare „Protocolul aeronautic”), adoptate împreună la Cape Town, la 16 noiembrie 2001, au o contribuție utilă la reglementarea la nivel internațional în domeniile lor respective. Prin urmare, este de dorit ca dispozițiile celor două instrumente care privesc materii care țin de competența exclusivă a Comunității să fie aplicate cât mai curând posibil.

(3) Comisia a negociat Convenția de la Cape Town și Protocolul aeronautic în numele Comunității, pentru părțile care țin de competența exclusivă a acesteia din urmă.

(4) Organizațiile regionale de integrare economică, care sunt competente în anumite domenii reglementate de Convenția de la Cape Town și de Protocolul aeronautic, pot adera la convenția și protocolul menționate, după intrarea în vigoare a acestora.

(5) De asemenea, anumite aspecte reglementate de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență ⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽⁴⁾ fac obiectul Convenției de la Cape Town și al Protocolului aeronautic.

(6) Comunitatea are competență exclusivă în ceea ce privește anumite materii reglementate de Convenția de la Cape Town și de Protocolul aeronautic, în timp ce statele membre sunt competente în alte domenii reglementate de aceste două instrumente.

(7) Prin urmare, Comunitatea ar trebui să adere la Convenția de la Cape Town și la Protocolul aeronautic.

⁽²⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

⁽¹⁾ Avizul din 18 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

- (8) Articolul 48 din Convenția de la Cape Town și articolul XXVII din Protocolul aeronautic prevăd că, la momentul aderării, o organizație regională de integrare economică prezintă o declarație care specifică materiile reglementate de convenția și protocolul menționate, în privința cărora competența a fost delegată organizației respective de către statele sale membre. În consecință, Comunitatea ar trebui să prezinte o astfel de declarație la momentul aderării la cele două instrumente.
- (9) Articolul 55 din Convenția de la Cape Town prevede că un stat contractant poate declara că nu va aplica, integral sau parțial, dispozițiile articolului 13 sau ale articolului 43, ori ale ambelor articole. La momentul aderării la convenția menționată, Comunitatea ar trebui să facă o asemenea declarație.
- (10) Articolele X, XI și XII din Protocolul aeronautic se aplică numai în cazul în care un stat contractant a făcut o declarație în acest sens, în conformitate cu articolul XXX din protocolul menționat și în condițiile stabilite prin respectiva declarație. La momentul aderării la Protocolul aeronautic, Comunitatea ar trebui să declare că nu va aplica articolul XII și că nu va face nicio declarație în conformitate cu articolul XXX alineatele (2) și (3). Competența statelor membre în ceea ce privește normele de drept material în materie de insolvență nu va fi afectată.
- (11) Aplicarea articolului VIII din Protocolul aeronautic privind alegerea legii aplicabile depinde, de asemenea, de o declarație care poate fi făcută de orice stat contractant, în conformitate cu articolul XXX alineatul (1). La momentul aderării la Protocolul aeronautic, Comunitatea ar trebui să declare că nu va aplica articolul VIII.
- (12) Regatul Unit va rămâne în continuare supus obligațiilor din Convenția de la Roma din 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale⁽¹⁾ până când dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 593/2008 devin obligatorii pentru acesta. Se prezumă că Regatul Unit, dacă va adera anterior acestui moment la Protocolul aeronautic, va face o declarație la momentul aderării în conformitate cu articolul XXX alineatul (1), care nu va aduce atingere aplicării normelor regulamentului menționat.
- (13) Regatul Unit și Irlanda participă la adoptarea și aplicarea prezentei decizii.

- (14) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale,

DECIDE:

Articolul 1

- (1) Se aprobă în numele Comunității Europene Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile (denumită în continuare „Convenția de la Cape Town”) și Protocolul privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronavelor (denumit în continuare „Protocolul aeronautic”), adoptate împreună la Cape Town, la 16 noiembrie 2001.

Textele Convenției de la Cape Town și ale Protocolului aeronautic se atașează la prezenta decizie.

- (2) În prezenta decizie, prin „stat membru” se înțelege orice stat membru, cu excepția Danemarcei.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să depună, în numele Comunității Europene, instrumentele prevăzute la articolul 47 alineatul (4) din Convenția de la Cape Town și la articolul XXVI alineatul (4) din Protocolul aeronautic.

Articolul 3

- (1) La momentul aderării la Convenția de la Cape Town, Comunitatea va prezenta declarațiile care figurează la punctele I din anexele I și II.

- (2) La momentul aderării la Protocolul aeronautic, Comunitatea va prezenta declarațiile care figurează la punctele II din anexele I și II.

Adoptată la Luxemburg, 6 aprilie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

J. POSPÍŠIL

⁽¹⁾ JO L 266, 9.10.1980, p. 1.

ANEXA I

Declarații generale privind competența Comunității Europene care trebuie prezentate de Comunitate la momentul aderării la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („Convenția de la Cape Town”) și la Protocolul la aceasta privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronautice („Protocolul aeronautic”), adoptate împreună la Cape Town, la 16 noiembrie 2001

- I. Declarație prezentată în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) privind competența Comunității Europene în domeniile reglementate de Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („Convenția de la Cape Town”), în privința cărora statele membre au delegat competența Comunității
1. Convenția de la Cape Town prevede la articolul 48 că organizațiile regionale de integrare economică care sunt constituite de state suverane și care sunt competente în ceea ce privește anumite materii reglementate de respectiva convenție pot adera la aceasta, sub rezerva prezentării declarației prevăzute la alineatul (2) al articolului menționat. Comunitatea a decis să adere la Convenția de la Cape Town și procedeză, în consecință, la prezentarea declarației respective.
 2. Membrii actuali ai Comunității sunt Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.
 3. Cu toate acestea, prezenta declarație nu se aplică în cazul Regatului Danemarcei, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene.
 4. Prezenta declarație nu se aplică teritoriilor statelor membre în care Tratatul de instituire a Comunității Europene nu este aplicabil și nu aduce atingere actelor sau pozițiilor care pot fi adoptate în temeiul Convenției de la Cape Town de către statele membre respective în numele și în interesul acestor teritorii.
 5. Statele membre ale Comunității Europene au delegat competența Comunității în ceea ce privește domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 din 29 mai 2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽³⁾.
 6. La momentul aderării la Convenția de la Cape Town, Comunitatea nu va face niciuna dintre declarațiile posibile în temeiul articolelor menționate la articolul 56 din convenția respectivă, cu excepția unei declarații privind articolul 55. Statele membre își păstrează competența în ceea ce privește normele de drept material în materie de insolvență.
 7. Exercițarea competențelor delegate de statele membre Comunității în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene este, prin natura sa, susceptibilă de a evolua în permanență. În cadrul instituit prin tratat menționat, instituțiile competente pot adopta decizii prin care se determină întinderea competențelor Comunității. Prin urmare, Comunitatea își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca acest fapt să constituie o condiție prealabilă pentru exercitarea competenței sale cu privire la domeniile reglementate de Convenția de la Cape Town.
- II. Declarație prezentată în temeiul articolului XXVII alineatul (2), privind competența Comunității Europene în ceea ce privește domeniile reglementate de Protocolul privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronautice („Protocolul aeronautic”), pentru care statele membre au delegat competența Comunității
1. Protocolul aeronautic prevede la articolul XXVII că organizațiile regionale de integrare economică, care sunt constituite de state suverane și care sunt competente în ceea ce privește anumite aspecte reglementate de protocolul menționat, pot adera sub rezerva prezentării declarației menționate la alineatul (2) al articolului menționat. Comunitatea a decis să adere la Protocolul aeronautic și procedeză în consecință la prezentarea declarației respective.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

2. Membrii actuali ai Comunității Europene sunt Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, precum și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.
3. Cu toate acestea, prezenta declarație nu se aplică în cazul Regatului Danemarcei, în conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene.
4. Declarația menționată nu se aplică teritoriilor statelor membre în care nu se aplică Tratatul de instituire a Comunității Europene și nu aduce atingere actelor sau pozițiilor care pot fi adoptate în temeiul Protocolului aeronautic de către statele membre respective în numele și în interesul acestor teritorii.
5. Statele membre ale Comunității Europene au delegat Comunității competența cu privire la domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ și de Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 din 29 mai 2000 al Consiliului privind procedurile de insolvență ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) ⁽³⁾.
6. La momentul aderării la Protocolul aeronautic, Comunitatea nu va face nicio declarație în conformitate cu articolul XXX alineatul (1) cu privire la aplicarea articolului VIII și niciuna dintre declarațiile permise în temeiul articolului XXX alineatele (2) și (3). Statele membre își păstrează competența în ceea ce privește normele de drept material în materie de insolvență.
7. Exercitarea competențelor delegate de statele membre Comunității Europene în temeiul Tratatului de instituire a Comunității Europene este, prin natura sa, susceptibilă de a evolua în permanență. În cadrul instituit prin tratatul menționat, instituțiile competente pot adopta decizii prin care se determină întinderea competențelor Comunității. Prin urmare, Comunitatea își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca acest fapt să constituie o condiție prealabilă pentru exercitarea competenței sale cu privire la aspectele reglementate de Protocolul aeronautic.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 160, 30.6.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 177, 4.7.2008, p. 6.

ANEXA II

Declarații care trebuie prezentate de Comunitatea Europeană la momentul aderării la Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („Convenția de la Cape Town”) și la Protocolul privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronautice („Protocolul aeronautic”), adoptate împreună la Cape Town la 16 noiembrie 2001, cu privire la anumite dispoziții și măsuri cuprinse în acestea

- I. Declarația Comunității Europene în conformitate cu articolul 55 din Convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile („Convenția de la Cape Town”)

În conformitate cu articolul 55 din Convenția de la Cape Town, când debitorul își are domiciliul pe teritoriul unui stat membru al Comunității, statele membre care au obligații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾ vor aplica articolele 13 și 43 din Convenția de la Cape Town, pentru acordarea de măsuri provizorii, numai în conformitate cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, astfel cum este interpretat de Curtea de Justiție a Comunităților Europene, în contextul articolului 24 din Convenția de la Bruxelles din 27 septembrie 1968 privind competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾.

- II. Declarația Comunității Europene în conformitate cu articolul XXX din Protocolul privind aspecte specifice referitoare la echipamentele aeronautice („Protocolul aeronautic”)

În conformitate cu articolul XXX alineatul (5) din Protocolul aeronautic, articolul XXI din protocolul menționat nu se va aplica în interiorul Comunității, iar Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽³⁾ se va aplica acestei materii în cazul statelor membre care au obligații în temeiul regulamentului menționat sau în temeiul oricărui alt acord care vizează extinderea efectelor acestuia.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ JO L 299, 31.12.1972, p. 32.

⁽³⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

TRADUCERE

CONVENȚIE

privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile

STATELE PĂRȚI LA PREZENTA CONVENȚIE,

CONȘTIENTE de necesitatea de a achiziționa și folosi echipamente mobile de valoare ridicată sau de însemnătate economică deosebită și de a facilita finanțarea pentru achiziția și utilizarea acestora într-un mod eficient,

RECUNOSCÂND avantajele finanțării garantate cu active și ale leasingului în acest sens și dorind să faciliteze acest tip de tranzacții prin stabilirea de norme clare de reglementare a acestora,

CUNOSCÂND necesitatea de a asigura faptul că garanțiile privind aceste echipamente sunt universal recunoscute și protejate,

DORIND să asigure beneficii economice extinse și reciproce pentru toate părțile interesate,

CONSIDERÂND că aceste norme trebuie să reflecte principiile care stau la baza finanțării garantate cu active și a leasingului și să promoveze autonomia părților, necesară în astfel de tranzacții,

CONȘTIENTE de necesitatea de a stabili un cadru legal pentru garanțiile internaționale în domeniul acestor echipamente și, în acest scop, de a crea un sistem internațional de înregistrare pentru protecția acestora,

LUÂND ÎN CONSIDERARE obiectivele și principiile enunțate în convențiile existente referitoare la acest tip de echipamente,

CONVIN după cum urmează:

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI PREVEDERI GENERALE

Articolul 1

Definiții

În prezenta convenție, cu excepția cazurilor în care contextul implică un alt sens, următorii termeni sunt folosiți cu înțelesul explicat în cele ce urmează:

- (a) „contract” înseamnă contract de constituire a unei garanții, contract încheiat sub condiție suspensivă sau contract de leasing;
- (b) „cesiune” înseamnă un contract care, printr-o garanție sau în alt mod, conferă cesionarului drepturi conexe, cu sau fără transferul garanțiilor internaționale aferente;
- (c) „drepturi conexe” se referă la toate drepturile la plăți sau alte beneficii oferite de debitor conform unui contract, garantate sau asociate cu bunul;
- (d) „începerea procedurilor de insolvență” înseamnă momentul în care trebuie să înceapă procedurile de insolvență, conform legislației aplicabile privind insolvența;

- (e) „cumpărător condiționat” este un cumpărător în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă;
- (f) „vânzător condiționat” este un vânzător în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă;
- (g) „contract de vânzare-cumpărare” înseamnă un contract pentru vânzarea unui bun de către un vânzător unui cumpărător care nu face parte din contractele definite anterior la litera (a);
- (h) „instanță” înseamnă o instanță judecătorească sau un tribunal administrativ ori de arbitraj stabilit de către statul contractant;
- (i) „creditor” înseamnă titularul unei sarcini în cadrul unui contract de garanție, un cumpărător condiționat în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă sau un locator într-un contract de leasing;
- (j) „debitor” înseamnă garantul într-un contract de garanție, cumpărătorul condiționat într-un contract încheiat sub condiție suspensivă, utilizatorul într-un contract de leasing sau o persoană al cărei drept asupra unui bun este grevat de un drept sau o garanție înregistrabil(ă) necontractual(ă);

- (k) „administratorul judiciar” este persoana autorizată să administreze reorganizarea sau lichidarea, inclusiv persoanele autorizate în mod provizoriu, și poate fi un debitor aflat în posesia bunului, dacă acest lucru este permis de legislația aplicabilă privind insolvența;
- (l) „proceduri de insolvență” înseamnă falimentul, lichidarea sau ale proceduri judiciare sau administrative colective, inclusiv procedurile provizorii, în cadrul cărora activele și afacerile debitorului fac obiectul controalelor și supravegherii de către o instanță în scop de reorganizare sau lichidare;
- (m) „persoanele interesate” sunt:
- (i) debitorul;
 - (ii) orice persoană care, în scopul asigurării îndeplinirii oricărei obligații în favoarea creditorului, acordă sau emite o cauțiune sau o garanție la cerere sau o scrisoare de credit stand-by sau orice altă formă de asigurare a creditului;
 - (iii) orice altă persoană care are drepturi privind bunul sau asupra bunului;
- (n) „tranzacția internă” este o tranzacție de tipul celor enumerate la articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(c), în cazul în care centrul principalelor interese ale tuturor părților la astfel de tranzacții, precum și bunul relevant se află (astfel cum este specificat în protocol) în același stat contractant la momentul încheierii contractului și în cazul în care garanția existentă pentru tranzacția în cauză a fost înregistrată într-un registru național din respectivul stat contractant, care a făcut o declarație conform articolului 50 alineatul (1);
- (o) „garanție internațională” este garanția unui creditor căreia i se aplică prevederile articolului 2;
- (p) „registru internațional” reprezintă modalitățile internaționale de înregistrare în sensul prezentei convenții sau al protocolului;
- (q) „contractul de leasing” este contractul prin care o persoană (locatorul) acordă dreptul de posesie sau control asupra unui bun (cu sau fără opțiunea de a-l achiziționa) unei alte persoane (utilizatorul) în schimbul unei chirii sau al unei alte forme de plată;
- (r) „garanție națională” înseamnă o garanție a unui creditor privind un bun, creat de o tranzacție internațională în cadrul unei declarații în temeiul articolului 50 alineatul (1);
- (s) „drept sau garanție necontractual(ă)” înseamnă un drept sau o garanție acordat(ă) conform legislației unui stat contractant care a făcut o declarație în baza articolului 39 pentru a garanta îndeplinirea unei obligații, inclusiv o obligație față de un stat, un organism de stat sau o organizație interguvernamentală sau privată;
- (t) „notificare privind o garanție națională” înseamnă o notificare înregistrată sau care urmează a fi înregistrată la registrul internațional cu privire la crearea unei garanții naționale;
- (u) „bun” înseamnă un bun aparținând uneia dintre categoriile care intră în sfera de aplicare a articolului 2;
- (v) „drept sau garanție preexistente” înseamnă un drept sau o garanție de orice tip privind un bun sau asupra unui bun, care a fost creat sau a rezultat înainte de data de la care prezenta convenție începe să producă efecte, astfel cum se menționează la articolul 60 alineatul (2) litera (a);
- (w) „indemnizații” înseamnă încasări sub formă de bani sau sub o altă formă, provenite din pierderea totală sau parțială sau distrugerea fizică a bunului sau confiscarea, retragerea sau rechiziționarea totală sau parțială a acestuia;
- (x) „cesiunea potențială” este cesiunea proiectată pentru viitor în cazul producerii unui eveniment determinat, fie că aceasta este sigură sau nu;
- (y) „garanție internațională potențială” înseamnă o garanție privind un bun, proiectată a fi creată sau protejată în viitor ca garanție internațională, în cazul producerii unui eveniment determinat (care poate fi achiziția de către debitor a unei garanții privind bunul), fie că aceasta este sigură sau nu;
- (z) „vânzare potențială” înseamnă o vânzare proiectată pentru viitor, în cazul producerii unui eveniment determinat, fie că aceasta este sigură sau nu;
- (aa) „protocol” înseamnă, pentru orice categorie de bunuri și drepturi conexe cărora li se aplică prezenta convenție, protocolul corespunzător respectivei categorii de bunuri și drepturi conexe;
- (bb) „înregistrat” înseamnă înscris în registrul internațional conform prevederilor din capitolul V;
- (cc) „garanții înregistrate” înseamnă o garanție internațională, un drept sau o garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă) sau o garanție națională specificată într-o notificare privind o garanție națională, înregistrată conform prevederilor din capitolul V;
- (dd) „drept sau garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă)” înseamnă un drept sau o garanție necontractual(ă) înregistrabil(ă) conform unei declarații înaintate conform prevederilor articolului 40;

- (ee) „organism de înregistrare” înseamnă, conform protocolului, persoana sau organismul desemnat de protocol sau numit în temeiul articolului 17 alineatul (2) litera (b);
- (ff) „regulamente” înseamnă regulamente emise sau aprobate de către autoritatea de supraveghere în temeiul protocolului;
- (gg) „vânzare” înseamnă transferul proprietății asupra unui bun în urma încheierii unui contract de vânzare-cumpărare;
- (hh) „obligație garantată” înseamnă o obligație garantată printr-o garanție reală mobilă;
- (ii) „contract de garanție” înseamnă un contract prin care un debitor acordă titularului unei obligații sau aprobă acordarea unei drept (inclusiv dreptul de proprietate) privind un bun sau asupra unui bun pentru a garanta îndeplinirea unei obligații existente sau viitoare a debitorului sau a unui terț;
- (jj) „garanție reală mobilă” înseamnă o garanție creată printr-un contract de garanție;
- (kk) „autoritate de supraveghere” înseamnă, conform protocolului, autoritatea de supraveghere menționată la articolul 17 alineatul (1);
- (ll) „contract încheiat sub condiție suspensivă” înseamnă un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, cu condiția ca dreptul de proprietate să nu fie transferat până la îndeplinirea condiției sau a condițiilor prevăzute în contract;
- (mm) „garanție neînregistrată” înseamnă o garanție contractuală sau un drept sau o garanție necontractuală (cu excepția garanției căreia i se aplică articolul 39) care nu a fost înregistrată, indiferent dacă este înregistrabilă sau nu conform prezentei convenții; și
- (nn) „în scris” înseamnă o consemnare a informațiilor (inclusiv a informațiilor comunicate prin teletransmisie) care este pe suport material sau sub o altă formă care poate fi reprodusă ulterior pe suport material și care indică în mod rezonabil aprobarea informațiilor respective de către o persoană.
- articolului 7, privind un bun, identificabil în mod unic dintr-o categorie de astfel de bunuri enumerate la alineatul (3) și numite în protocol:
- (a) acordat de către debitor în baza unui contract de garanție;
- (b) atribuit unei persoane care este vânzătorul condiționat în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă; sau
- (c) atribuit unei persoane care este locatorul în cadrul unui contract de leasing. O garanție care intră în sfera de aplicare a prevederilor de la litera (a) nu intră și în sfera de aplicare a literelor (b) sau (c).
- (3) Categoriile menționate la alineatul precedent sunt următoarele:
- (a) corpuri de aeronave, motoare de aeronave și elicoptere;
- (b) material rulant pentru căi ferate; și
- (c) echipamente spațiale.
- (4) Legislația aplicabilă stabilește dacă o garanție care intră sub incidența alineatului (2) intră în sfera de aplicare a literelor (a), (b) sau (c) de la alineatul menționat.
- (5) O garanție internațională referitoare la un bun se extinde și la veniturile aduse de bunul respectiv.

Articolul 3

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta convenție se aplică în cazul în care, în momentul încheierii contractului care instituie sau prevede garanția internațională, debitorul se află într-un stat contractant.
- (2) Aplicabilitatea prezentei convenții nu este afectată în cazul în care creditorul se află într-un stat necontractant.

Articolul 4

Locația debitorului

- (1) În sensul articolului 3 alineatul (1), debitorul aparține de statul contractant:
- (a) în temeiul legislației căruia a fost creat sau funcționează;
- (b) în care își are sediul social sau sediul statutar;
- (c) în care își are administrația centrală; sau
- (d) în care își desfășoară activitatea.

Articolul 2

Garanția internațională

- (1) Prezenta convenție prevede constituirea și efectele unei garanții internaționale pentru anumite categorii de echipamente mobile și drepturi conexe.
- (2) În sensul prezentei convenții, o garanție internațională privind echipamente mobile este o garanție, creată în temeiul

(2) Referirea de la litera (d) a alineatului anterior la locul în care debitorul își desfășoară activitatea, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în mai multe locuri, înseamnă locul în care acesta își desfășoară activitatea principală sau, dacă nu există un astfel de loc, reședința sa obișnuită.

Articolul 5

Interpretare și legislația aplicabilă

(1) În interpretarea prezentei convenții, trebuie să se țină seama de obiectivele acesteia, stabilite în preambul, de caracterul său internațional și de necesitatea de a promova uniformitatea și previzibilitatea în aplicarea acesteia.

(2) Problemele legate de aspectele reglementate prin prezenta convenție care nu sunt stabilite explicit în cadrul acesteia vor fi soluționate în conformitate cu principiile generale pe care este fondată convenția sau, în lipsa acestor principii, în conformitate cu legea aplicabilă.

(3) Trimiterile la legea aplicabilă se referă la normele interne ale legii aplicabile, în virtutea normelor de drept internațional privat din statul instanței sesizate.

(4) În cazul în care un stat cuprinde mai multe unități teritoriale, fiecare având propriile sale norme de drept cu privire la aspectul analizat, și în cazul în care nu există nicio indicație privind unitatea teritorială relevantă, legea celui stat decide unitatea teritorială ale cărei legi se aplică. În absența unei astfel de norme, se aplică legea unității teritoriale cu care cazul are cele mai multe legături.

Articolul 6

Relația dintre convenție și protocol

(1) Prezenta convenție și protocolul vor fi citite și interpretate împreună ca un singur instrument.

(2) În cazul unei neconcordanțe între prezenta convenție și protocol, are întâietate protocolul.

CAPITOLUL II

CONSTITUIREA UNEI GARANȚII INTERNAȚIONALE

Articolul 7

Condiții de formă

O garanție se constituie ca garanție internațională în conformitate cu prezenta convenție în cazul în care contractul care o creează sau prevede:

(a) este în scris;

(b) se referă la un bun de care pot dispune debitorul, vânzătorul condiționat sau locatorul;

(c) permite unui bun să fie identificat în conformitate cu protocolul; și

(d) în cazul unui contract de garanție, permite stabilirea obligațiilor garantate, fără a fi însă necesar să se menționeze o sumă sau suma maximă garantată.

CAPITOLUL III

MĂSURI ÎN CAZUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR

Articolul 8

Măsurile aflate la dispoziția creditorului

(1) În cazul neîndeplinirii obligațiilor, astfel cum este prevăzut la articolul 11, cu condiția ca debitorul să-și fi dat în orice moment acordul și sub rezerva oricăror declarații ale statului contractant în temeiul articolului 54, creditorul poate aplica una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

(a) să-și însușească sau să preia controlul asupra bunului care constituie garanție în favoarea sa;

(b) să vândă sau să închirieze bunul;

(c) să colecteze sau să primească orice venit sau profit rezultat din gestionarea sau utilizarea bunului.

(2) Creditorul poate, de asemenea, să solicite un ordin judecătoresc care să autorizeze sau să impună oricare dintre acțiunile menționate la alineatul anterior.

(3) Orice măsură menționată la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) sau la articolul 13 trebuie aplicată în mod rezonabil din punct de vedere comercial. O măsură este considerată a fi aplicată în mod rezonabil din punct de vedere comercial atunci când aceasta este aplicată în conformitate cu o prevedere a contractului de garanție, cu excepția cazului în care o astfel de prevedere este în mod evident nerezonabilă.

(4) Un creditor care propune să vândă sau să închirieze un bun în temeiul alineatului (1) va notifica mai întâi în scris într-un termen rezonabil cu privire la această vânzare sau închiriere:

(a) persoanele interesate specificate la articolul 1 litera (m) punctele (i) și (ii); și

(b) persoanele interesate specificate la articolul 1 litera (m) punctul (iii), care au comunicat creditorului drepturile lor cu suficient timp înainte de vânzare sau închiriere.

(5) Orice sumă colectată sau primită de către creditor care rezultă din aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la alineatul (1) sau (2) trebuie considerată ca plată a sumei care reprezintă obligațiile garantate.

(6) În cazul în care sumele colectate sau primite de către creditor care rezultă din aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la alineatul (1) sau (2) depășesc suma garantată prin garanția reală mobilă și costurile rezonabile apărute în aplicarea respectivei măsuri, atunci, cu excepția cazului în care instanța decide altfel, creditorul distribuie surplusul în ordinea priorității și celorlalți deținători de garanții înregistrate cu rang inferior sau care au fost aduse la cunoștința creditorului și plătește suma rămasă debitorului.

Articolul 9

Transferul proprietății în cazul îndeplinirii obligației. Efectul liberatoriu

(1) În orice moment după neîndeplinirea obligației, astfel cum este prevăzut la articolul 11, creditorul și toate persoanele interesate pot hotărî de comun acord ca dreptul de proprietate (sau orice altă garanție a debitorului) asupra oricărui bun care constituie o garanție reală mobilă să fie utilizat de către creditor pentru îndeplinirea obligației garantate.

(2) La cererea creditorului, instanța poate hotărî ca dreptul de proprietate (sau orice altă garanție a debitorului) asupra oricărui bun care constituie o garanție reală mobilă să treacă asupra creditorului pentru îndeplinirea obligațiilor garantate.

(3) Instanța aprobă cererea de la alineatul anterior numai dacă valoarea obligațiilor garantate care trebuie îndeplinite printr-un astfel de transfer este proporțională cu valoarea bunului, ținându-se seama de plata care trebuie realizată de către creditor oricărei persoane interesate.

(4) În orice moment după neîndeplinirea obligațiilor, astfel cum se prevede la articolul 11, și înainte de vânzarea bunului care constituie garanție sau de emiterea unui ordin conform alineatului (2), debitorul sau orice persoană interesată poate obține ridicarea garanției reale mobiliare, plătind în întregime suma garantată, sub rezerva închirierii bunului de către creditor conform articolului 8 alineatul (1) litera (b) sau prevăzută de un ordin judecătoresc, conform articolului 8 alineatul (2). În cazul în care, după neîndeplinirea obligațiilor, suma garantată este plătită în întregime de către o persoană interesată, alta decât debitorul, acea persoană preia drepturile creditorului.

(5) Dreptul de proprietate sau orice altă garanție a debitorului, transferate prin vânzare, conform articolului 8 alineatul (1) litera (b) sau prezentului articol alineatul (1) sau (2), este degrevat de orice altă garanție de rang inferior garanției reale mobiliare a creditorului, în conformitate cu prevederile articolului 29.

Articolul 10

Măsurile aflate la dispoziția vânzătorului condiționat sau a locatorului

În cazul neîndeplinirii obligațiilor în cadrul unui contract încheiat sub condiție suspensivă sau al unui contract de leasing, astfel cum se prevede la articolul 11, vânzătorul condiționat sau locatorul, după caz:

(a) sub rezerva oricărei declarații potențiale a statului contractant, conform articolului 54, poate să rezilieze contractul și să-și însușească sau să preia controlul asupra oricărui bun care face obiectul contractului; sau

(b) poate să solicite un ordin judecătoresc care să autorizeze sau să împună oricare dintre aceste acțiuni.

Articolul 11

Domeniul de aplicare al neîndeplinirii obligațiilor

(1) Debitorul și creditorul pot în orice moment să încheie un acord scris pentru a stabili faptele care constituie neîndeplinirea obligațiilor sau care determină exercitarea drepturilor și punerea în executare a măsurilor specificate la articolele 8-10 și 13.

(2) În cazul în care debitorul și creditorul nu au căzut de acord asupra acestor aspecte, „neîndeplinirea obligațiilor” în sensul articolelor 8-10 și 13 înseamnă neîndeplinirea de către debitor a obligațiilor sale, ceea ce îl privează în mod substanțial pe creditor de beneficiile care i se cuvin în conformitate cu prevederile contractului.

Articolul 12

Măsuri suplimentare

Pot fi aplicate orice alte măsuri permise de legea aplicabilă, inclusiv măsurile asupra cărora părțile au căzut de acord, cu condiția ca acestea să nu vină în contradicție cu prevederile imperative din prezentul capitol, astfel cum se stabilește la articolul 15.

Articolul 13

Măsuri provizorii

(1) Sub rezerva oricărei declarații pe care o poate face în temeiul articolului 55, un stat contractant se asigură că un creditor care aduce dovezi că debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile, în așteptarea soluționării definitive a cererii sale și cu condiția ca debitorul să-și fi dat, în orice moment, acordul în această privință, poate obține din partea unei instanțe aplicarea în termen scurt a unor măsuri, sub forma unuiu sau a mai multor ordine dintre cele enumerate în cele ce urmează, în funcție de solicitarea creditorului:

- (a) conservarea bunului și a valorii sale;
- (b) punerea în posesie, controlul sau custodia asupra bunului;
- (c) imobilizarea bunului; și
- (d) închirierea sau, cu excepția cazurilor prevăzute la literele (a)-(c), gestionarea bunului și a veniturilor generate de acesta.

(2) La emiterea unui ordin conform alineatului precedent, instanța poate impune condițiile pe care le consideră necesare pentru a proteja persoanele interesate în eventualitatea în care:

- (a) creditorul, la punerea în aplicare a unui ordin care dispune aplicarea unor măsuri, nu-și îndeplinește oricare dintre obligațiile sale față de debitor conform prezentei convenții sau conform protocolului; sau
- (b) creditorului nu îi este recunoscută creanța, integral sau parțial, la soluționarea definitivă a respectivului litigiu.

(3) Înainte de a emite un ordin conform alineatului (1), instanța poate solicita ca toate persoanele interesate să fie notificate de această cerere.

(4) Nicio prevedere a acestui articol nu afectează aplicarea articolului 8 alineatul (3) și nici nu limitează posibilitatea instanței de a dispune alte măsuri provizorii decât cele enumerate la alineatul (1).

Articolul 14

Condiții procedurale

Sub rezerva articolului 54 alineatul (2), orice măsură prevăzută în prezentul capitol trebuie aplicată în conformitate cu procedura stabilită prin legea locului în care se aplică măsura.

Articolul 15

Derogarea

În relațiile lor reciproce, două sau mai multe părți menționate în prezentul capitol pot oricând, prin acord scris, să stabilească o derogare de la conținutul oricăreia dintre prevederile anterioare din prezentul capitol sau să modifice efectele acestora, cu excepția articolului 8 alineatele (3)-(6), a articolului 9 alineatele (3) și (4), a articolului 13 alineatul (2) și a articolului 14.

CAPITOLUL IV

SISTEMUL INTERNAȚIONAL DE ÎNREGISTRARE

Articolul 16

Registrul internațional

(1) Se instituie un registru internațional pentru înregistrarea:

(a) garanțiilor internaționale, a garanțiilor internaționale potențiale și a drepturilor și garanțiilor necontractuale înregistrabile;

(b) cesiunilor și cesiunilor potențiale de garanții internaționale;

(c) achizițiilor de garanții internaționale prin subrogarea legală sau convențională conform legii aplicabile;

(d) notificărilor privind garanțiile naționale;

(e) subordonărilor de garanții menționate la oricare dintre alineatele precedente.

(2) Se pot institui diferite registre internaționale pentru diferite categorii de bune și drepturi conexe.

(3) În sensul acestui capitol și al capitolului V, termenul „înregistrare” include, acolo unde este cazul, modificarea, prelungirea sau radierea înregistrării.

Articolul 17

Autoritatea de supraveghere și organismul de înregistrare

(1) Se desemnează o autoritate de supraveghere în conformitate cu protocolul.

(2) Autoritatea de supraveghere:

(a) înființează sau ia măsuri pentru înființarea Registrului internațional;

(b) numește și eliberează din funcție responsabilul organismului de înregistrare, cu excepția cazului în care se prevede altfel în protocol;

(c) în cazul în care se schimbă responsabilul organismului de înregistrare, asigură că toate drepturile necesare pentru funcționarea efectivă continuă a Registrului internațional îi revin sau sunt transmisibile noului responsabil;

(d) după consultarea cu statele contractante, stabilește sau aprobă un regulament de aplicare a protocolului privind funcționarea Registrului internațional și asigură publicarea acestuia;

(e) stabilește procedurile administrative prin care se pot înainta plângeri către autoritatea de supraveghere privind funcționarea Registrului internațional;

(f) supraveghează organismul de înregistrare și funcționarea Registrului internațional;

(g) la cererea organismului de înregistrare, îi acordă asistență acestuia după cum consideră necesar autoritatea de supraveghere;

(h) stabilește și revizuieste periodic structura tarifară a serviciilor și a facilităților oferite de către Registrul internațional;

(i) face tot ceea ce este necesar pentru a asigura existența unui sistem electronic eficient de înregistrare pe bază de notificări în vederea îndeplinirii obiectivelor prezentei convenții și ale protocolului; și

(j) înaintează rapoarte periodice statelor contractante cu privire la îndeplinirea obligațiilor sale în conformitate cu prezenta convenție și cu protocolul.

(3) Autoritatea de supraveghere poate încheia orice acord necesar pentru îndeplinirea funcțiilor sale, inclusiv acordurile prevăzute la articolul 27 alineatul (3).

(4) Autoritatea de supraveghere deține toate drepturile de proprietate asupra bazelor de date și a arhivelor Registrului internațional.

(5) Organismul de înregistrare asigură funcționarea eficientă a Registrului internațional și îndeplinește funcțiile care i-au fost atribuite prin prezenta convenție, prin protocol și prin regulamente.

CAPITOLUL V

ALTE ASPECTE LEGATE DE ÎNREGISTRARE

Articolul 18

Condiții de înregistrare

(1) Protocolul și regulamentele trebuie să specifice condițiile, inclusiv criteriile de identificare a bunului pentru:

- (a) efectuarea de înregistrări (care includ dispunerea transmiterii în prealabil pe cale electronică a consimțământului tuturor persoanelor al căror consimțământ este necesar conform articolului 20);
- (b) efectuarea de căutări și emiterea de certificate de căutare și sub rezerva a ceea ce urmează;
- (c) asigurarea confidențialității informațiilor și a documentelor din cadrul Registrului internațional, altele decât informațiile și documentele legate de înregistrare.

(2) Organismul de înregistrare nu are datoria de a cerceta dacă a fost într-adevăr acordat consimțământul pentru înregistrare în temeiul articolului 20 sau dacă acest consimțământ este valabil.

(3) În cazul în care o garanție înregistrată ca garanție internațională potențială devine garanție internațională, nu este necesară o altă înregistrare, cu condiția ca informațiile existente să fie suficiente pentru înregistrarea unei garanții internaționale.

(4) Organismul de înregistrare ia măsurile necesare pentru ca înregistrările să fie introduse în baza de date a Registrului internațional, să poată fi căutate în ordinea cronologică a primirii lor, și în fișier să se înregistreze data și ora primirii.

(5) Protocolul poate dispune ca un stat contractant să poată desemna pe teritoriul său unul sau mai multe organisme ca punct sau puncte de intrare, prin intermediul căruia informațiile necesare pentru înregistrare să fie transmise Registrului internațional. Un stat contractant care creează un astfel de organism poate specifica cerințele care trebuie îndeplinite (dacă există astfel de cerințe) înainte ca aceste informații să fie transmise Registrului internațional.

Articolul 19

Valabilitatea și momentul înregistrării

(1) O înregistrare este valabilă doar dacă este efectuată în conformitate cu prevederile articolului 20.

(2) O înregistrare, dacă îndeplinește condițiile de valabilitate, este completă doar la introducerea informațiilor necesare în baza de date a Registrului internațional, astfel încât să poată fi consultată.

(3) O înregistrare poate fi consultată, în sensul alineatului anterior, în momentul în care:

- (a) Registrul internațional i-a atribuit un număr de fișier în ordine secvențială; și
- (b) informațiile privind înregistrarea, inclusiv numărul fișierului, sunt stocate pe suport durabil și pot fi accesate la Registrul internațional.

(4) În cazul în care o garanție înregistrată inițial ca garanție internațională potențială devine garanție internațională, aceasta trebuie considerată ca fiind înregistrată de la data de înregistrare a garanției internaționale potențiale, cu condiția ca înregistrarea să fi fost valabilă imediat înainte de momentul constituirii garanției internaționale, astfel cum este prevăzut la articolul (7).

(5) Alineatul anterior se aplică cu modificările necesare la înregistrarea unei cesiuni potențiale a unei garanții internaționale.

(6) O înregistrare trebuie să poată fi consultată în baza de date a Registrului internațional în conformitate cu criteriile specificate în protocol.

Articolul 20

Acordarea consimțământului pentru înregistrare

(1) O garanție internațională, o garanție internațională potențială, o cesiune sau o cesiune potențială a unei garanții internaționale poate fi înregistrată, iar apoi înregistrarea poate fi modificată sau prelungită înainte de expirare, de către oricare dintre părți cu acordul scris al celeilalte părți.

(2) Subordonarea unei garanții internaționale unei alte garanții internaționale poate fi înregistrată în orice moment de către persoana sau cu acordul scris al persoanei a cărei garanție a fost subordonată.

(3) O înregistrare poate fi radiată de către partea sau cu acordul scris al părții în favoarea căreia a fost efectuată.

(4) Achiziția unei garanții internaționale prin subrogare legală sau convențională poate fi înregistrată de către persoana care se substituie creditorului.

(5) Un drept sau o garanție necontractuală înregistrabilă pot fi înregistrate de către deținătorul acestora.

(6) Notificarea unei garanții naționale poate fi înregistrată de către deținătorul acesteia.

Articolul 21**Durata înregistrării**

Înregistrarea unei garanții internaționale rămâne în vigoare până în momentul radierii acesteia sau până la expirarea perioadei specificate în înregistrare.

Articolul 22**Consultările**

(1) Orice persoană poate solicita, prin modalitățile specificate în protocol și în regulamente, consultarea prin mijloace electronice în cadrul Registrului internațional a garanțiilor internaționale sau a garanțiilor internaționale potențiale înregistrate în acesta.

(2) La primirea unei solicitări în acest sens, organismul de înregistrare emite, prin modalitățile prevăzute în protocol și în regulamente, un certificat de consultare în registru prin mijloace electronice cu privire la orice bun:

(a) care menționează toate informațiile înregistrate cu privire la bunul în cauză, precum și data și ora la care au fost înregistrate informațiile; sau

(b) care menționează că nu există informații în cadrul Registrului internațional cu privire la bunul în cauză.

(3) Un certificat de consultare eliberat în temeiul alineatului anterior indică faptul că acel creditor al cărui nume este indicat în informația înregistrată a achiziționat sau intenționează să achiziționeze o garanție internațională privind bunul în cauză, însă nu menționează dacă este vorba despre o garanție internațională sau despre o garanție internațională potențială, chiar dacă acest lucru poate fi confirmat prin informațiile relevante incluse în înregistrare.

Articolul 23**Lista declarațiilor și a drepturilor sau garanțiilor necontractuale declarate**

Organismul de înregistrare ține o evidență a declarațiilor, a retragerilor declarațiilor și a categoriilor de drepturi sau garanții necontractuale comunicate organismului de înregistrare de către depozitar, astfel cum au fost transmise de către statul contractant, în conformitate cu articolele 39 și 40, și a datelor la care a avut loc fiecare declarație sau retragere a declarației. Aceste evidențe trebuie să fie înregistrate și să poată fi consultate după numele statului declarant; acestea trebuie să fie puse la dispoziția oricărei persoane care solicită acest lucru, astfel cum se prevede în protocol și în regulamente.

Articolul 24**Valoarea probantă a certificatelor**

Un document care îndeplinește condițiile de formă prevăzute de regulamente și care constituie un certificat eliberat de Registrul internațional este o dovadă *prima facie*:

(a) a eliberării sale de către Registrul internațional; și

(b) a faptelor menționate în acesta, inclusiv data și ora la care s-a efectuat înregistrarea.

Articolul 25**Radierea înregistrării**

(1) În cazul în care obligațiile garantate printr-o garanție reală mobilă înregistrată sau obligațiile care se află la originea unui drept sau a unei garanții necontractuale înregistrate au fost îndeplinite sau în cazul în care au fost îndeplinite condițiile de transfer al titlului în temeiul unui contract înregistrat încheiat sub condiție suspensivă, deținătorul garanțiilor în cauză radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

(2) În cazul în care a fost înregistrată o garanție internațională potențială sau o cesiune potențială a unei garanții internaționale, creditorul potențial sau cesionarul potențial radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate, în urma cererii scrise a debitorului sau a cedentului, livrată sau primită la adresa acestuia, menționată în înregistrare, înainte de valorificarea sau asumarea unui angajament de valorificare a bunului de către creditorul potențial sau cesionarul potențial.

(3) În cazul în care obligațiile asigurate printr-o garanție națională specificată într-o notificare înregistrată privind o garanție națională au fost îndeplinite, deținătorul acelei garanții radiază înregistrarea, fără întârzieri nejustificate, în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

(4) În cazul în care o înregistrare nu ar fi trebuit să fi fost efectuată sau este incorectă, persoana în favoarea căreia a fost efectuată înregistrarea trebuie să asigure radierea sau modificarea acesteia în urma cererii scrise a debitorului, livrată sau primită la adresa acestuia menționată în înregistrare.

Articolul 26**Acces la serviciile internaționale de înregistrare**

Niciunei persoane nu trebuie să i se refuze accesul la serviciile de înregistrare și de consultare ale Registrului internațional, cu excepția cazului în care aceasta nu respectă procedurile prezentate în acest capitol.

CAPITOLUL VI**PRIVILEGII ȘI IMUNITĂȚI ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE ȘI ALE ORGANISMULUI DE ÎNREGISTRARE****Articolul 27****Personalitatea juridică. Imunitatea**

(1) Autoritatea de supraveghere va beneficia de personalitate juridică internațională, în cazul în care nu deține deja o astfel de personalitate.

(2) Autoritatea de supraveghere, responsabilii și angajații acesteia beneficiază de imunitate în ceea ce privește toate acțiunile judiciare și administrative, după cum se specifică în protocol.

(3) (a) Autoritatea de supraveghere este scutită de impozite și poate beneficia de alte privilegii stabilite prin acord cu statul gazdă.

(b) În sensul prezentului alineat, „stat gazdă” înseamnă statul în care este situată autoritatea de supraveghere.

(4) Activele, documentele, bazele de date și arhivele Registrului internațional sunt inviolabile și beneficiază de imunitate împotriva confiscării sau a altor acțiuni judiciare sau administrative.

(5) În ceea ce privește plângerile împotriva organismului de înregistrare, în temeiul articolului 28 alineatul (1) sau al articolului 44, reclamantul are acces la informațiile și documentele de care are nevoie pentru a-și putea susține plângerea.

(6) Autoritatea de supraveghere poate renunța la inviolabilitatea și imunitatea conferite prin prevederile alineatului (4).

CAPITOLUL VII

RĂSPUNDEREA ORGANISMULUI DE ÎNREGISTRARE

Articolul 28

Răspundere și garanții financiare

(1) Organismul de înregistrare este pasibil de a acorda despăgubiri pentru prejudiciul suferit de către o persoană, rezultat direct dintr-o eroare sau o omisiune a organismului de înregistrare, a responsabililor și a angajaților săi sau dintr-o defecțiune a sistemului internațional de înregistrare, cu excepția cazului în care defecțiunea este cauzată de un eveniment de natură inevitabilă și irezistibilă, care nu putea fi prevenit folosind cele mai bune practici utilizate în prezent în domeniul proiectării și operării registrelor electronice, inclusiv cele legate de crearea de copii de rezervă, de securitatea sistemelor și de gestionarea rețelilor.

(2) Organismul de înregistrare nu este răspunzător în temeiul alineatului anterior de inexactitatea factuală a informațiilor cuprinse în înregistrări care au fost primite de organismul de înregistrare sau transmise de acesta sub forma în care au fost primite, nici de actele sau circumstanțele care nu țin de responsabilitatea organismului de înregistrare sau a responsabililor și angajaților săi și care au avut loc înainte de primirea informațiilor necesare pentru înregistrare de către Registrul internațional.

(3) Despăgubirile menționate la alineatul (1) pot fi reduse în măsura în care persoana care a suferit prejudiciu a cauzat sau a contribuit la producerea acelor prejudicii.

(4) Organismul de înregistrare trebuie să încheie o asigurare sau să dispună de o garanție financiară care să acopere răspunderea menționată în prezentul articol, în măsura stabilită de autoritatea de supraveghere, în conformitate cu protocolul.

CAPITOLUL VIII

EFECTELE UNEI GARANȚII INTERNAȚIONALE FAȚĂ DE TERȚI

Articolul 29

Prioritatea garanțiilor concurente

(1) O garanție înregistrată are prioritate față de o altă garanție, înregistrată la o dată ulterioară, și față de o garanție neînregistrată.

(2) Prioritatea primei garanții menționate la alineatul precedent se aplică:

(a) chiar dacă prima garanție menționată a fost constituită sau înregistrată cunoscându-se existența celeilalte garanții; și

(b) chiar și în ceea ce privește valorificarea de către deținător a primei garanții menționate, cunoscându-se existența celeilalte garanții.

(3) Cumpărătorul unui bun dobândește drepturile aferente acestuia:

(a) sub rezerva unei garanții înregistrate la momentul achiziționării garanției respective; și

(b) liber de orice garanție neînregistrată, chiar dacă cunoaște existența acesteia.

(4) Vânzătorul condiționat sau utilizatorul dobândește dreptul sau garanția asupra bunului în cauză:

(a) sub rezerva unei garanții înregistrate înainte de înregistrarea garanției internațional deținute de către vânzătorul condiționat sau locator; și

(b) liber de orice garanție care nu a fost astfel înregistrată la momentul respectiv, chiar dacă cunoaște existența acelei garanții.

(5) Prioritatea garanțiilor sau a drepturilor concurente conform prezentului articol poate fi modificată printr-un acord încheiat între titularii garanțiilor în cauză, însă un cesionar al unei garanții subordonate nu este obligat prin contract să subordoneze acea garanție, cu excepția cazului în care, în momentul cesiunii, subordonarea legată de contractul respectiv a fost înregistrată.

(6) Prioritatea acordată de prezentul articol unei garanții pentru un bun se extinde și la indemnizațiile legate de acesta.

(7) Prezenta convenție:

- (a) nu afectează drepturile pe care o persoană le deține asupra unui obiect, altul decât un bun, înainte de instalarea acestuia pe un bun, în cazul în care, conform legii aplicabile, drepturile respective continuă să existe după instalare; și
- (b) nu împiedică crearea de drepturi asupra unui obiect, altul decât un bun, care a fost instalat anterior pe un bun în cazul în care, conform legii aplicabile, au fost create acele drepturi.

Articolul 30

Efectele insolabilității

- (1) În cadrul procedurilor de insolvență împotriva unui debitor, o garanție internațională este opozabilă dacă, înainte de începerea procedurilor de insolvență, garanția în cauză a fost înregistrată în conformitate cu prezenta convenție.
- (2) Nicio prevedere a prezentului articol nu aduce atingere opozabilității unei garanții internaționale în cadrul procedurilor de insolvență, în cazul în care garanția respectivă este opozabilă conform legii aplicabile.
- (3) Nicio prevedere a prezentului articol nu aduce atingere:
 - (a) oricăror norme de drept aplicabile procedurilor de insolvență privind anularea unei tranzacții, deoarece fie aceasta acordă o preferință, fie reprezintă un transfer care fraudează drepturile creditorilor; sau
 - (b) oricăror norme de procedură legate de executarea drepturilor de proprietate care fac obiectul controlului sau supravegherii administratorului insolabilității.

CAPITOLUL IX

CESIUNEA DREPTURILOR CONEXE ȘI A GARANȚIILOR INTERNAȚIONALE; DREPTURI DE SUBROGARE

Articolul 31

Efectele cesiunii

- (1) Cu excepția cazului în care părțile stabilesc altfel, cesiunea drepturilor conexe realizată în conformitate cu articolul 32 transferă, de asemenea, cesionarului:
 - (a) garanția internațională conexă; și
 - (b) toate garanțiile cedentului, precum și rangul acestora, conform prezentei convenții.
- (2) Nicio prevedere a prezentei convenții nu împiedică cesiunea parțială a drepturilor conexe ale cedentului. În cazul unei astfel de cesiuni parțiale, cedentul și cesionarul pot conveni asupra drepturilor lor respective în ceea ce privește garanția

internațională aferentă cesionată conform alineatului precedent, fără însă a putea afecta poziția debitorului în lipsa acordului acestuia.

- (3) Sub rezerva prevederilor de la alineatul (4), legea aplicabilă determină excepțiile și drepturile la compensare aflate la dispoziția debitorului împotriva cesionarului.
- (4) Debitorul poate în orice moment să renunțe prin acord scris la toate sau la oricare dintre excepțiile și drepturile la compensare menționate la alineatul anterior, altele decât excepțiile provenite din acte frauduloase ale cesionarului.

- (5) În cazul unei cesiuni prin intermediul unei garanții, drepturile conexe cesionate revin cedentului, în măsura în care mai există în momentul în care obligațiile garantate prin cesiune au fost îndeplinite.

Articolul 32

Condiții de formă ale cesiunii

- (1) Cesiunea drepturilor conexe transferă garanția internațională aferentă numai dacă:
 - (a) este încheiată în scris;
 - (b) permite identificarea drepturilor conexe în cadrul contractului din care rezultă; și
 - (c) în cazul cesiunii prin intermediul unei garanții, permite stabilirea obligațiilor garantate prin cesiune în conformitate cu protocolul, însă fără a fi necesar să se menționeze o sumă sau suma maximă garantată.
- (2) Cesiunea unei garanții internaționale create sau prevăzute de către un contract de garanție este valabilă numai dacă unele sau toate drepturile conexe sunt, de asemenea, cesionate.
- (3) Prezenta convenție nu se aplică cesiunii drepturilor conexe care nu are ca efect și transferarea garanției internaționale aferente.

Articolul 33

Obligațiile debitorului față de cesionar

- (1) În măsura în care drepturile conexe și garanția internațională aferentă au fost transferate în conformitate cu articolele 31 și 32, debitorul, în ceea ce privește drepturile și garanția în cauză, nu este obligat prin cesiune și nu are datoria de a plăti sau de a oferi alte beneficii cesionarului decât în cazul în care:
 - (a) debitorul a fost notificat în scris cu privire la cesiune de către cedent sau la ordinul acestuia; și
 - (b) notificarea identifică drepturile conexe.

(2) Plata sau executarea de către debitor este liberatorie dacă aceasta este efectuată în conformitate cu prevederile alineatului precedent, indiferent de orice altă formă de plată sau de executare liberatorie.

(3) Nicio prevedere a prezentului articol nu va afecta rangul cesiunilor concurente.

Articolul 34

Măsurile pentru neîndeplinirea obligațiilor privind cesiunea cu titlu de garanție

În cazul în care cedentul nu își îndeplinește obligațiile care rezultă din cesiunea drepturilor conexe și a garanției internaționale aferente cu titlu de garanție, prevederile articolelor 8, 9 și 11-14 se aplică în relațiile dintre cedent și cesionar (și, în ceea ce privește drepturile conexe, acestea se aplică în măsura în care prevederile în cauză se pot aplica bunurilor corporale) ca și cum:

- (a) mențiunile privind obligația garantată și garanția reală mobilă ar fi menționate privind obligația garantată prin cesiunea drepturilor conexe, a garanției internaționale aferente și a garanției reale mobiliare create prin acea cesiune;
- (b) mențiunile privind creditorul garantat sau creditorul, privind garantul sau debitorul ar fi menționate privind cesionarul și cedentul;
- (c) mențiunile privind titularul garanției internaționale ar fi menționate privind cesionarul; și
- (d) mențiunile privind bunul ar fi menționate privind drepturile conexe cesionate și garanția internațională aferentă.

Articolul 35

Rangul cesiunilor concurente

(1) În cazul în care există cesiuni concurente de drepturi conexe și cel puțin una dintre cesiuni include garanția internațională aferentă și este înregistrată, se aplică prevederile articolului 29, ca și cum mențiunile privind garanția înregistrată ar fi menționate privind o cesiune a drepturilor conexe și a garanției înregistrate aferente și ca și cum mențiunile privind o garanție înregistrată sau neînregistrată ar fi menționate privind o cesiune înregistrată sau neînregistrată.

(2) Prevederile articolului 30 se aplică la cesiunea drepturilor conexe ca și cum mențiunile privind o garanție internațională ar fi menționate privind o cesiune a drepturilor conexe și a garanției internaționale aferente.

Articolul 36

Prioritatea cesionarului cu privire la drepturile conexe

(1) Cesionarul drepturilor conexe și al garanției internaționale aferente a căror cesiune a fost înregistrată are prioritate în fața unui alt cesionar al drepturilor conexe în temeiul articolului 35 alineatul (1) numai în cazul în care:

(a) contractul care se află la originea drepturilor conexe prevede că acestea sunt garantate de către bun sau conexe acestuia; și

(b) drepturile conexe se raportează la un bun.

(2) În sensul alineatului anterior litera (b), drepturile conexe se raportează la un bun numai dacă sunt formate din drepturi la plata sau la executarea:

(a) unei sume avansate și utilizate pentru achiziționarea bunului;

(b) unei sume avansate și utilizate pentru achiziționarea unui alt bun, asupra căruia cedentul deținea o altă garanție internațională, în cazul în care cedentul a transferat garanția respectivă cesionarului, iar cesiunea a fost înregistrată;

(c) prețului care trebuie plătit pentru bun;

(d) chiriei care trebuie plătită pentru bun; sau

(e) altor obligații care rezultă dintr-o tranzacție menționată la oricare dintre alineatele precedente.

(3) În toate celelalte cazuri, rangul cesiunilor concurente ale drepturilor conexe este stabilit de legea aplicabilă.

Articolul 37

Efectele insolvenței cedentului

Prevederile articolului 30 se aplică la procedurile de insolvență împotriva cedentului ca și cum mențiunile privind debitorul ar fi menționate privind cedentul.

Articolul 38

Subrogarea

(1) Sub rezerva prevederilor de la alineatul (2), nicio prevedere a prezentei convenții nu aduce atingere achiziționării de drepturi conexe și de garanții internaționale aferente prin subrogare legală sau convențională, în conformitate cu legea aplicabilă.

(2) Stabilirea priorității între o garanție de tipul celei menționate la alineatul anterior și o garanție concurentă poate fi modificată printr-un acord scris încheiat între titularii garanțiilor respective, însă cesionarul unei garanții subordonate nu este obligat prin contract să subordoneze garanția în cauză, cu excepția cazului în care, în momentul cesiunii, subordonarea referitoare la contractul respectiv a fost înregistrată.

CAPITOLUL X

DREPTURILE SAU GARANȚIILE CARE FAC OBIECTUL DECLARAȚIILOR STATELOR CONTRACTANTE

Articolul 39

Drepturile care au prioritate fără înregistrare

(1) Un stat contractant poate declara în orice moment, printr-o declarație depusă la depozitarul protocolului, în mod general sau specific:

- (a) categoriile de drepturi sau garanții necontractuale (altele decât drepturile și garanțiile care intră în sfera de aplicare a articolului 40) care, conform legilor aceluși stat, au prioritate în fața unei garanții asupra unui bun echivalent cu cel al deținătorului garanției internaționale înregistrate și care are prioritate asupra unei garanții internaționale înregistrate, fie în cadrul, fie în afara procedurilor de insolvență; și
- (b) faptul că nicio prevedere a prezentei convenții nu afectează dreptul unui stat, al unui organism de stat, al unei organizații interguvernamentale sau al altui furnizor privat de servicii publice de a sechestra sau de a reține un bun, în conformitate cu legile aceluși stat, pentru plata sumelor datorate aceluși organism, organizație sau furnizor, legate direct de serviciile respective, cu privire la acel bun sau la un alt bun.

(2) O declarație în temeiul alineatului anterior poate fi formulată astfel încât să includă categoriile create după depunerea declarației.

(3) Un drept sau o garanție necontractuală are prioritate asupra unei garanții internaționale numai dacă dreptul sau garanția necontractuală aparține unei categorii vizate de o declarație depusă înainte de înregistrarea garanției internaționale.

(4) Fără a aduce atingere prevederilor de la alineatul precedent, un stat contractant poate declara, la momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la protocol, faptul că un drept sau o garanție aparținând unei categorii vizate de o declarație făcută în conformitate cu alineatul (1) litera (a) are prioritate în fața unei garanții internaționale înregistrate înainte de data respectivei ratificări, acceptări, aprobări sau aderări.

Articolul 40

Drepturile sau garanțiile necontractuale înregistrabile

Un stat contractant poate, în orice moment și în ceea ce privește orice categorie de bunuri într-o declarație înaintată depozitarului protocolului, să enumere categoriile de drepturi sau garanții necontractuale care sunt înregistrabile în temeiul

prezentei convenții, ca și cum acele drepturi sau garanții ar fi garanții internaționale, acestea urmând a fi reglementate în mod corespunzător. O astfel de declarație poate fi modificată la anumite intervale de timp.

CAPITOLUL XI

APLICAREA CONVENȚIEI ÎN CEEA CE PRIVEȘTE CONTRACTELE DE VÂNZARE

Articolul 41

Vânzarea și vânzarea potențială

Prezenta convenție se aplică la vânzarea sau vânzarea potențială a unui bun, după cum este prevăzut în protocol, cu orice modificări ale acestuia.

CAPITOLUL XII

COMPETENȚA

Articolul 42

Alegerea instanței competente

(1) Sub rezerva prevederilor articolelor 43 și 44, instanțele dintr-un stat contractant alese de către părțile unei tranzacții sunt competente pentru orice litigiu legat de prezenta convenție, fie că forul ales are sau nu legătură cu părțile sau cu tranzacția. Această competență este exclusivă, cu excepția cazului în care părțile încheie un acord cu prevederi diferite în acest sens.

(2) Orice astfel de acord trebuie încheiat în scris sau în conformitate cu condițiile de formă ale legislației instanței competente alese.

Articolul 43

Competența în temeiul prevederilor articolului 13

(1) Instanțele unui stat contractant alese de către părți și instanțele statului contractant pe teritoriul căruia este situat bunul sunt competente să dispună măsurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și articolul 13 alineatul (4) privind acel bun.

(2) Sunt competente pentru a dispune măsurile prevăzute la articolul 13 alineatul (1) litera (d) sau pentru a dispune alte măsuri provizorii în temeiul articolului 13 alineatul (4):

(a) instanțele alese de părți; sau

(b) instanțele unui stat contractant pe teritoriul căruia își are sediul debitorul, hotărârea dată de acestea fiind aplicabilă, prin termenii deciziei aferente, numai pe teritoriul aceluși stat contractant.

(3) O instanță este competentă în contextul alineatului precedent chiar dacă soluționarea definitivă a unui litigiu, menționată la articolul 13 alineatul (1), este sau ar putea fi adusă în fața unei instanțe sau supusă arbitrajului într-un alt stat contractant.

Articolul 44

Competența de a emite ordine împotriva organismului de înregistrare

(1) Instanțele statului pe teritoriul căruia organismul de înregistrare își are administrația centrală au competență exclusivă pentru acordarea de despăgubiri sau pentru emiterea de ordine împotriva organismului de înregistrare.

(2) În cazul în care o persoană nu răspunde unei solicitări înaintate în temeiul articolului 25 și persoana în cauză nu mai există sau nu poate fi găsită în scopul emiterii unui ordin de radiere a înregistrării, instanțele menționate la alineatul precedent au competență exclusivă pentru cererea debitorului sau a debitorului potențial de a emite un ordin adresat organismului de înregistrare prin care i se solicită acestuia radierea înregistrării.

(3) În cazul în care o persoană nu se supune ordinului instanței competente conform convenției sau, în cazul unei garanții naționale, ordinului instanței competente care îi solicită persoanei în cauză să modifice sau să radieze o înregistrare, instanțele menționate la alineatul (1) pot îndruma organismul de înregistrare să ia măsurile care vor conduce la aplicarea ordinului respectiv.

(4) În cazul în care nu se prevede altfel la alineatele anterioare, nicio instanță nu poate emite ordine, decizii sau hotărâri judecătorești împotriva organismului de înregistrare sau care creează obligații din partea acestuia.

Articolul 45

Competența cu privire la procedurile de insolvență

Prevederile prezentului capitol nu sunt aplicabile procedurilor de insolvență.

CAPITOLUL XIII

RELAȚIA CU ALTE CONVENȚII

Articolul 45 bis

Relația cu Convenția Națiunilor Unite privind cesiunea de creanță în comerțul internațional

Prezenta convenție are prioritate în fața Convenției Națiunilor Unite privind cesiunea de creanță în comerțul internațional, deschisă pentru semnare la New York la data de 12 decembrie 2001, deoarece se referă la cesiunea de creanțe care reprezintă drepturi conexe aferente garanțiilor internaționale privind bunurile legate de aeronave, materialul rulant pentru căi ferate și activele spațiale.

Articolul 46

Relația cu Convenția UNIDROIT privind leasingul financiar internațional

Protocolul poate stabili relația dintre prezenta convenție și Convenția UNIDROIT privind leasingul financiar internațional, semnată la Ottawa, la 28 mai 1988.

CAPITOLUL XIV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 47

Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea

(1) Prezenta convenție este deschisă în vederea semnării la Cape Town la 16 noiembrie 2001 de către statele participante la Conferința diplomatică pentru adoptarea unei Convenții privind echipamentele mobile și a unui Protocol aeronautic, care se desfășoară la Cape Town între 29 octombrie și 16 noiembrie 2001. După 16 noiembrie 2001, prezenta convenție va fi deschisă tuturor statelor pentru semnare la sediul Institutului Internațional pentru Unificarea Dreptului Privat (UNIDROIT) de la Roma, până la intrarea sa în vigoare în conformitate cu articolul 49.

(2) Prezenta convenție face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.

(3) Un stat care nu semnează prezenta convenție poate adera la aceasta în orice moment.

(4) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea sunt efectuate prin depunerea unui instrument oficial în acest scop la depozitar.

Articolul 48

Organizațiile regionale pentru integrare economică

(1) O organizație regională pentru integrare economică constituită din state suverane și care are competențe în anumite probleme reglementate de prezenta convenție poate semna, accepta, aproba sau adera la aceasta, în mod similar. Organizația regională pentru integrare economică va avea în acest caz drepturile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația în cauză are competențe în probleme reglementate de prezenta convenție. În cazul în care numărul statelor contractante este relevant pentru prezenta convenție, Organizația regională pentru integrare economică nu va fi considerată drept stat contractant, alături de statele sale membre, care sunt state contractante.

(2) La semnare, acceptare, aprobare sau aderare, Organizația regională pentru integrare economică depune o declarație la depozitar în care specifică problemele reglementate de prezenta convenție, în privința cărora statele sale membre au transferat competențele lor către organizația regională. Organizația regională pentru integrare economică comunică prompt depozitarului orice modificare adusă distribuirii competențelor, inclusiv noile transferuri de competențe, menționate în declarația ce urmează acestui alineat.

(3) Orice mențiune privind un „stat contractant” sau mai multe „state contractante”, un „stat parte” sau mai multe „state părți” la prezenta convenție se aplică de asemenea Organizației regionale pentru integrare economică, în cazul în care contextul cere astfel.

Articolul 49**Intrarea în vigoare**

(1) Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii celui de al treilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiune, dar numai în ceea ce privește o categorie de bunuri căreia i se aplică protocolul:

- (a) de la momentul intrării în vigoare a protocolului;
- (b) sub rezerva dispozițiilor protocolului; și
- (c) între statele părți ale prezentei convenții și ale protocolului respectiv.

(2) Pentru alte state, prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului acestora de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiune, dar numai în ceea ce privește o categorie de bunuri căreia i se aplică protocolul, sub rezerva, în ceea ce privește protocolul, cerințelor de la alineatul precedent literele (a), (b) și (c).

Articolul 50**Tranzacții interne**

(1) La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la protocol, un stat contractant poate declara faptul că prezenta convenție nu se va aplica unei tranzacții care este o tranzacție internă cu privire la statul respectiv, în ceea ce privește toate tipurile sau o parte din bunuri.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alineatului anterior, prevederile articolului 8 alineatul (4), ale articolului 9 alineatul (1), ale articolului 16, ale capitolului V, ale articolului 29 și orice prevederi ale prezentei convenții referitoare la garanțiile înregistrate se aplică la o tranzacție internă.

(3) În cazul în care notificarea cu privire la o garanție națională a fost înregistrată la Registrul internațional, rangul titularului garanției în cauză conform articolului 29 nu este afectat de faptul că aceasta revine unei alte persoane prin cesiune sau subrogare în temeiul legii aplicabile.

Articolul 51**Protocoloalele viitoare**

(1) Depozitarul poate crea grupuri de lucru, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale pe care acesta le consideră relevante, pentru a analiza posibilitatea extinderii aplicării prezentei convenții, prin intermediul unuia sau al mai multor protocole, la bunuri din orice categorie de echipamente mobile de valoare ridicată, pe lângă cele menționate la articolul 2 alineatul (3), fiecare componentă a acestora fiind identificabilă în mod unic, și la drepturile conexe legate de aceste bunuri.

(2) Depozitarul comunică textul oricărui proiect preliminar de protocol referitor la o categorie de bunuri, pregătit de un grup de lucru, tuturor statelor părți la prezenta convenție, tuturor statelor membre ale depozitarului, statelor membre ale Națiunilor Unite care nu sunt membre ale depozitarului și ale organizațiilor interguvernamentale relevante și invită aceste state și organizații să participe la negocierile interguvernamentale pentru încheierea unui proiect de protocol pe baza proiectului preliminar de protocol.

(3) Depozitarul comunică, de asemenea, textul oricărui proiect preliminar de protocol formulat de un grup de lucru organizațiilor neguvernamentale pe care depozitarul le consideră adecvate. Aceste organizații neguvernamentale vor fi invitate prompt să trimită depozitarului observații cu privire la textul proiectului preliminar de protocol și să participe ca observatori la elaborarea proiectului de protocol.

(4) În momentul în care organismele competente ale depozitarului consideră că protocolul în cauză poate fi adoptat, depozitarul convoacă o conferință diplomatică pentru adoptarea acestuia.

(5) După adoptarea unui protocol, sub rezerva prevederilor alineatului (6), prezenta convenție se aplică categoriei de bunuri vizate de acesta.

(6) Articolul 45bis din prezenta convenție se aplică unui protocol numai dacă acest lucru este specificat în mod clar în protocolul respectiv.

Articolul 52**Unități teritoriale**

(1) Dacă un stat contractant are unități teritoriale în cadrul cărora sunt aplicabile sisteme diferite de legi în ceea ce privește problemele reglementate de prezenta convenție, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării, acesta poate declara că prezenta convenție se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau mai multe dintre acestea și își poate modifica declarația depunând o altă declarație în orice moment.

(2) Orice astfel de declarație trebuie să enunțe în mod expres unitățile teritoriale în care se aplică prezenta convenție.

(3) Dacă un stat contractant nu a depus o declarație în conformitate cu alineatul (1), prezenta convenție se aplică în toate unitățile teritoriale ale statului.

(4) În cazul în care un stat contractant extinde prezenta convenție la una sau mai multe dintre unitățile sale teritoriale, declarațiile permise în temeiul prezentei convenții pot fi depuse pentru fiecare astfel de unitate teritorială, iar declarația depusă pentru o unitate teritorială poate fi diferită de cele depuse pentru o altă unitate teritorială.

(5) Dacă, în virtutea unei declarații depuse în temeiul alineatului (1), prezenta convenție se extinde la una sau mai multe unități teritoriale ale unui stat contractant:

- (a) debitorul este considerat a se afla într-un stat contractant doar dacă s-a constituit sau înființat în conformitate cu o lege în vigoare într-o unitate teritorială în care se aplică prezenta convenție sau dacă își are sediul social, sediul statutar, administrația centrală sau reședința obișnuită într-o unitate teritorială căreia i se aplică prezenta convenție;
- (b) orice mențiune privind amplasarea bunului într-un stat contractant se interpretează ca amplasarea bunului într-o unitate teritorială căreia i se aplică prezenta convenție; și
- (c) orice mențiune privind autoritățile administrative din respectivul stat contractant se interpretează ca mențiune privind autoritățile administrative competente din unitatea teritorială căreia i se aplică prezenta convenție.

Articolul 53

Determinarea instanței competente

Un stat contractant poate, în orice moment al ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la protocol, declara „instanța” sau „instanțele” competente în sensul articolului 1 și al capitolului XII din prezenta convenție.

Articolul 54

Declarații privind măsurile

- (1) La ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la protocol, un stat contractant poate declara faptul că, pe perioada în care un bun grevat se află sau este controlat pe teritoriul său, creditorul nu va oferi un leasing asupra bunului pe teritoriul respectiv.
- (2) La ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la protocol, un stat contractant poate declara dacă măsurile aflate la dispoziția creditorului, în conformitate cu prezenta convenție, a căror punere în aplicare nu este condiționată în mod expres, prin prezenta convenție, de introducerea unei cereri în fața instanței, pot fi exercitate doar cu permisiunea instanței.

Articolul 55

Declarații privind măsurile aplicabile în așteptarea soluționării definitive

La ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la protocol, un stat contractant poate declara că nu va aplica dispozițiile articolului 13 sau ale articolului 43, sau ambele, în totalitate sau în parte. Declarația va enunța condițiile în care se va aplica articolul relevant, în cazul în care acesta va fi aplicat parțial, sau ce alte măsuri provizorii vor fi aplicate.

Articolul 56

Rezerve și declarații

- (1) Nu pot fi formulate rezerve în ceea ce privește prezenta convenție, dar pot fi făcute declarații permise de articolele 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 și 60 în conformitate cu dispozițiile acestora.
- (2) Orice declarație, declarație ulterioară sau retragere a unei declarații făcută în conformitate cu prezenta convenție va fi notificată în scris depozitarului.

Articolul 57

Declarații ulterioare

- (1) Un stat membru poate face o declarație ulterioară, alta decât o declarație în conformitate cu articolul 60, în orice moment după data intrării în vigoare a prezentei convenții, notificând în acest scop depozitarul.
- (2) O astfel de declarație ulterioară va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar. În cazul în care notificarea menționează o perioadă mai lungă pentru ca declarația să intre în vigoare, acest lucru se va întâmpla la expirarea perioadei menționate după primirea notificării de la depozitar.
- (3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezenta convenție va continua să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nicio declarație ulterioară, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de declarație ulterioară începe să producă efecte.

Articolul 58

Retragerea declarațiilor

- (1) Orice stat parte care a făcut o declarație în temeiul prezentei convenții, alta decât o declarație în conformitate cu articolul 60, poate retrage declarația respectivă în orice moment, prin notificarea depozitarului. Retragerea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului precedent, prezenta convenție va continua să fie aplicată ca și când nu s-ar fi făcut nicio retragere a declarației, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de retragere începe să producă efecte.

Articolul 59

Denunțările

- (1) Orice stat parte poate denunța prezenta convenție prin notificarea în scris a depozitarului.

(2) Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de douăsprezece luni de la data primirii notificării de la depozitar.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezenta convenție va continua să fie aplicată ca și când nu s-ar fi făcut nicio denunțare, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de denunțare începe să producă efecte.

Articolul 60

Dispoziții tranzitorii

(1) Cu excepția declarației contrare a unui stat contractant, convenția nu se aplică drepturilor sau garanțiilor preexistente, care își păstrează prioritatea pe care o dețineau conform legii aplicabile înainte de data de la care prezenta convenție începe să producă efecte.

(2) În sensul articolului 1 litera (v) și în scopul stabilirii priorității în temeiul prezentei convenții:

(a) „data de la care prezenta convenție începe să producă efecte” înseamnă, pentru un debitor, momentul în care prezenta convenție intră în vigoare sau momentul în care statul în care este situat debitorul devine stat contractant, dacă acest eveniment se produce la o dată ulterioară; și

(b) debitorul este situat în statul în care își are administrația centrală sau, în lipsa acesteia, locul în care își desfășoară activitatea sau, în cazul în care acesta își desfășoară activitatea în mai multe locuri, locul în care acesta își desfășoară activitatea principală, sau, dacă nu are un loc în care își desfășoară activitatea, reședința sa obișnuită.

(3) Un stat contractant poate, conform alineatului (1), să specifice în declarația sa o dată, nu mai devreme de trei ani de la data la care declarația intră în vigoare, la care prezenta convenție și protocolul devin aplicabile, în scopul stabilirii priorității, inclusiv protejarea oricărei priorități existente, pentru drepturile sau garanțiile preexistente rezultate dintr-un contract încheiat în momentul în care debitorul își avea sediul într-un stat menționat la alineatul anterior litera (b), însă numai în măsura și în modalitățile specificate în declarația sa.

Articolul 61

Conferințe de evaluare, amendamente și aspecte conexe

(1) Depozitarul întocmește rapoarte anuale sau la un alt interval cerut de circumstanțe, pentru statele părți privind modul de funcționare în practică a regimului internațional înființat prin prezenta convenție. La întocmirea acestor rapoarte, depozitarul ia în considerare rapoartele autorității de supraveghere privind funcționarea sistemului internațional de înregistrare.

(2) La cererea a cel puțin douăzeci și cinci la sută din statele părți, depozitarul va convoca la anumite intervale conferințe de

evaluare, în urma consultării cu autoritatea de supraveghere, pentru a analiza:

(a) funcționarea în practică a convenției și eficacitatea sa în facilitarea finanțării garantate cu active și a leasingului bunurilor care fac obiectul prevederilor convenției;

(b) interpretarea juridică și aplicarea prevederilor prezentei convenții și a regulamentelor;

(c) funcționarea sistemului internațional de înregistrare, activitatea organismului de înregistrare și supravegherea sa de către autoritatea de supraveghere luând în considerare rapoartele întocmite de autoritatea de supraveghere; și

(d) oportunitatea efectuării unor modificări la prezenta convenție și la dispozițiile privind Registrul internațional.

(3) Orice amendament la prezenta convenție va fi aprobat de o majoritate formată din cel puțin două treimi din statele părți care participă la conferința la care se face referire în alineatul precedent și va intra în vigoare față de statele care au ratificat, acceptat sau aprobat acest amendament după ratificarea, acceptarea sau aprobarea sa de către trei state în conformitate cu dispozițiile articolului 49 referitoare la intrarea sa în vigoare.

(4) În cazul în care modificarea propusă la prezenta convenție se referă la mai mult de o categorie de echipamente, modificarea trebuie aprobată de cel puțin două treimi din statele părți la fiecare protocol participante la conferința menționată la alineatul (2).

Articolul 62

Depozitarul și atribuțiile sale

(1) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiiune sunt depozitate la Institutul Internațional pentru Unificarea Dreptului Privat (UNIDROIT), desemnat prin prezenta drept depozitar.

(2) Depozitarul are următoarele atribuții:

(a) informează toate statele contractante cu privire la:

(i) fiecare nouă semnătură sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau accesiiune, împreună cu data acestora;

(ii) data intrării în vigoare a prezentei convenții;

(iii) fiecare declarație făcută în conformitate cu prezenta convenție, împreună cu data acesteia;

-
- (iv) retragerea sau modificarea oricărei declarații, împreună cu data acestora; și
- (v) notificarea oricărei denunțări a prezentei convenții, împreună cu data acesteia și data de la care începe să producă efecte;
- (b) transmite copii certificate ale prezentului protocol tuturor statelor contractante;
- (c) pune la dispoziția autorității de supraveghere și a organismului de înregistrare o copie a fiecărui instrument de aprobare sau acesiune, împreună cu data lor de depunere, a fiecărei declarații, retragere sau amendament al unei declarații și a fiecărei notificări de denunțare, împreună cu
- data de notificare, astfel încât informațiile conținute în acestea să fie disponibile ușor și în totalitate; și
- (d) îndeplinește alte funcții obișnuite pentru depozitari.
- DREPT CARE, plenipotențiarilor subsemnați, autorizați pe deplin, au semnat prezentul protocol.
- ÎNCHEIAT la Cape Town, șaisprezece noiembrie două mii unu, într-un singur document original în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, toate textele fiind în mod egal autentice după verificarea concordanței textelor efectuată de Secretariatul comun al Conferinței, sub autoritatea Președintelui Conferinței, în termen de nouăzeci de zile.
-

PROTOCOL**privind aspecte specifice ale echipamentelor aeronautice la convenția privind garanțiile internaționale în materie de echipamente mobile**

STATELE PĂRȚI LA PREZENTUL PROTOCOL,

CONSIDERÂND necesară punerea în aplicare a Convenției privind garanțiile internaționale purtând asupra echipamentelor mobile (denumită în continuare „convenția”) în ceea ce privește echipamentele aeronautice, având în vedere scopurile stabilite în preambulul convenției,

CONȘTIENTE de necesitatea de a adapta convenția pentru a satisface cerințele specifice finanțării aeronavelor și pentru a extinde domeniul de aplicare a convenției, astfel încât să includă contractele de vânzare a echipamentelor aeronautice,

CONȘTIENTE de principiile și obiectivele Convenției privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944,

AU CONVENIT asupra următoarelor dispoziții privind echipamentele aeronautice:

CAPITOLUL I**DOMENIU DE APLICARE ȘI DISPOZIȚII GENERALE***Articolul I***Definirea termenilor**

(1) În prezentul protocol, cu excepția situațiilor în care contextul impune altfel, termenii utilizați au înțelesurile stabilite în convenție.

(2) În sensul prezentului protocol, următorii termeni sunt definiți astfel:

(a) prin „aeronavă” se înțelege termenul de aeronavă astfel cum a fost definit în sensul Convenției de la Chicago, respectiv fie corpuri de aeronave la care se instalează motoare de aeronave, fie elicoptere;

(b) prin „motoare de aeronave” se înțelege motoarele de aeronave (altele decât cele utilizate în serviciile militare, vamale sau de poliție) acționate prin propulsie cu reacție sau cu ajutorul tehnologiei bazate pe turbine sau pistoane și:

(i) în cazul motoarelor de aeronave cu propulsie prin reacție, care au o tracțiune de cel puțin 1 750 livre-forță (793 kgf) sau echivalentă; și

(ii) în cazul motoarelor de aeronave acționate de turbine sau pistoane, au o putere nominală la arbore de cel puțin 550 cai-putere la decolare sau echivalent, cu toate modulele piesele și dispozitivele sau alte accesorii instalate, încorporate sau atașate, cât și cu toate datele, manualele și înregistrările referitoare la acestea;

(c) prin „bunuri aeronautice” se înțelege corpurile de aeronave, motoarele aeronavelor și elicopterele;

(d) prin „registru aeronavelor” se înțelege un registru ținut de un stat sau de o autoritate de înregistrare a organizațiilor de exploatare în comun în scopul Convenției de la Chicago;

(e) prin „corpuri de aeronave” se înțelege structurile (altele decât cele utilizate în serviciile militare, vamale sau de poliție) care, atunci când le sunt instalate motoare adecvate de aeronave, sunt certificate de către autoritatea aviatică competentă pentru a transporta:

(i) cel puțin opt (8) persoane, inclusiv echipajul; sau

(ii) bunuri care depășesc 2 750 de kilograme, împreună cu toate accesoriile instalate, încorporate sau atașate, piesele sau dispozitivele (altele decât motoarele aeronavelor) și toate datele, manualele și înregistrările referitoare la acestea;

(f) prin „parte autorizată” se înțelege partea menționată la articolul XIII alineatul (3);

(g) prin „Convenția de la Chicago” se înțelege Convenția privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago la 7 decembrie 1944, astfel cum a fost modificată, precum și anexele sale;

(h) prin „autoritatea de înregistrare a organizațiilor de exploatare în comun” se înțelege autoritatea care ține un registru în conformitate cu articolul 77 din Convenția de la Chicago, astfel cum a fost pusă în aplicare de Rezoluția adoptată la 14 decembrie 1967 de Consiliul Organizației aviatice civile internaționale privind naționalitatea și înregistrarea aeronavelor operate de agențiile de operare internaționale;

(i) prin „radierea înregistrării unei aeronave” se înțelege ștergerea sau suprimarea înregistrării unei aeronave din registrul său conform Convenției de la Chicago;

(j) prin „contract de garanție” se înțelege un contract prin care o persoană se angajează în calitate de garant;

- (k) prin „garant” se înțelege o persoană care, în scopul de a asigura îndeplinirea obligațiilor în favoarea unui creditor, asigurat printr-un contract constitutiv de garanție sau în temeiul unui acord, oferă sau emite o garanție, o garanție la cerere, o scrisoare de credit stand-by sau altă formă de asigurare a creditului;
- (l) prin „elicoptere” se înțelege mașini mai grele decât aerul (altele decât cele utilizate în serviciile militare, vamale sau de poliție) susținute în zbor îndeosebi de portanța generată de una sau mai multe palete rotoare situate în cea mai mare parte pe axe verticale și care sunt certificate de către autoritatea aviatică competentă pentru a transporta:
- (i) cel puțin cinci (5) persoane, inclusiv echipajul; sau
- (ii) bunuri care depășesc 450 de kilograme, împreună cu toate accesoriile instalate, încorporate sau atașate, piesele și dispozitivele (inclusiv paletele rotoare), cât și toate datele, manualele și înregistrările referitoare la acestea;
- (m) prin „situație de insolvență” se înțelege:
- (i) inițierea procedurilor de insolvență; sau
- (ii) intenția declarată de a suspenda sau suspendarea efectivă a plăților de către debitor, în situația în care dreptul creditorului de a institui procedurile de insolvență împotriva debitorului sau de a aplica măsurile prevăzute în convenție sunt împiedicate sau suspendate prin lege sau prin acțiunea statului;
- (n) prin „competența în primă instanță în caz de insolvență” se înțelege statul contractant în care se află centrul intereselor principale ale debitorului, care, în acest scop și sub rezerva probei contrare, este considerat drept locul unde debitorul are sediul său statutar sau, dacă acesta nu există, locul unde debitorul s-a constituit sau înființat;
- (o) prin „autoritate de înregistrare” se înțelege autoritatea națională sau autoritatea de înregistrare a organizațiilor de exploatare în comun, care ține un registru al aeronavelor în cadrul unui stat contractant și care este responsabilă de înregistrarea și radierea înregistrării unei aeronave conform Convenției de la Chicago; și
- (p) prin „stat de înregistrare” se înțelege, referitor la o aeronavă, statul în al cărui registru național este înregistrată aeronava sau statul în care se află autoritatea de înregistrare a organizațiilor de exploatare în comun care menține registrul aeronavelor.

Articolul II

Aplicarea convenției în ceea ce privește bunurile aeronautice

- (1) În ceea ce privește bunurile aeronautice, convenția se va aplica în conformitate cu termenii prezentului protocol.

(2) Convenția și prezentul protocol sunt cunoscute sub denumirea de Convenție privind garanțiile internaționale purtând asupra echipamentelor mobile privind problemele specifice bunurilor aeronautice.

Articolul III

Aplicarea convenției la vânzări

Următoarele dispoziții ale convenției se interpretează ca și când mențiunile privind un acord care prevede instituirea unei garanții internaționale ar fi mențiuni privind un contract de vânzare-cumpărare, iar mențiunile privind o garanție internațională sau la o garanție internațională potențială, la debitor și creditor ar fi mențiuni privind o vânzare, la o vânzare potențială și respectiv la vânzător și cumpărător:

— articolele 3 și 4;

— articolul 16 alineatul (1) litera (a);

— articolul 19 alineatul (4);

— articolul 20 alineatul (1) (referitor la înregistrarea unui contract de vânzare-cumpărare sau a unei vânzări potențiale);

— articolul 25 alineatul (2) (referitor la o vânzare potențială); și

— articolul 30.

În plus, dispozițiile generale prevăzute la articolul 1, articolul 5, capitolele IV-VII, articolul 29 [cu excepția articolului 29 alineatul (3) care este înlocuit prin articolul XIV alineatele (1) și (2)], capitolul X, capitolul XII (cu excepția articolului 43), capitolul XIII și capitolul XIV (cu excepția articolului 60) vor fi aplicate contractelor de vânzare sau vânzărilor potențiale.

Articolul IV

Domeniu de aplicare

(1) Fără a aduce atingere articolului 3 alineatul (1) din convenție, convenția se va aplica, de asemenea, în ceea ce privește elicopterele sau corpurile de aeronavă, înregistrate într-un registru aeronautic al unui stat contractant, care este statul de înregistrare. În cazul în care o astfel de înregistrare este făcută în conformitate cu un acord privind înregistrarea aeronavei, ea este considerată ca realizată în momentul acestui acord.

(2) În scopul definirii „tranzacției interne” la articolul 1 din convenție:

- (a) un corp de aeronavă este situat în statul de înregistrare a aeronavei din care face parte;

(b) un motor de aeronavă este situat în statul de înregistrare a aeronavei pe care este instalat sau, în cazul în care nu este instalat pe o aeronavă, unde este situat fizic; și

(c) un elicopter este situat în statul său de înregistrare, în momentul încheierii acordului care prevede instituirea garanției.

(3) Părțile pot, printr-un acord scris, exclude aplicarea articolului XI și, în relațiile dintre ele, pot deroga de la dispozițiile prezentului protocol sau pot modifica efectele acestora, cu excepția articolului IX alineatele (2)-(4).

Articolul V

Formalități, efecte și înregistrarea contractelor de vânzare

(1) În sensul prezentului protocol, un contract de vânzare-cumpărare este un contract care:

(a) este încheiat în scris;

(b) se referă la un bun aeronautic asupra căruia vânzătorul are puterea de a dispune; și

(c) permite identificarea bunului aeronautic în conformitate cu prezentul protocol.

(2) Un contract de vânzare-cumpărare transferă garanția deținută de vânzător asupra bunului aeronautic către cumpărător în conformitate cu termenii acestuia.

(3) Înregistrarea unui contract de vânzare-cumpărare rămâne în vigoare pe termen nedeterminat. Înregistrarea unei vânzări potențiale rămâne în vigoare până la radiere sau, dacă este cazul, până la expirarea perioadei menționate în înregistrare.

Articolul VI

Competențe de reprezentare

O persoană poate încheia un acord sau un contract de vânzare-cumpărare și poate înregistra o garanție internațională sau un contract de vânzare-cumpărare a unui bun aeronautic, în calitate de mandatar, fiduciar sau în orice altă calitate de reprezentare. În acest caz, persoana respectivă are dreptul de a-și valorifica drepturile și garanțiile rezultând din convenție.

Articolul VII

Descrierea bunurilor aeronautice

Descrierea unui bun aeronautic, care conține numărul de serie atribuit de producător, numele producătorului și denumirea modelului, este necesară și suficientă pentru a identifica bunul în sensul articolului 7 litera (c) din convenție și al articolului V alineatul (1) litera (c) din prezentul protocol.

Articolul VIII

Determinarea legii aplicabile

(1) Prezentul articol se aplică doar în cazul în care un stat contractant a depus o declarație în conformitate cu articolul XXX alineatul (1).

(2) Părțile unui acord, contract de vânzare-cumpărare sau contract conex de garanție ori acord de subordonare pot conveni asupra legii care va reglementa drepturile și obligațiile contractuale, în totalitate sau în parte.

(3) Cu excepția situației în care participanții au convenit altfel, mențiunile de la alineatul anterior privind legea aleasă de părți vizează regulamentele naționale ale legii din statul desemnat sau, în cazul în care statul conține mai multe unități teritoriale, la legea internă a unității teritoriale desemnate.

CAPITOLUL II

MĂSURI ÎN CAZUL NEÎNDEPLINIRII OBLIGAȚIILOR, PRIORITĂȚI ȘI CESIUNI

Articolul IX

Modificarea dispozițiilor privind măsurile aplicabile în cazul neîndeplinirii obligațiilor

(1) Pe lângă măsurile prevăzute la capitolul III din convenție, creditorul poate, în măsura în care debitorul a convenit în acest sens și în situațiile menționate în capitolul respectiv:

(a) obține radierea înregistrării aeronavei; și

(b) obține exportarea și transferul fizic al bunului aeronautic din teritoriul în care se află.

(2) Creditorul nu va exercita măsurile menționate la punctul anterior fără acordul scris și prealabil al deținătorului unei garanții înregistrate care are întâietate asupra celei deținute de creditor.

(3) Articolul 8 alineatul (3) din convenție nu se aplică bunurilor aeronautice. Orice măsură prevăzută de convenție în ceea ce privește un bun aeronautic va fi exercitată într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial. Se consideră că o măsură este exercitată într-o manieră rezonabilă din punct de vedere comercial atunci când aceasta este exercitată în conformitate cu o dispoziție a acordului, cu excepția cazului în care dispoziția este în mod evident nerezonabilă.

(4) Se consideră că un creditor deținând o garanție care notifică în scris persoanele interesate cu cel puțin zece zile lucrătoare înainte de o vânzare sau de un leasing propus satisface cerința de o offeri o „notificare în termen rezonabil”, menționată la articolul 8 alineatul (4) din convenție. Dispozițiile menționate anterior nu vor împiedica creditorul și debitorul sau garantul să convină asupra unei perioade mai lungi de notificare prealabilă.

(5) Sub rezerva altor legi și regulamente aplicabile în materie de siguranță aeriană, autoritatea de înregistrare dintr-un stat contractant onorează cererile de radiere a înregistrării și de permis de export, dacă:

(a) cererea este înaintată în mod corespunzător de partea autorizată sub forma unei cereri consemnate și irevocabile de radiere a înregistrării și de permis de export; și

(b) partea autorizată certifică autorității de înregistrare, la cererea eventuală a acesteia, faptul că au fost ridicate toate garanțiile înregistrate de rang superior celei deținute de creditorul în a cărui favoare a fost emisă autorizarea sau că deținătorii acestor garanții au consimțit la radierea înregistrării și la export.

(6) Creditorul care dorește să obțină radierea înregistrării și permisul de export al unei aeronave în temeiul alineatului (1), altfel decât în temeiul unui ordin judecătoresc, transmite notificări prealabile în scris în termen rezonabil cu privire la radierea înregistrării și la permisul de export, către:

(a) persoanele interesate menționate la articolul 1 litera (m) punctele (i) și (ii) din convenție; și

(b) persoanele interesate menționate la articolul 1 litera (m) punctul (iii) din convenție care au notificat creditorul în legătură cu drepturile lor într-un interval de timp rezonabil înainte de radierea înregistrării și de export.

Articolul X

Modificarea dispozițiilor privind măsurile provizorii

(1) Prezentul articol se aplică doar în cazul în care un stat contractant a depus o declarație în temeiul articolului XXX alineatul (2) și în limitele acestei declarații.

(2) În sensul articolului 13 alineatul (1) din convenție, în contextul aplicării de măsuri, prin expresia „în termen scurt” se înțelege intervalul de zile lucrătoare în care a fost înaintată cererea, care începe de la data menționată în declarația depusă de statul contractant ca fiind data introducerii cererii de aplicare a măsurilor.

(3) La articolul 13 alineatul (1) din convenție se adaugă următorul text imediat după litera (d):

„(e) dacă, în orice moment, debitorul și creditorul convin, în mod expres, vânzarea și atribuirea încasărilor ce decurg din aceasta”, iar la articolul 43 alineatul (2), după cuvintele „articolul 13 alineatul (1) litera (d)” se adaugă „și (e)”.

(4) Dreptul de proprietate sau alt drept al debitorului care face obiectul unei vânzări în temeiul alineatului precedent este degrevat de orice altă garanție asupra căreia are prioritate

garanția internațională a creditorului, în conformitate cu dispozițiile articolului 29 din convenție.

(5) Creditorul și debitorul sau altă persoană interesată pot conveni în scris asupra excluderii aplicării articolului 13 alineatul (2) din convenție.

(6) Referitor la măsurile prevăzute la articolul IX alineatul (1):

(a) sunt puse la dispoziție de autoritatea de înregistrare, precum și de alte autorități administrative, după caz, într-un stat contractant în termen de cel mult cinci zile lucrătoare după ce creditorul notifică aceste autorități cu privire la dispunerea de măsuri menționate la articolul IX alineatul (1) sau, în cazul unor măsuri dispuse de o instanță străină, cu privire la faptul că hotărârea prin care s-au dispus măsurile este recunoscută de instanța statului contractant respectiv și creditorul este îndreptățit să exercite măsurile conform convenției; și

(b) autoritățile competente cooperează cu promptitudine și asistă creditorul în exercitarea acestor măsuri în conformitate cu legile și regulamentele privind siguranța aviatică.

(7) Alineatele (2) și (6) nu afectează legile și regulamentele aplicabile privind siguranța aviatică.

Articolul XI

Măsuri în caz de insolvență

1. Prezentul articol se aplică doar în situația în care un stat contractant care este competent în primă instanță în caz de insolvență a depus o declarație în temeiul articolului XXX alineatul (3).

Alternativa A

(2) În cazul survenirii unei situații de insolvență, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, restituie creditorului, în conformitate cu alineatul (7), bunul aeronautic nu mai târziu de prima dintre următoarele două date:

(a) sfârșitul perioadei de așteptare; și

(b) data la care creditorul ar trebui să aibă dreptul de a intra în posesia bunului aeronautic dacă nu s-ar aplica prezentul articol.

(3) În sensul prezentului articol, „perioada de așteptare” înseamnă perioada menționată într-o declarație a statului contractant care este competent în primă instanță în caz de insolvență.

(4) Mențiunile din prezentul articol privind „administratorul judiciar” privesc această persoană în calitatea sa oficială, și nu personală.

(5) Până în momentul în care creditorului i se oferă posibilitatea de a intra în posesie în temeiul alineatului (2) și numai cu această condiție:

(a) administratorul judiciar sau debitorul, după caz, conservă bunul aeronautic și îi menține valoarea în conformitate cu dispozițiile acordului; și

(b) creditorul are dreptul de a solicita orice alte măsuri provizorii disponibile în temeiul legii aplicabile.

(6) Litera (a) din alineatul precedent nu exclude utilizarea bunului aeronautic în conformitate cu dispozițiile destinate conservării aeronavei și a menținerii valorii sale.

(7) Administratorul judiciar sau debitorul, după caz, poate rămâne în posesia bunului aeronautic în cazul în care, până în momentul menționat la alineatul (2), și-a îndeplinit toate obligațiile, altele decât cele legate de inițierea procedurii de insolvență, și a consimțit să-și îndeplinească toate obligațiile ulterioare în conformitate cu prevederile acordului. O a doua perioadă de așteptare nu se va aplica în cazul unei neîndepliniri ulterioare a acestor obligații.

(8) În ceea ce privește măsurile prevăzute la articolul IX alineatul (1):

(a) sunt puse la dispoziție de către autoritatea de înregistrare și de autoritățile administrative din statul contractant, după caz, în termen de maximum cinci zile lucrătoare după data la care creditorul notifică aceste autorități cu privire la dreptul său de a obține aceste măsuri conform convenției; și

(b) autoritățile aplicabile cooperează în cel mai scurt timp și asistă creditorul în aplicarea măsurilor în conformitate cu legile și regulamentele aplicabile privind securitatea aviatică.

(9) Aplicarea măsurilor care sunt permise prin convenție sau prin prezentul protocol nu poate fi împiedicată sau întârziată după data menționată la articolul (2).

(10) Obligațiile debitorului care decurg din acord nu pot fi modificate fără consimțământul creditorului.

(11) Dispozițiile alineatului precedent nu pot fi interpretate ca afectând dreptul administratorului judiciar, dacă este cazul, de a rezilia acordul în conformitate cu legea aplicabilă.

(12) Niciun alt drept sau garanție, cu excepția drepturilor sau garanțiilor necontractuale dintr-o categorie care face obiectul unei declarații depuse în temeiul articolului 39 alineatul (1), nu are un rang superior față de garanțiile înregistrate în cadrul procedurii de insolvență.

(13) Convenția, astfel cum a fost modificată prin articolul IX din prezentul protocol, se aplică exercitării oricărei măsuri în conformitate cu prezentul articol.

Alternativa B

(2) În cazul apariției unui situații de insolvență, administratorul judiciar sau debitorul, după caz, la cererea creditorului, va înștiința creditorul în intervalul de timp specificat în declarația statului contractant în temeiul articolului XXX alineatul (3) dacă:

(a) își va îndeplini toate obligațiile, altele decât cele constituite la inițierea procedurii de insolvență, și va accepta să își îndeplinească toate obligațiile ulterioare, în conformitate cu acordul și cu documentele tranzacției asociate cu acesta; sau

(b) va acorda creditorului posibilitatea de a intra în posesia bunului aeronautic, în conformitate cu legea aplicabilă.

(3) Legea aplicabilă la care se face trimitere la litera (b) din alineatul precedent îi poate permite instanței să solicite luarea de măsuri adiționale sau să prevadă garanții suplimentare.

(4) Creditorul va face dovada creanțelor și va oferi dovezi care să probeze faptul că garanția sa internațională a fost înregistrată.

(5) Dacă administratorul judiciar sau debitorul, după caz, nu transmite o notificare în conformitate cu alineatul (2) sau dacă administratorul judiciar sau debitorul își declară intenția de a oferi creditorului posibilitatea de a intra în posesia bunului aeronautic, dar nu procedează astfel, instanța îi poate permite creditorului să intre în posesia bunului aeronautic în condițiile fixate de aceasta, prin luarea de măsuri adiționale sau prin prevederea de garanții suplimentare.

(6) Bunul aeronautic nu va fi vândut până la adoptarea unei hotărâri judecătorești în ceea ce privește creanța și garanția internațională.

Articolul XII

Asistența în caz de insolvență

(1) Prezentul articol se aplică doar în cazul în care un stat contractant a depus o declarație în temeiul articolului XXX alineatul (1).

(2) În conformitate cu legislația aceluși stat contractant, instanțele statului contractant în care se află bunul aeronautic cooperează cât mai mult posibil cu instanțele și administratorii judiciari din celelalte state în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor articolului XI.

*Articolul XIII***Autorizarea cererii de radiere a înregistrării și a permisului de export**

(1) Prezentul articol se aplică doar în cazul în care un stat contractant a depus o declarație în temeiul articolului XXX alineatul (1).

(2) În cazul în care debitorul a emis o cerere irevocabilă de autorizare a radierii înregistrării și de permis de export, respectând, în mare parte, formularul anexat la prezentul protocol, și a înaintat această autorizare spre înregistrare la autoritatea de înregistrare, autorizarea în cauză va fi astfel înregistrată.

(3) Persoana în favoarea căreia a fost emisă autorizarea („partea autorizată”) sau reprezentantul său autorizat este singura persoană împuternicită să exercite măsurile menționate la articolul IX alineatul (1) și poate exercita aceste măsuri doar în conformitate cu autorizarea, cu legislația și regulamentele aplicabile privind siguranța aviatică. Această autorizare nu poate fi revocată de către debitor fără acordul scris al părții autorizate. Autoritatea de înregistrare radiază o autorizare din registru la cererea părții autorizate.

(4) Autoritatea de înregistrare și alte autorități administrative din statele contractante cooperează și asistă partea autorizată în exercitarea măsurilor menționate la articolul IX.

*Articolul XIV***Modificarea dispozițiilor privind prioritatea**

(1) Cumpărătorul unui bun aeronautic în temeiul unei vânzări înregistrate dobândește garanțiile legate de bunul respectiv și degrevat de orice garanție înregistrată ulterior sau neînregistrată, chiar dacă are cunoștință despre aceasta.

(2) Cumpărătorul unui bun aeronautic dobândește garanția legată de bunul respectiv sub rezerva unei garanții înregistrate în momentul achiziției.

(3) Dreptul de proprietate sau un alt drept ori garanție față de un motor de aeronavă nu va fi afectat de instalarea sau de deinstalarea acestuia de pe aeronavă.

(4) Articolul 29 alineatul (7) din convenție se aplică unui element, altul decât un bun, instalat pe un corp de aeronavă, un motor de aeronavă sau elicopter.

*Articolul XV***Modificarea dispozițiilor privind cesiunea**

Articolul 33 alineatul (1) din convenție se aplică ca și când următorul text ar fi adăugat imediat după litera (b):

„și (c) debitorul a consimțit în scris, fie că acest consimțământ este dat sau nu înainte de cesiune, sau identifică cesionarul.”

*Articolul XVI***Dispoziții privind debitorul**

(1) În absența unei neîndepliniri a obligațiilor în sensul articolului 11 din convenție, debitorul are dreptul la posesia netulburată asupra bunului și la utilizarea acestuia în conformitate cu acordul, acesta fiind opozabil:

(a) creditorului său și titularului unei garanții, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4) din convenție sau, în calitate de cumpărător, articolul XIV alineatul (1) din prezentul protocol, cu excepția cazului și în măsura în care debitorul a convenit altfel; și

(b) titularului unei garanții, căruia i se subordonează garanția sau dreptul debitorului, în conformitate cu articolul 29 alineatul (4) din convenție sau, în calitate de cumpărător, articolul XIV alineatul (2) din prezentul protocol, cu excepția cazului și în măsura în care deținătorul a convenit altfel.

(2) Nicio dispoziție din convenție sau din prezentul protocol nu aduce atingere răspunderii creditorului în caz de încălcare a acordului în conformitate cu legislația aplicabilă, în măsura în care acordul în cauză privește bunurile aeronautice.

*CAPITOLUL III***DISPOZIȚII PRIVIND SISTEMUL DE ÎNREGISTRARE A GARANȚIILOR INTERNAȚIONALE ASUPRA BUNURILOR AERONAUTICE***Articolul XVII***Autoritatea de supraveghere și organismul de înregistrare**

(1) Autoritatea de supraveghere este o entitate internațională desemnată printr-o rezoluție adoptată de către Conferința diplomatică pentru adoptarea unei Convenții privind echipamentele mobile și de Protocolul aeronautic.

(2) În cazul în care entitatea internațională la care se face referire la alineatul precedent nu poate sau nu este dispusă să funcționeze drept autoritate de supraveghere, va fi convocată o conferință a statelor semnatare și contractante pentru a desemna o altă autoritate competentă.

(3) Autoritatea de supraveghere, responsabilii și angajații săi beneficiază de imunitate față de procedurile legale și administrative, în conformitate cu regulile care le sunt aplicabile în calitate de entitate internațională sau în conformitate cu alte dispoziții.

(4) Autoritatea de supraveghere poate înființa o comisie de experți, constituită din persoanele desemnate de statele semnatare și contractante, care dispun de calificările și de experiența necesară, comisie însărcinată cu misiunea de a asista autoritatea de supraveghere în exercitarea îndatoririlor sale.

(5) Primul organism de înregistrare conduce Registrul internațional pentru o perioadă de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului protocol. Ulterior, organismul de înregistrare va fi desemnat sau reconfirmat în funcție de către autoritatea de supraveghere la fiecare cinci ani.

Articolul XVIII

Regulamente inițiale

Regulamentele inițiale vor fi elaborate de autoritatea de supraveghere astfel încât să producă efecte odată cu intrarea în vigoare a prezentului protocol.

Articolul XIX

Puncte desemnate ca puncte de intrare

(1) Sub rezerva alineatului (2), un stat contractant poate oricând desemna una sau mai multe entități de pe teritoriul său drept punct sau puncte de intrare, prin care vor fi sau pot fi transmise către Registrul internațional informațiile necesare pentru înregistrare, altele decât înregistrarea notificării unei garanții naționale, a unui drept sau a unei garanții în temeiul articolului 40, în ambele cazuri constituite în conformitate cu legea unui alt stat.

(2) O desemnare făcută în temeiul articolului precedent poate permite utilizarea, fără ca aceasta să devină obligatorie, a unuia sau mai multor puncte desemnate ca puncte de intrare, în vederea obținerii de informații necesare pentru înregistrare în ceea ce privește motoarele de aeronavă.

Articolul XX

Modificări suplimentare ale dispozițiilor privind registrul

(1) În sensul articolului 19 alineatul (6) din convenție, criteriile de căutare a unui bun aeronautic sunt numele producătorului, numărul de serie atribuit de acesta și denumirea modelului, alături de alte informații suplimentare pentru a asigura unicitatea. Aceste informații suplimentare vor fi menționate în regulamente.

(2) În sensul articolului 25 alineatul (2) din convenție și în situațiile descrise în acesta, titularul unei potențiale garanții internaționale înregistrate sau al unei potențiale cesiuni înregistrate a unei garanții internaționale sau persoana în favoarea căreia a fost înregistrată vânzarea potențială ia măsurile la care este îndreptățit(ă) pentru a obține ridicarea înregistrării în maximum cinci zile lucrătoare de la data primirii cererii menționate la alineatul în cauză.

(3) Tarifele la care se face referire la articolul 17 alineatul (2) litera (h) din convenție vor fi stabilite astfel încât să se recupereze costurile rezonabile de înființare, funcționare și reglementare a Registrului internațional și costurile rezonabile ale autorității de supraveghere, generate de îndeplinirea funcțiilor, exercitarea puterilor și de îndeplinirea obligațiilor avute în vedere la articolul 17 alineatul (2) din convenție.

(4) Funcțiile centralizate ale Registrului internațional sunt exercitate și administrate de organismul de înregistrare timp

de douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru. Diferitele puncte de intrare funcționează cel puțin în timpul programului de lucru normal în teritoriile respective.

(5) Suma de asigurare sau garanția financiară la care se face referire în articolul 28 alineatul (4) din convenție, referitor la fiecare eveniment, nu trebuie să fie inferioară valorii maxime a unui bun aeronautic, astfel cum este aceasta stabilită de autoritatea de supraveghere.

(6) Nicio prevedere a convenției nu împiedică organismul de înregistrare să încheie o asigurare sau să își procure o garanție financiară care să acopere evenimentele pentru care nu este răspunzător în conformitate cu articolului 28 din convenție.

CAPITOLUL IV

COMPETENȚA

Articolul XXI

Modificarea dispozițiilor privind competența

În sensul articolului 43 din convenție și sub rezerva articolului 42 din convenție, o instanță a unui stat contractant este competentă, de asemenea, în cazul în care bunul este un elicopter sau un corp care aparține unei aeronave pentru care statul în cauză este statul de înregistrare.

Articolul XXII

Renunțarea la imunitatea de jurisdicție

(1) Sub rezerva alineatului (2), renunțarea la imunitatea de jurisdicție față de instanțele prevăzute la articolul 42 sau la articolul 43 din convenție sau în ceea ce privește modalitățile de exercitare a drepturilor și garanțiilor asupra unui bun aeronautic în temeiul convenției este obligatorie și, dacă celelalte condiții de atribuire de competență sau de exercitare a drepturilor au fost îndeplinite, este atributivă de competență și permite aplicarea măsurilor de executare, după caz.

(2) În temeiul alineatului precedent, renunțarea la imunitate trebuie făcută în scris și trebuie să conțină o descriere a bunului aeronautic.

CAPITOLUL V

RELAȚIA CU ALTE CONVENȚII

Articolul XXIII

Relația cu Convenția privind recunoașterea internațională a drepturilor asupra aeronavelor

Pentru un stat contractant care este parte la Convenția privind recunoașterea internațională a drepturilor asupra aeronavelor, semnată la Geneva la 19 iunie 1948, prezenta convenție are întâietate față de prima, în ceea ce privește aeronavele, astfel cum sunt definite în prezentul protocol, cât și bunurile aeronautice. Cu toate acestea, referitor la drepturile și garanțiile care nu fac obiectul sau sunt afectate de prezenta convenție, Convenția de la Geneva nu are întâietate.

*Articolul XXIV***Relația cu Convenția pentru unificarea anumitor reguli privitoare la sechestrul asigurător al aeronavelor**

- (1) Pentru un stat contractant care este parte la Convenția pentru unificarea anumitor reguli privitoare la sechestrul asigurător al aeronavelor, semnată la Roma la 29 mai 1933, prezenta convenție are întâietate față de prima, în ceea ce privește aeronavele, așa cum sunt definite în prezentul protocol.
- (2) Un stat contractant parte la convenția menționată anterior poate declara, în momentul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării la prezentul protocol, faptul că nu aplică prezentul articol.

*Articolul XXV***Relația cu Convenția UNIDROIT privind leasingul financiar internațional**

Prezenta Convenție va înlocui Convenția UNIDROIT privind leasingul financiar internațional, semnată la Ottawa la 28 mai 1988, în ceea ce privește bunurile aeronautice.

*CAPITOLUL VI***DISPOZIȚII FINALE***Articolul XXVI***Semnarea, ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea**

- (1) Prezentul protocol este deschis la Cape Town, la 16 noiembrie 2001, în vederea semnării de către statele participante la Conferința diplomatică pentru adoptarea unei Convenții privind garanțiile internaționale purtând asupra echipamentelor mobile și a unui Protocol aeronautic, care se desfășoară la Cape Town între 29 octombrie și 16 noiembrie 2001. După 16 noiembrie 2001, prezentul protocol va fi deschis tuturor statelor pentru semnare la sediul Institutului internațional pentru unificarea dreptului privat (UNIDROIT) din Roma, până la intrarea sa în vigoare în conformitate cu articolul XXVIII.
- (2) Prezentul protocol face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării de către statele semnatare.
- (3) Orice stat care nu semnează prezentul protocol poate adera la acesta în orice moment.
- (4) Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea sunt efectuate prin depunerea unui instrument în acest scop la depozitar.
- (5) Un stat nu poate deveni parte la prezentul protocol dacă nu este, de asemenea, parte la convenție.

*Articolul XXVII***Organizațiile regionale pentru integrare economică**

- (1) O organizație regională pentru integrare economică constituită din state suverane și care are competențe în probleme reglementate de prezentul protocol poate semna, accepta, aproba sau adera la acesta în mod similar. Organizația regională pentru integrare economică va avea în acest caz drep-

turile și obligațiile unui stat contractant, în măsura în care organizația în cauză are competențe în probleme reglementate de prezentul protocol. În cazul în care numărul statelor contractante este relevant pentru prezentul protocol, organizația regională pentru integrare economică nu va fi considerată drept stat contractant, alături de statele sale membre, care sunt state contractante.

- (2) La semnare, acceptare, aprobare sau aderare, organizația regională pentru integrare economică depune o declarație la depozitar în care specifică problemele reglementate de prezentul protocol cu privire la competențele transferate către organizație de statele sale membre. Organizația regională pentru integrare economică comunică prompt depozitarului orice modificare adusă distribuirii competențelor, inclusiv noile transferuri de competențe, menționate în declarația care urmează prezentului alineat.

- (3) Orice mențiune privind un „stat contractant” sau mai multe „state contractante”, un „stat parte” sau mai multe „state părți” din prezentul protocol se aplică, de asemenea, unei organizații regionale pentru integrare economică, în cazul în care contextul cere astfel.

*Articolul XXVIII***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii celui de al optulea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, între statele care au depus asemenea instrumente.
- (2) Pentru celelalte state, prezentul protocol intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului acestora de ratificare, acceptare, aprobare sau accesune.

*Articolul XXIX***Unități teritoriale**

- (1) Dacă un stat contractant are unități teritoriale în cadrul cărora sunt aplicabile sisteme diferite de legi în ceea ce privește problemele reglementate de prezentul protocol, în momentul semnării, acceptării, aprobării sau aderării, acesta poate declara că prezentul protocol se extinde la toate unitățile sale teritoriale sau doar la una sau mai multe dintre acestea și își poate modifica declarația depunând o altă declarație în orice moment.
- (2) Orice astfel de declarație trebuie să enunțe în mod expres unitățile teritoriale în care se aplică prezentul protocol.
- (3) Dacă un stat contractant nu a depus o declarație în conformitate cu alineatul (1), prezentul protocol se aplică în toate unitățile teritoriale ale aceluși stat.

- (4) În cazul în care un stat contractant extinde prezentul protocol la una sau mai multe dintre unitățile sale teritoriale, declarațiile permise în temeiul prezentului protocol pot fi depuse pentru fiecare astfel de unitate teritorială, iar declarația depusă pentru o unitate teritorială poate fi diferită de cele depuse pentru o altă unitate teritorială.

(5) Dacă, în virtutea unei declarații depuse în temeiul alineatului (1), prezentul protocol se extinde la una sau mai multe unități teritoriale ale unui stat contractant:

- (a) debitorul este considerat a se afla într-un stat contractant doar dacă s-a constituit sau înființat în conformitate cu o lege în vigoare într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol sau dacă își are sediul social, sediul statutar, administrația centrală sau reședința obișnuită într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol;
- (b) orice mențiune privind amplasarea bunului într-un stat contractant se interpretează ca amplasarea bunului într-o unitate teritorială în care se aplică convenția și prezentul protocol; și
- (c) orice mențiune privind autoritățile administrative din statul contractant respectiv se interpretează ca autorități administrative competente în unitățile teritoriale în care se aplică convenția și prezentul protocol și orice mențiuni privind registrul național sau autoritatea de înregistrare din statul contractant respectiv se interpretează ca registrul aeronautic în vigoare sau ca autoritatea de înregistrare competentă în unitatea sau unitățile teritoriale în care se aplică convenția și prezentul protocol.

Articolul XXX

Declarațiile privind anumite dispoziții

- (1) La semnarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că va aplica unul sau mai multe dintre articolele VIII, XII și XIII din prezentul protocol.
- (2) La semnarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că va aplica articolul X din prezentul protocol, în întregime sau în parte. Dacă această declarație este făcută în legătura cu articolul X alineatul (2), statul va specifica perioada de timp cerută la acest articol.
- (3) La semnarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea la prezentul protocol, un stat poate declara că va aplica în totalitate alternativa A sau în totalitate alternativa B din articolul XI și, în acest caz, va specifica tipurile de proceduri de insolvență, dacă există, cărora li se aplică alternativa A și tipurile de proceduri de insolvență, dacă există, cărora li se aplică alternativa B. Un stat contractant care depune o declarație în temeiul prezentului alineat va specifica perioada de timp cerută la articolul XI.
- (4) Instanțele statelor contractante aplică articolul XI în conformitate cu declarația făcută de către statul contractant care este competent în primă instanță în caz de insolvență.

(5) La semnare, acceptare, aprobare sau aderare la prezentul protocol, un stat contractant poate declara că nu va aplica dispozițiile articolului XXI, în întregime sau în parte. Declarația menționează condițiile în care se va aplica articolul relevant, în cazul în care va fi aplicat parțial, precum și alte forme de măsuri provizorii care se vor aplica.

Articolul XXXI

Declarațiile în temeiul convenției

Declarațiile făcute în temeiul convenției, inclusiv cele în conformitate cu articolele 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 și 60 din convenție, se consideră ca fiind depuse și în temeiul prezentului protocol, dacă nu există dispoziții contrare.

Articolul XXXII

Rezerve și declarații

- (1) Nu pot fi formulate rezerve în ceea ce privește prezentul protocol, dar pot fi făcute declarații permise de articolele XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII și XXXIV în conformitate cu dispozițiile acestora.
- (2) Orice declarație, declarație ulterioară sau retragere a unei declarații făcută în conformitate cu prezentul protocol va fi notificată în scris depozitarului.

Articolul XXXIII

Declarații ulterioare

- (1) Un stat parte poate face o declarație ulterioară, alta decât o declarație în conformitate cu articolul XXXI în temeiul articolului 60 din convenție, în orice moment după data intrării în vigoare a prezentului protocol, notificând în acest scop depozitarului.
- (2) O astfel de declarație ulterioară va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar.

În cazul în care notificarea menționează o perioadă mai lungă pentru ca declarația să intre în vigoare, acest lucru se va întâmpla la expirarea respectivei perioade prevăzute după primirea notificării de la depozitar.

- (3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezentul protocol va continua să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nicio declarație, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de declarație ulterioară începe să producă efecte.

*Articolul XXXIV***Retragerea declarațiilor**

(1) Orice stat parte care a făcut o declarație în temeiul prezentului protocol, alta decât o declarație în conformitate cu articolul XXXI în temeiul articolului 60 din convenție, poate retrage declarația în orice moment, prin notificarea depozitarului. Retragerea va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de șase luni de la data primirii notificării de la depozitar.

(2) Fără a aduce atingere alineatului precedent, prezentul protocol va continua să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nicio retragere a declarației, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de retragere începe să producă efecte.

*Articolul XXXV***Denunțările**

(1) Orice stat parte poate denunța prezentul protocol prin notificarea în scris a depozitarului.

(2) Denunțarea intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează după expirarea unui termen de douăsprezece luni de la data primirii notificării de la depozitar.

(3) Fără a aduce atingere alineatelor precedente, prezentul protocol va continua să se aplice ca și când nu s-ar fi făcut nicio denunțare, în ceea ce privește toate drepturile și garanțiile care survin înainte de data de la care o astfel de denunțare începe să producă efecte.

*Articolul XXXVI***Conferințe de evaluare, amendamente și aspecte conexe**

(1) Depozitarul, în urma consultărilor cu autoritatea de supraveghere, întocmește rapoarte anuale, sau la un alt interval cerut de circumstanțe, pentru statele părți, în ceea ce privește modul de funcționare în practică a regimului internațional stabilit prin convenție, astfel cum a fost modificată prin prezentul protocol. La întocmirea acestor rapoarte, depozitarul ia în considerare rapoartele autorității de supraveghere privind funcționarea sistemului internațional de înregistrare.

(2) La cererea a cel puțin douăzeci și cinci la sută din statele părți, depozitarul va convoca la anumite intervale conferințe de evaluare, în urma consultării cu autoritatea de supraveghere, pentru a analiza:

(a) funcționarea în practică a convenției astfel cum a fost modificată prin prezentul protocol și eficacitatea sa în facilitarea finanțării garantate de active și a leasingului bunurilor care fac obiectul prevederilor sale;

(b) interpretarea juridică și aplicarea prevederilor prezentului protocol și a regulamentelor;

(c) funcționarea sistemului internațional de înregistrare, activitatea organismului de înregistrare și monitorizarea acestuia de către autoritatea de supraveghere, luând în considerare rapoartele întocmite de autoritatea de supraveghere; și

(d) oportunitatea efectuării unor modificări la prezentul protocol și la modalitățile referitoare la Registrul internațional.

(3) Orice amendament la prezentul protocol este aprobat de o majoritate formată din cel puțin două treimi dintre statele părți care participă la conferința la care se face referire în alineatul precedent și intră în vigoare față de statele care au ratificat, acceptat sau aprobat amendamentul în cauză după ratificarea, acceptarea sau aprobarea de către opt state în conformitate cu dispozițiile articolului XXVIII referitoare la intrarea în vigoare.

*Articolul XXXVII***Depozitarul și atribuțiile sale**

(1) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depozitate la Institutul internațional pentru unificarea dreptului privat (UNIDROIT), desemnat prin prezenta ca depozitar.

(2) Depozitarul are următoarele atribuții:

(a) informează toate statele contractante cu privire la:

(i) fiecare nouă semnătură sau depunere a unui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, împreună cu data acestora;

(ii) data intrării în vigoare a prezentului protocol;

(iii) fiecare declarație făcută în conformitate cu prezentul protocol, împreună cu data acesteia;

(iv) retragerea sau modificarea oricărei declarații, împreună cu data acesteia; și

(v) notificarea oricărei denunțări a prezentului protocol, împreună cu data acesteia și cu data de la care aceasta începe să producă efecte;

- (b) transmite copii certificate pentru conformitate ale prezentului protocol tuturor statelor contractante;
- (c) pune la dispoziția autorității de supraveghere și a organismului de înregistrare o copie a fiecărui instrument de aprobare sau aderare, împreună cu data lor de depunere, a fiecărei declarații, retrageri sau modificări a unei declarații și a fiecărei notificări de denunțare, împreună cu data de notificare, astfel încât informațiile conținute în acestea să fie disponibile ușor și în totalitate; și
- (d) îndeplinește alte funcții obișnuite pentru depozitari.

DREPT PENTRU CARE, plenipotențiarii subsemnați, autorizați pe deplin, au semnat prezentul protocol.

ÎNCHEIAT la Cape Town, șaisprezece noiembrie două mii unu, într-un singur document original în limbile engleză, arabă, chineză, franceză, rusă și spaniolă, toate textele fiind în mod egal autentice după verificarea concordanței textelor efectuată de Secretariatul comun al Conferinței, sub autoritatea Președintelui Conferinței, în termen de nouăzeci de zile.

ANEXĂ

FORMULAR DE AUTORIZARE IREVOCABILĂ A RADIERII ÎNREGISTRĂRII ȘI A PERMISULUI DE EXPORT

Anexă menționată în articolul XIII

[Introduceți data]

Către: [Introduceți numele autorității de înregistrare]

Titlu: Autorizarea irevocabilă a radierii înregistrării și a permisului de export

Subsemnatul este [operatorul] [posesorul] (*) înregistrat al [introduceți numele producătorului corpului aeronavei/elicopterului și numărul modelului] având numărul de serie al producătorului [introduceți numărul de serie al producătorului] și [numărul] [marca] de înregistrare [introduceți numărul/marca de înregistrare] (alături de toate accesoriile, piesele sau dispozitivele instalate, încorporate sau atașate, denumite în continuare „aerona”).

Prezentul instrument constituie o autorizare irevocabilă a cererii de radiere și a permisului de export emisă de subsemnatul în favoarea [introduceți numele creditorului] (denumit în continuare „parte autorizată”) în temeiul articolului XIII din Protocolul privind problemele specifice ale echipamentelor aeronautice la Convenția privind garanțiile internaționale purtând asupra echipamentelor mobile. În conformitate cu articolul respectiv, subsemnatul solicit prin prezenta:

- (i) recunoașterea faptului că partea autorizată sau persoana desemnată drept reprezentant al acesteia este singura persoană împuternicită să:
 - (a) obțină radierea înregistrării aeronavei din [introduceți numele registrului aeronavei] ținut de [introduceți numele autorității de registru] în conformitate cu capitolul III al Convenției privind aviația civilă internațională, semnată la Chicago, la 7 decembrie 1944; și
 - (b) obțină exportul și transferul fizic al aeronavei din [introduceți numele țării]; și
- (ii) confirmarea faptului că partea autorizată sau persoana desemnată drept reprezentant al acesteia poate întreprinde acțiunile menționate la punctul (i) de mai sus, prin cerere scrisă și fără consimțământul subsemnatului, precum și faptul că, la primirea acestei cereri, autoritățile din [introduceți numele țării] vor coopera cu partea autorizată în vederea încheierii rapide a acestei acțiuni.

Drepturile în favoarea părții autorizate stabilite prin prezentul instrument nu pot fi revocate de către subsemnatul fără consimțământul scris al părții autorizate.

Vă rog să confirmați aprobarea prezentei cereri și a termenilor săi prin completarea corespunzătoare a spațiului rezervat mai os și prin depunerea acestui instrument la [introduceți numele autorității de înregistrare].

[Introduceți numele operatorului/posesorului]

Aprobată și depusă la

De: [introduceți numele semnatarului]

[introduceți data]

În calitate de: [introduceți titlul
semnatarului]

[Introduceți remarcile obișnuite]

(*) Selectați termenul care reflectă criteriul relevant de înregistrare a naționalității.

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI VI DIN TRATATUL UE

DECIZIA CONSILIULUI

din 6 aprilie 2009

privind înființarea Oficiului European de Poliție (Europol)

(2009/371/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 30 alineatul (1) litera (b), articolul 30 alineatul (2) și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Înființarea Oficiului European de Poliție (Europol) a fost stabilită prin Tratatul privind Uniunea Europeană din 7 februarie 1992 și reglementată prin Convenția în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind înființarea Oficiului European de Poliție („Convenția Europol”) ⁽²⁾.
- (2) Convenția Europol a făcut obiectul unei serii de modificări incluse în trei protocoale care au intrat în vigoare în urma unui proces îndelungat de ratificare. Prin urmare, înlocuirea convenției cu o decizie va ușura adoptarea eventualelor modificări ulterioare.
- (3) Simplificarea și îmbunătățirea cadrului legal al Europol pot fi parțial realizate prin înființarea Europol ca entitate a Uniunii, finanțată de la bugetul general al Comunităților Europene, ca urmare a aplicării în continuare a normelor și a procedurilor generale.
- (4) Instrumentele juridice recente prin care au fost instituite entități similare ale Uniunii în domeniile reglementate de titlul VI din Tratatul privind Uniunea Europeană [Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate ⁽³⁾ și Decizia 2005/681/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005 de instituire a Colegiului European de Poliție (CEPOL) ⁽⁴⁾] au luat forma unor decizii ale Consiliului deoarece aceste decizii sunt mult mai ușor de adaptat la circumstanțele în schimbare și la noile priorități politice.
- (5) Înființarea Europol ca entitate a Uniunii finanțată de la bugetul general al Uniunii Europene va spori importanța rolului Parlamentului European în ceea ce privește controlul acestuia asupra Europol, prin implicarea Parlamentului European în adoptarea bugetului respectiv, inclusiv a schemei de personal și în procedura de descărcare de gestiune.
- (6) Punerea Europol sub incidența normelor și a procedurilor generale aplicabile entităților similare ale Uniunii va asigura o simplificare administrativă, care va permite Europol să aloce mai multe resurse pentru îndeplinirea sarcinilor sale fundamentale.
- (7) Simplificarea și îmbunătățirea în continuare a modului de funcționare a Europol pot fi realizate prin intermediul unor măsuri care vizează extinderea posibilităților oferite Europol de a asista și sprijini autoritățile competente de aplicare a legii din statele membre, fără a conferi puteri executive personalului Europol.
- (8) Una dintre aceste îmbunătățiri constă în asigurarea posibilității pentru Europol de a asista autoritățile competente ale statelor membre în combaterea anumitor forme grave de criminalitate, chiar dacă nu există indicii clare care să ateste implicarea unei structuri de crimă organizată, condiție existentă la ora actuală.
- (9) Ar trebui încurajată constituirea unor echipe comune de anchetă și este important ca personalul Europol să poată face parte din acestea. Pentru a asigura posibilitatea unei astfel de participări în toate statele membre, ar trebui să se garanteze faptul că personalul Europol nu beneficiază de aplicarea imunităților pe durata participării sale în calitate de forță de sprijin la echipele comune de anchetă. Acest lucru va fi posibil după adoptarea unui regulament în acest scop în temeiul articolului 16 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene.
- (10) Unitățile naționale ale Europol ar trebui să aibă acces direct la toate datele existente în sistemul informațional Europol în scopul evitării procedurilor inutile.

⁽¹⁾ Avizul din 17 ianuarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO C 316, 27.11.1995, p. 1.

⁽³⁾ JO L 63, 6.3.2002, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 256, 1.10.2005, p. 63.

- (11) Pentru a îndeplini aceste obiective, Europol prelucrează în mod automat datele cu caracter personal sau prin intermediul fișierelor manuale structurate. În consecință, ar trebui să se ia măsurile necesare pentru a garanta un nivel de protecție a datelor care să corespundă cel puțin celui care rezultă din aplicarea principiilor Convenției Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, semnată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981, împreună cu modificările ulterioare aduse acesteia, odată ce aceste modificări intră în vigoare între statele membre.
- (12) O decizie-cadru a Consiliului privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală va fi aplicabilă transferului de date cu caracter personal transmise Europol de către statele membre. Setul relevant de dispoziții cu privire la protecția datelor din prezenta decizie nu va fi afectat de respectiva decizie-cadru și prezenta decizie ar trebui să conțină dispoziții specifice privind protecția datelor cu caracter personal care să reglementeze aceste chestiuni mai în detaliu datorită naturii, funcțiilor și competențelor specifice ale Europol.
- (13) Este necesară numirea unui responsabil cu protecția datelor care să răspundă, într-o manieră independentă, de asigurarea legalității prelucrării datelor și de respectarea dispozițiilor prezentei decizii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv a celor referitoare la personalul Europol, care beneficiază de protecție în temeiul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.
- (14) Ar trebui lărgite posibilitățile existente ale Europol de a crea și gestiona sisteme informaționale de prelucrare a datelor în sprijinul sarcinilor sale. Astfel de sisteme informaționale suplimentare de prelucrare a datelor ar trebui create și gestionate în conformitate cu principiile generale de protecție a datelor cuprinse în Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981 și în Recomandarea nr. R (87) 15 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 17 septembrie 1987, printr-o decizie a consiliului de administrație aprobată de către Consiliu.
- (15) Prezenta decizie asigură posibilitatea luării în considerare a principiului accesului publicului la documente oficiale.
- (16) În scopul îndeplinirii misiunii sale, Europol ar trebui să coopereze cu organismele și agențiile europene, inclusiv cu Eurojust, pentru asigurarea unui nivel adecvat de protecție a datelor.
- (17) Europol ar trebui să fie în măsură să încheie acorduri și acorduri de lucru cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii sau ale Comunității, în vederea sporirii reciproce a eficienței în combaterea formelor grave de criminalitate, care sunt de competența ambelor părți și pentru a fi evitată suprapunerea activității părților.
- (18) Posibilitățile Europol de cooperare cu statele și organizațiile terțe ar trebui raționalizate pentru a se asigura compatibilitatea cu politica generală a Uniunii în acest domeniu și ar trebui adoptate noi dispoziții referitoare la modul în care o astfel de cooperare ar trebui să aibă loc pe viitor.
- (19) Conducerea Europol ar trebui îmbunătățită prin proceduri simplificate și printr-o descriere mai generală a sarcinilor consiliului de administrație și prin stabilirea unei reguli comune, conform căreia toate deciziile se adoptă cu o majoritate de două treimi.
- (20) Este de asemenea de dorit asigurarea unui control sporit asupra Europol de către Parlamentul European, pentru a se garanta că Europol rămâne o organizație pe deplin responsabilă și transparentă, ținându-se seama, în același timp, de necesitatea păstrării confidențialității informațiilor operaționale.
- (21) Controlul judiciar asupra Europol se va exercita în conformitate cu articolul 35 din Tratatul privind Uniunea Europeană.
- (22) Pentru a permite Europol să își continue îndeplinirea sarcinilor la capacitate maximă, este necesară adoptarea unor măsuri tranzitorii bine definite.
- (23) Deoarece obiectivul prezentei decizii, și anume înființarea unei entități însărcinate cu cooperarea în materie de aplicare a legii la nivelul Uniunii, nu poate fi îndeplinit în mod satisfăcător de statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și menționat la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

⁽¹⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (24) Prezenta decizie respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute, în special, de Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene,

DECIDE:

CAPITOLUL I

ÎNFIINȚARE ȘI SARCINI

Articolul 1

Înființare

- (1) Prezenta decizie înlocuiește dispozițiile Convenției în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană privind înființarea Oficiului European de Poliție („Convenția Europol”).

Sediul Europol se află la Haga, Țările de Jos.

- (2) Europol, astfel cum este menționat în prezenta decizie, este considerat succesorul legal al Europol, astfel cum a fost instituit prin Convenția Europol.

- (3) Europol are ca punct de legătură câte o singură unitate națională în fiecare stat membru, care va fi înființată sau desemnată în conformitate cu articolul 8.

Articolul 2

Capacitate juridică

- (1) Europol are personalitate juridică.

- (2) În fiecare stat membru, Europol are cea mai extinsă capacitate juridică și contractuală de care pot beneficia persoanele juridice în temeiul legislației statului membru respectiv. Europol poate, în special, să dobândească și să dispună de bunuri mobile și imobile, precum și să se constituie parte într-o procedură judiciară.

- (3) Europol este împuternicit să încheie un acord privind sediul cu Regatul Țărilor de Jos.

Articolul 3

Obiectiv

Obiectivul Europol constă în sprijinirea și consolidarea activității autorităților competente ale statelor membre și a cooperării reciproce a acestora în vederea prevenirii și a combaterii criminalității organizate, a terorismului și a altor forme grave de criminalitate care afectează două sau mai multe state membre.

În sensul prezentei decizii, „autorități competente” reprezintă toate organismele publice din statele membre, responsabile, în temeiul dreptului intern, de prevenirea și combaterea infracțiunilor.

Articolul 4

Competență

- (1) Competența Europol include criminalitatea organizată, terorismul și alte forme grave de criminalitate, astfel cum sunt enumerate în anexă, care afectează două sau mai multe state membre, astfel încât să fie necesară o abordare comună din partea statelor membre, ca urmare a amplitudinii, a importanței și a consecințelor infracțiunilor.

- (2) La recomandarea consiliului de administrație, Consiliul stabilește prioritățile sale cu privire la Europol, ținând seama în special de analizele strategice și de evaluările privind amenințările întocmite de Europol.

- (3) Competența Europol include și infracțiunile conexe. Următoarele infracțiuni sunt considerate infracțiuni conexe:

- (a) infracțiunile săvârșite pentru procurarea mijloacelor necesare săvârșirii unor acte aflate în sfera de competență a Europol;
- (b) infracțiunile săvârșite în vederea înlesnirii sau a săvârșirii unor acte aflate în sfera de competență a Europol;
- (c) infracțiunile săvârșite pentru a asigura impunitatea actelor aflate în sfera de competență a Europol.

Articolul 5

Sarcini

- (1) Europol are următoarele sarcini principale:
- (a) să culeagă, să stocheze, să prelucereze, să analizeze și să facă schimb de informații publice și secrete;
 - (b) să comunice fără întârziere autorităților competente ale statelor membre, prin intermediul unităților naționale menționate la articolul 8, informațiile care le privesc, precum și orice conexiuni constatate între infracțiuni;
 - (c) să sprijine anchetele desfășurate în statele membre, în special prin transmiterea tuturor informațiilor relevante către unitățile naționale;

- (d) să solicite autorităților competente ale statelor membre implicate să inițieze, să deruleze sau să coordoneze anchete și să sugereze în anumite cazuri constituirea de echipe comune de anchetă;
- (e) să furnizeze informații secrete și sprijin analitic statelor membre cu privire la evenimente internaționale majore;
- (f) să pregătească evaluări privind amenințările, analize strategice și rapoarte generale de situație care au legătură cu obiectivul său, inclusiv evaluări privind amenințările care decurg din criminalitatea organizată.
- (2) Sarcinile menționate la alineatul (1) includ sprijinirea statelor membre în culegerea și analizarea informațiilor de pe internet în vederea identificării actelor cu caracter infracțional facilitate de internet sau comise prin intermediul internetului.
- (3) Europol are următoarele sarcini suplimentare:
- (a) să dobândească cunoștințe de specialitate în domeniul procedurilor de investigație ale autorităților competente ale statelor membre și să ofere consiliere în desfășurarea anchetelor;
- (b) să furnizeze informații secrete strategice pentru a sprijini și promova utilizarea eficientă și efectivă a resurselor disponibile la nivel național și la nivelul Uniunii pentru activități operaționale și să sprijine aceste activități.
- (4) În plus, în contextul obiectivului său în conformitate cu articolul 3, Europol poate, în funcție de resursele bugetare și de personal de care dispune și în limitele stabilite de consiliul de administrație, să sprijine statele membre prin asigurarea de asistență tehnică, consiliere și activități de cercetare în următoarele domenii:
- (a) formarea membrilor autorităților competente ale acestora, după caz în colaborare cu Colegiul European de Poliție;
- (b) organizarea și dotarea autorităților respective, prin facilitarea furnizării de sprijin tehnic între statele membre;
- (c) metode de prevenire a criminalității;
- (d) analiza și metodele tehnice și de medicină legală, precum și procedurile de investigație.
- (5) Europol îndeplinește, de asemenea, rolul de oficiu central pentru combaterea falsificării monedei euro, în conformitate cu Decizia 2005/511/JAI a Consiliului din 12 iulie 2005 privind protecția monedei euro împotriva falsificării ⁽¹⁾, prin desemnarea

Europol ca fiind biroul central pentru combaterea falsificării monedei euro. Europol poate, de asemenea, să încurajeze coordonarea măsurilor puse în aplicare în vederea combaterii falsificării monedei euro de către autoritățile competente ale statelor membre sau în cadrul echipelor comune de anchetă, după caz, în colaborare cu entități ale Uniunii și cu organisme ale țărilor terțe. La cerere, Europol poate sprijini financiar anchetele privind falsificarea monedei euro.

Articolul 6

Participarea la echipele comune de anchetă

(1) Personalul Europol poate participa, în calitate de forță de sprijin, în cadrul echipelor comune de anchetă, inclusiv în cadrul echipelor constituite în conformitate cu articolul 1 din Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă ⁽²⁾, în conformitate cu articolul 13 din Convenția din 29 mai 2000 privind asistența reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene ⁽³⁾ sau în conformitate cu articolul 24 din Convenția din 18 decembrie 1997 privind asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale ⁽⁴⁾, în măsura în care echipele respective efectuează anchete privind infracțiuni care intră în competența Europol în temeiul articolului 4 din prezenta decizie.

Personalul Europol poate, în limitele stabilite de legislația statelor membre în care operează echipa comună de anchetă și în conformitate cu acordul la care face referire alineatul (2), să sprijine toate activitățile și să facă schimb de informații cu toți membrii echipei comune de anchetă, în conformitate cu alineatul (4). Cu toate acestea, personalul Europol nu participă la adoptarea de măsuri coercitive.

(2) Modalitățile administrative de participare a personalului Europol în cadrul unei echipe comune de anchetă sunt stabilite printr-un acord între director și autoritățile competente ale statelor membre reprezentate în echipa comună de anchetă, unitățile naționale fiind, de asemenea, implicate. Normele care guvernează aceste acorduri sunt stabilite de consiliul de administrație.

(3) Normele la care se face referire la alineatul (2) precizează condițiile în care personalul Europol este pus la dispoziția echipei comune de anchetă.

(4) În conformitate cu acordul menționat la alineatul (2), personalul Europol poate colabora în mod direct cu membrii echipei comune de anchetă și le poate furniza acestora, precum și membrilor detașați ai echipei, în conformitate cu prezenta decizie, informații provenind de la oricare dintre sistemele de prelucrare a informațiilor menționate la articolul 10. În cazul colaborării directe, Europol informează în același timp în această privință unitățile naționale ale statelor membre reprezentate în echipă, precum și pe cele ale statelor membre care au furnizat informațiile.

⁽²⁾ JO L 162, 20.6.2002, p. 1.

⁽³⁾ JO C 197, 12.7.2000, p. 3.

⁽⁴⁾ JO C 24, 23.1.1998, p. 2.

⁽¹⁾ JO L 185, 16.7.2005, p. 35.

(5) Informațiile obținute de un membru al personalului Europol pe parcursul participării sale în cadrul unei echipe comune de anchetă pot, cu acordul și pe răspunderea statului membru care a furnizat informațiile respective, să fie incluse în oricare dintre componentele sistemelor de prelucrare a informațiilor menționate la articolul 10, în conformitate cu condițiile prevăzute în prezenta decizie.

(6) Pe perioada operațiunilor unei echipe comune de anchetă, membrii personalului Europol sunt supuși, în ceea ce privește infracțiunile comise împotriva lor sau de aceștia, legii naționale a statului membru în care se desfășoară operațiunile aplicabile persoanelor cu funcții comparabile.

Articolul 7

Solicitările Europol privind inițierea de anchete penale

(1) Statele membre tratează toate solicitările din partea Europol privind inițierea, derularea și coordonarea de anchete în anumite cazuri și acordă o atenție deosebită acestor solicitări. Statele membre informează Europol dacă ancheta solicitată va fi inițiată sau nu.

(2) Înainte de a solicita inițierea unei anchete penale, Europol informează Eurojust în această privință.

(3) În cazul în care autoritățile competente ale statelor membre decid să nu dea curs unei solicitări a Europol, acestea aduc la cunoștința Europol decizia luată, precum și motivele care au stat la baza acesteia, cu excepția cazurilor în care nu pot divulga aceste motive deoarece:

(a) în acest fel ar leza interese naționale fundamentale în materie de securitate; sau

(b) ar pune în pericol reușita unei anchete în curs de desfășurare sau siguranța unor persoane.

(4) Răspunsurile la solicitările Europol de a iniția, derula sau coordona anchete în anumite cazuri, precum și informațiile furnizate Europol cu privire la rezultatele anchetelor sunt transmise prin intermediul autorităților competente ale statelor membre, în conformitate cu regulile stabilite în prezenta decizie și cu legislația națională relevantă.

Articolul 8

Unitățile naționale

(1) Fiecare stat membru înființează sau desemnează o unitate națională responsabilă de îndeplinirea sarcinilor prevăzute în prezentul articol. Un funcționar este desemnat în calitate de șef al unității naționale în fiecare stat membru.

(2) Unitatea națională constituie singurul organism de legătură dintre Europol și autoritățile competente ale statelor membre. Cu toate acestea, statele membre pot permite contacte directe între autoritățile competente desemnate și Europol, sub rezerva respectării condițiilor stabilite de statul membru în cauză, inclusiv implicarea prealabilă a unității naționale.

Unitatea națională primește totodată din partea Europol toate informațiile schimbate în cursul contactelor directe dintre Europol și autoritățile competente desemnate. Relațiile dintre unitatea națională și autoritățile competente sunt guvernate de dreptul intern și, în special, de normele constituționale naționale relevante.

(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că unitățile naționale sunt capabile să îndeplinească sarcinile care le revin și, în special, că au acces la date naționale relevante.

(4) Unitățile naționale:

(a) furnizează Europol, din proprie inițiativă, informațiile publice și secrete necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale;

(b) răspund solicitărilor de informații publice și secrete și de consiliere ale Europol;

(c) actualizează informațiile publice și secrete;

(d) evaluează, pentru autoritățile competente, și transmit acestora informații publice și secrete, în conformitate cu dreptul intern;

(e) adresează Europol solicitări de consiliere, de informații publice și secrete, precum și de analiză;

(f) furnizează Europol informații în vederea stocării acestora în bazele sale de date;

(g) asigură respectarea legii în cadrul fiecărui schimb de informații între acestea și Europol.

(5) Fără a aduce atingere exercitării atribuțiilor care le revin statelor membre cu privire la menținerea ordinii publice și apărarea securității interne, o unitate națională nu este obligată, într-un anumit caz, să furnizeze informații publice și secrete dacă acest lucru ar însemna:

(a) lezarea intereselor naționale fundamentale în materie de securitate;

- (b) punerea în pericol a reușitei unei anchete în curs de desfășurare sau a siguranței unor persoane; sau
- (c) divulgarea unor informații referitoare la organizații sau la anumite activități ale serviciilor de informații în ceea ce privește securitatea statului.
- (6) Cheltuielile efectuate de către unitățile naționale în cadrul procesului de comunicare cu Europol sunt suportate de către statele membre și, cu excepția cheltuielilor de conectare, nu sunt imputate Europol.
- (7) Șefii unităților naționale se întâlnesc periodic, pentru a oferi Europol consultanță în probleme operaționale, din proprie inițiativă sau la solicitarea consiliului de administrație sau a directorului, în special pentru:
- (a) a analiza și elabora propuneri care vor îmbunătăți eficacitatea operațională a Europol și vor încuraja angajamentul statelor membre;
- (b) a evalua rapoartele și analizele efectuate de Europol în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (f) și pentru a elabora măsuri care să contribuie la punerea în aplicare a concluziilor acestora;
- (c) a asigura asistență la constituirea de echipe comune de anchetă cu participarea Europol în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 6.
- (c) cooperează cu personalul Europol în ceea ce privește comunicarea de informații și consilierea; și
- (d) sprijină schimbul de informații dintre unitățile naționale care i-au detașat și ofițerii de legătură ai altor state membre, sub răspunderea lor și în conformitate cu normele de drept intern. Aceste schimburi bilaterale pot, de asemenea, să privească infracțiuni din afara sferei de competență a Europol, în măsura în care dreptul intern permite acest lucru.
- (4) Articolul 35 se aplică *mutatis mutandis* activității ofițerilor de legătură.
- (5) Drepturile și obligațiile ofițerilor de legătură în relația cu Europol sunt stabilite de consiliul de administrație.
- (6) Ofițerii de legătură se bucură de privilegiile și imunitățile necesare îndeplinirii sarcinilor care le revin, în conformitate cu articolul 51 alineatul (2).
- (7) Europol se asigură că ofițerii de legătură sunt pe deplin informați și implicați în toate activitățile desfășurate de acesta, în măsura în care aceste activități sunt compatibile cu funcția pe care o dețin.
- (8) Europol pune la dispoziția statelor membre, în mod gratuit, spațiile necesare în cadrul imobilelor Europol și sprijinul adecvat în vederea desfășurării activității ofițerilor de legătură. Toate celelalte costuri legate de detașarea ofițerilor de legătură sunt suportate de statul membru care a dispus detașarea, inclusiv costurile pentru echipamentele ofițerilor de legătură, cu excepția cazului în care consiliul de administrație, cu ocazia stabilirii bugetului Europol, recomandă o derogare în anumite cazuri.

Articolul 9

Ofițerii de legătură

- (1) Fiecare unitate națională detașează cel puțin un ofițer de legătură la Europol. Sub rezerva unor dispoziții speciale din prezenta decizie, ofițerii de legătură sunt supuși dreptului intern al statului membru care a dispus detașarea.
- (2) Ofițerii de legătură constituie birourile naționale de legătură la Europol și aceștia sunt instruiți de către unitățile naționale să le reprezinte interesele în cadrul Europol, în conformitate cu dreptul intern al statului membru care a dispus detașarea și cu dispozițiile aplicabile administrației Europol.
- (3) Fără a aduce atingere articolului 8 alineatele (4) și (5), ofițerii de legătură:
- (a) furnizează către Europol informații din partea unităților naționale care i-au detașat;
- (b) furnizează unităților naționale care i-au detașat informații din partea Europol;

CAPITOLUL II

SISTEMELE DE PRELUCRARE A INFORMAȚIILOR

Articolul 10

Prelucrarea informațiilor

- (1) În măsura în care este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor sale, Europol prelucrează informații publice și secrete, inclusiv date cu caracter personal, în conformitate cu prezenta decizie. Europol instituie și gestionează sistemul informațional Europol menționat la articolul 11 și fișierele de lucru pentru analiză menționate la articolul 14. Europol poate să creeze și să gestioneze și alte sisteme de prelucrare a datelor cu caracter personal, instituite în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol.
- (2) Consiliul de administrație, acționând la propunerea directorului, luând în considerare în prealabil posibilitățile oferite de sistemele de prelucrare a informațiilor existente ale Europol și în urma consultării organismului comun de supraveghere, adoptă o decizie cu privire la instituirea unui nou sistem de prelucrare a datelor cu caracter personal. Decizia consiliului de administrație este înaintată Consiliului spre aprobare.

(3) Decizia consiliului de administrație menționată la alineatul (2) stabilește condițiile și limitele în care Europol poate institui noul sistem de prelucrare a datelor cu caracter personal. Decizia consiliului de administrație poate permite prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la categoriile de persoane menționate în articolul 14 alineatul (1), dar nu permite prelucrarea de date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, și nici prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală. Decizia consiliului de administrație asigură punerea în aplicare în mod adecvat a măsurilor și a principiilor menționate la articolele 18, 19, 20, 27, 29 și 35. Decizia consiliului de administrație definește, în special, obiectivul noului sistem, accesul la date și utilizarea acestora, precum și termenele limită pentru stocarea și ștergerea datelor.

(4) Europol poate prelucra date în scopul de a stabili dacă acestea sunt relevante pentru sarcinile sale și dacă pot fi incluse în sistemul informațional Europol menționat la articolul 11, în fișierele de lucru pentru analiză menționate la articolul 14, sau în alte sisteme de prelucrare a datelor cu caracter personal instituite în conformitate cu alineatele (2) și (3) din prezentul articol. Consiliul de administrație, acționând la propunerea directorului și în urma consultării organismului comun de supraveghere, stabilește condițiile referitoare la prelucrarea acestor date, în special în ceea ce privește accesul la date și utilizarea lor, precum și termenele de stocare și ștergere a datelor, care nu pot depăși șase luni, ținând seama de principiile menționate la articolul 27. Respectiva decizie a consiliului de administrație este înaintată Consiliului spre aprobare.

Articolul 11

Sistemul informațional Europol

(1) Europol gestionează sistemul informațional Europol.

(2) Europol asigură respectarea dispozițiilor prezentei decizii care guvernează operarea sistemului informațional Europol. Acesta este responsabil de funcționarea adecvată a sistemului informațional Europol din punct de vedere tehnic și operațional și, în special, ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că măsurile menționate la articolele 20, 29, 31 și 35 privind sistemul informațional Europol sunt puse în aplicare în mod corespunzător.

(3) Unitatea națională a fiecărui stat membru răspunde pentru menținerea legăturilor cu sistemul informațional Europol. În special, aceasta răspunde de măsurile de securitate menționate la articolul 35 în ceea ce privește echipamentele de prelucrare a datelor utilizate pe teritoriul statului membru respectiv, pentru efectuarea reexaminărilor prevăzute la articolul 20 și, în măsura în care este necesar în temeiul actelor cu putere de lege, al actelor administrative și al procedurilor aplicabile în statul membru respectiv, pentru punerea corectă în aplicare a prezentei decizii sub alte aspecte.

Articolul 12

Conținutul sistemului informațional Europol

(1) Sistemul informațional Europol poate fi utilizat doar pentru prelucrarea datelor necesare îndeplinirii sarcinilor care revin Europol. Datele introduse în sistemul informațional se referă la:

(a) persoane care, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, sunt suspectate de a fi săvârșit sau de a fi participat la săvârșirea unei infracțiuni de competența Europol ori care au fost condamnate pentru o astfel de infracțiune;

(b) persoane cu privire la care există dovezi clare sau motive întemeiate, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, care să indice că vor săvârși infracțiuni de competența Europol.

(2) Datele care se referă la persoanele menționate la alineatul (1) pot include numai următoarele elemente:

(a) numele de familie, numele dinaintea căsătoriei, prenumele și pseudonimul sau orice alt nume de împrumut;

(b) data și locul nașterii;

(c) naționalitatea;

(d) sexul;

(e) locul de reședință, profesia și locul unde se află persoana respectivă;

(f) numărul de securitate socială, permisul de conducere, actele de identitate și datele care figurează în pașaport; și

(g) după caz, alte caracteristici care pot fi utile pentru identificare, inclusiv orice caracteristici fizice obiective specifice care nu pot face obiectul unei schimbări, precum datele dactiloscopice și profilul ADN (stabilite din partea necodată a ADN-ului).

(3) Pe lângă datele menționate la alineatul (2), sistemul informațional Europol poate fi utilizat, de asemenea, pentru prelucrarea următoarelor elemente care privesc persoanele menționate la alineatul (1):

(a) infracțiuni, infracțiuni presupuse, precum și locul, data săvârșirii (presupuse a) acestora și modul în care au fost săvârșite;

- (b) mijloacele care au fost sau pot fi utilizate în scopul săvârșirii respectivelor infracțiuni, inclusiv informații referitoare la persoane juridice;
- (c) departamentele care răspund de caz și numerele dosarelor pregătite de acestea;
- (d) suspiciunea de apartenență la o organizație criminală;
- (e) condamnări, în cazul în care acestea privesc infracțiuni de competența Europol;
- (f) partea care introduce datele.

Aceste date pot fi introduse în sistem chiar dacă nu conțin încă elemente referitoare la persoane. În cazul în care Europol introduce datele, precum și în cazul în care atribuie un număr de dosar, acesta indică totodată și sursa din care provin datele.

(4) Informațiile suplimentare deținute de Europol sau de unitățile naționale cu privire la persoanele menționate la alineatul (1) pot fi comunicate oricărei unități naționale sau Europol, la solicitarea acestora. Unitățile naționale comunică aceste informații în conformitate cu dreptul lor național.

În cazul în care informațiile suplimentare se referă la una sau mai multe infracțiuni conexe, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (3), datele stocate în sistemul informațional Europol sunt marcate în mod corespunzător astfel încât să permită unităților naționale și Europol să facă schimb de informații privind infracțiunile conexe respective.

(5) În cazul în care se renunță în mod definitiv la urmărirea persoanei în cauză sau dacă aceasta este achitată, datele referitoare la cazul cu privire la care a fost adoptată oricare dintre deciziile respective se șterg.

Articolul 13

Utilizarea sistemului informațional Europol

(1) Dreptul de a introduce date în mod direct în sistemul informațional Europol sau de a extrage informații stocate în acest sistem revine unităților naționale, ofițerilor de legătură, directorului Europol, directorilor adjuncți și personalului Europol împuternicit corespunzător. Datele pot fi consultate de către Europol ori de câte ori acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor sale într-un anumit caz. Extragerea datelor de către unitățile naționale și ofițerii de legătură se efectuează în conformitate cu actele cu putere de lege, actele administrative și procedurile specifice părții care consultă datele, sub rezerva oricăror dispoziții complementare prevăzute în prezenta decizie.

(2) Numai partea care a introdus datele poate modifica, corecta sau șterge datele respective. În situația în care o altă parte are motive să creadă că datele menționate la

articolul 12 alineatul (2) sunt incorecte sau dorește să le completeze, aceasta informează de îndată partea care le-a introdus în sistem. Aceasta examinează, fără întârziere, informațiile respective și modifică, completează, corectează sau șterge de îndată datele respective, dacă este necesar.

(3) În cazul în care sistemul cuprinde datele menționate la articolul 12 alineatul (3) referitoare la o anumită persoană, orice parte poate introduce date suplimentare în conformitate cu respectiva dispoziție. În cazul în care se constată contradicții flagrante între datele introduse în sistem, părțile implicate se consultă și ajung la o înțelegere.

(4) În cazul în care una dintre părți intenționează să șteargă integral datele menționate la articolul 12 alineatul (2) introduse de aceasta cu privire la o persoană, iar datele menționate la articolul 12 alineatul (3) referitoare la aceeași persoană au fost introduse de către alte părți, răspunderea în materie de protecția datelor, în temeiul articolului 29 alineatul (1), și dreptul de a modifica, completa, corecta și șterge astfel de date, în temeiul articolului 12 alineatul (2), sunt transferate părții care a introdus ulterior datele menționate la articolul 12 alineatul (3) referitoare la persoana respectivă. Partea care intenționează să șteargă date informează partea căreia îi revine răspunderea în materie de protecție a datelor cu privire la intenția sa.

(5) Partea care extrage, introduce sau modifică datele în sistemul informațional Europol răspunde de admisibilitatea extragerii, a introducerii sau a modificării datelor respective. Această parte trebuie să poată fi identificată. Comunicarea informațiilor între unitățile naționale și autoritățile competente ale statelor membre este guvernată de dreptul intern.

(6) Pe lângă unitățile naționale și persoanele menționate la alineatul (1), autoritățile competente desemnate în acest scop de către statele membre pot, de asemenea, să consulte sistemul informațional Europol. Cu toate acestea, rezultatul consultării arată doar dacă datele solicitate sunt disponibile în sistemul informațional Europol. Ulterior, se pot obține informații suplimentare prin intermediul unității naționale.

(7) Informațiile privind autoritățile competente desemnate în conformitate cu alineatul (6), inclusiv modificările ulterioare ale acestora, sunt transmise Secretariatului General al Consiliului, care le publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 14

Fișierele de lucru pentru analiză

(1) În cazul în care este necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor sale, Europol poate stoca, modifica și utiliza date privind infracțiunile din sfera sa de competență, inclusiv datele referitoare la infracțiunile conexe menționate de articolul 4 alineatul (3), în fișiere de lucru pentru analiză. Aceste fișiere de lucru pentru analiză pot conține date privind următoarele categorii de persoane:

- (a) persoane menționate la articolul 12 alineatul (1);

- (b) persoane care pot fi chemate să depună mărturie în cadrul unor anchete desfășurate în legătură cu infracțiunile avute în vedere sau în cadrul unor cercetări penale ulterioare;
- (c) persoane care au fost victimele uneia dintre infracțiunile avute în vedere sau cu privire la care anumite fapte îndreptătesc convingerea că persoanele respective ar putea fi victimele unei asemenea infracțiuni;
- (d) persoane de contact și asociați; și
- (e) persoane care pot oferi informații privitoare la infracțiunile avute în vedere.

Prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice sau apartenența sindicală, precum și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală nu sunt permise, cu excepția cazului în care acestea sunt strict necesare pentru dosarul respectiv și a cazului în care aceste date completează alte date cu caracter personal deja înregistrate în dosarul respectiv. Este interzisă selecționarea unui anumit grup de persoane exclusiv pe baza datelor sensibile menționate anterior, cu încălcarea normelor sus-menționate referitoare la scop.

Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, după consultarea Parlamentului European, adoptă normele de punere în aplicare privind fișierele de lucru pentru analiză pregătite de către consiliul de administrație, după obținerea în prealabil a avizului organismului comun de supraveghere, care cuprind elemente suplimentare, în special în ceea ce privește categoriile de date cu caracter personal menționate în prezentul articol, securitatea acestor date și supravegherea internă a utilizării acestora.

(2) Fișierele de lucru pentru analiză sunt deschise în scopul analizei, care constă în culegerea, prelucrarea și utilizarea datelor, în vederea acordării de asistență în anchetele penale. Fiecare proiect de analiză presupune înființarea unui grup de analiză care reunește următorii participanți:

- (a) analiști și alți membri ai personalului Europol desemnați de către director;
- (b) ofițerii de legătură și/sau experții din statele membre care furnizează informațiile sau care sunt implicați în procesul de analiză în sensul alineatului (4).

Numai analiștii sunt autorizați să introducă date în fișierul respectiv și să modifice aceste date. Toții participanții la grupul de analiză pot extrage date din respectivul fișier.

(3) La cererea Europol sau din proprie inițiativă, unitățile naționale comunică Europol, sub rezerva dispozițiilor articolului 8 alineatul (5), toate informațiile care îi sunt necesare pentru un anumit fișier de lucru pentru analiză. Statele membre comunică

datele respective numai în cazul în care prelucrarea acestora în scopul prevenirii, al analizării și al combaterii infracțiunilor este autorizată, de asemenea, de dreptul lor intern. În funcție de gradul de urgență, datele provenind de la autoritățile competente desemnate pot fi îndreptate în mod direct către fișierele de lucru pentru analiză, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2).

(4) În cazul în care o analiză este de natură generală și strategică, toate statele membre, prin intermediul ofițerilor lor de legătură și/sau al experților lor, sunt pe deplin implicate în ceea ce privește rezultatele acesteia, în special prin comunicarea rapoartelor întocmite de Europol.

În cazul în care analiza se referă la cazuri specifice care nu privesc toate statele membre și servește unui obiectiv operațional direct, la aceasta participă reprezentanții următoarelor state:

- (a) statele membre de la care provin informațiile care stau la baza adoptării deciziei de a deschide un fișier de lucru pentru analiză sau cele care sunt direct interesate de acele informații și statele membre invitate ulterior de grupul de analiză să se alăture acestuia, deoarece informațiile au devenit de interes și pentru aceste state;
- (b) statele membre care, ca urmare a consultării sistemului de index menționat la articolul 15, consideră că trebuie să fie informate cu privire la analiză și confirmă această necesitate în condițiile definite la alineatul (5) din prezentul articol.

(5) Necesitatea de a fi informați poate fi invocată de către ofițerii de legătură autorizați. Fiecare stat membru numește și autorizează un număr limitat de astfel de ofițeri de legătură.

Un ofițer de legătură invocă necesitatea de a fi informat prevăzută la alineatul (4) al doilea paragraf litera (b), depunând o solicitare scrisă motivată, aprobată de către autoritatea căreia îi este subordonat în statul membru de origine și transmite tuturor participanților la analiza respectivă. Ulterior, ofițerul de legătură solicitant participă în mod automat la analiza aflată în desfășurare.

În cazul în care există obiecții în cadrul grupului de analiză respectiv, participarea „automată” la procesul de analiză respectiv va fi amânată până la încheierea procedurii de conciliere, care se desfășoară în trei etape, după cum urmează:

- (a) participanții la analiză depun toate eforturile pentru a ajunge la un acord cu ofițerul de legătură care invocă necesitatea de a fi informat. Aceștia au la dispoziție un termen de maximum opt zile pentru a ajunge la un acord;
- (b) în cazul în care nu se ajunge la niciun acord, șefii unităților naționale implicate și directorul se întâlnesc în termen de trei zile și încearcă să ajungă la un acord;

(c) în cazul în care dezacordul persistă, reprezentanții în consiliul de administrație ai părților implicate se întâlnesc în termen de opt zile. În situația în care statul membru respectiv nu renunță la solicitarea de a fi informat, participarea automată a statului membru respectiv este hotărâtă prin consens.

(6) Statul membru care transmite anumite date către Europol este singurul capabil să stabilească gradul de sensibilitate al datelor respective și variația acestuia și are dreptul de a stabili condițiile de tratament al acestor date. Orice transmitere sau utilizare operațională a datelor comunicate este decisă de statul membru care a comunicat datele respective către Europol. În cazul în care nu se poate stabili care stat membru a comunicat datele către Europol, decizia de transmitere sau de utilizare operațională a datelor este luată de participanții la analiză. Un stat membru sau un expert asociat care este implicat într-o analiză aflată deja în curs nu poate, în special, transmite sau utiliza datele respective în lipsa acordului prealabil al statelor membre implicate inițial.

(7) Prin derogare de la alineatul (6), în cazurile în care Europol află, după introducerea datelor în fișierul de lucru pentru analiză, că aceste date se referă la o persoană sau la un obiect cu privire la care date furnizate de un alt stat membru au fost deja introduse în fișier, statul membru sau partea terță respective sunt informate imediat cu privire la legătura descoperită, în conformitate cu articolul 17.

(8) Europol poate invita experți din partea unor entități menționate la articolului 22 alineatul (1) sau la articolul 23 alineatul (1) care să se implice în activitățile desfășurate de un grup de analiză, în cazul în care:

- (a) între Europol și entitatea respectivă este în vigoare un acord sau un acord de lucru precum cele menționate la articolul 22 alineatul (2) și la articolul 23 alineatul (2), care cuprinde dispoziții corespunzătoare referitoare la schimbul de informații, inclusiv la transmiterea datelor cu caracter personal, precum și la confidențialitatea informațiilor schimbate;
- (b) implicarea experților entității este în interesul statelor membre;
- (c) entitatea este direct interesată de analiza aflată în desfășurare; și
- (d) toți participanții sunt de acord cu implicarea experților entității la activitățile grupului de analiză.

În condițiile prevăzute la literele (b), (c) și (d) din primul paragraf, Europol invită experți ai Oficiului European de Luptă Antifraudă să se asocieze la desfășurarea activității grupului de analiză, în cazul în care proiectul de analiză se referă la o fraudă sau la orice alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Comunităților Europene.

Participarea experților din partea unei terțe părți la activitățile unui grup de analiză face obiectul unui acord între Europol și entitatea respectivă. Regulile care guvernează aceste acorduri sunt stabilite de consiliul de administrație.

Detaliile acordurilor dintre Europol și entități sunt transmise organismului comun de supraveghere, care poate prezenta consiliului de administrație orice observații pe care le consideră necesare.

Articolul 15

Sistemul de index

- (1) Europol creează un sistem de index pentru datele stocate în fișierele de lucru pentru analiză.
- (2) Directorul, directorii adjuncți și personalul Europol împuternicit corespunzător, ofițerii de legătură și membrii unităților naționale împuterniciți corespunzător au dreptul de a consulta sistemul de index. Sistemul de index este astfel conceput încât persoana care îl utilizează să poată verifica imediat prin consultarea datelor respective dacă un fișier de lucru pentru analiză conține date utile pentru îndeplinirea sarcinilor acestei persoane.
- (3) Accesul la sistemul de index este astfel definit încât să se poată stabili dacă o anumită informație este stocată sau nu într-un fișier de lucru pentru analiză, dar să nu se poată stabili conexiuni sau trage concluzii suplimentare referitoare la conținutul fișierului respectiv.
- (4) Modalitățile detaliate de concepere a sistemului de index, inclusiv a condițiilor de acces la sistem, sunt stabilite de consiliul de administrație după obținerea avizului organismului comun de supraveghere.

Articolul 16

Ordinul de creare a unui fișier de lucru pentru analiză

- (1) Pentru fiecare fișier de lucru pentru analiză, directorul specifică într-un ordin de creare a fișierului:
 - (a) denumirea fișierului;
 - (b) scopul fișierului;
 - (c) grupurile de persoane la care se referă datele stocate în fișierul respectiv;
 - (d) natura datelor care urmează să fie stocate și a datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice sau apartenența sindicală, precum și datele privind sănătatea sau viața sexuală care sunt strict necesare;

- (e) contextul general care determină luarea deciziei de a crea fișierul;
- (f) participații la grupul de analiză la momentul creării fișierului;
- (g) condițiile în care pot fi transmise datele cu caracter personal stocate în fișierul respectiv, persoanele cărora le pot fi transmise aceste informații și în baza căror proceduri;
- (h) termenele necesare pentru examinarea datelor și perioada de stocare;
- (i) metoda de întocmire a registrului de evidență.

(2) Consiliul de administrație și organismul comun de supraveghere sunt imediat informate de către director cu privire la ordinul de creare a fișierului sau la orice modificare ulterioară a elementelor menționate la alineatul (1) și intră în posesia dosarului. Organismul comun de supraveghere poate prezenta consiliului de administrație orice observații pe care le consideră necesare. Directorul poate solicita organismului comun de supraveghere să își formuleze observațiile într-un anumit termen.

(3) Fișierul de lucru pentru analiză se păstrează cel mult trei ani. Înainte de încheierea termenului de trei ani, Europol verifică dacă este necesară păstrarea în continuare a fișierului. Atunci când acest lucru este strict necesar pentru finalitatea fișierului, directorul poate dispune păstrarea acestuia pentru încă trei ani. Consiliul de administrație și organismul comun de supraveghere sunt imediat informate de către director cu privire la elementele fișierului care justifică stricta necesitate a păstrării acestuia. Organismul comun de supraveghere poate prezenta consiliului de administrație orice observații pe care le consideră necesare. Directorul poate solicita organismului comun de supraveghere să își formuleze observațiile într-un anumit termen.

(4) Consiliul de administrație poate, în orice moment, să solicite directorului să modifice un ordin de creare a unui fișier sau să încheie un fișier de lucru. Consiliul de administrație stabilește data de la care modificarea sau încheierea fișierului produce efecte.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII COMUNE PRIVIND PRELUCRAREA INFORMAȚIILOR

Articolul 17

Obligația de notificare

Fără a aduce atingere articolului 14 alineatele (6) și (7), Europol notifică de îndată unităților naționale și ofițerilor lor de legătură,

în cazul în care unitățile naționale solicită acest lucru, orice informații referitoare la statele membre respective, precum și orice conexiuni constatate între infracțiunile aflate în competența Europol în temeiul articolului 4. De asemenea, pot fi furnizate și informații publice și secrete referitoare la alte infracțiuni grave pe care Europol le-a constatat în decursul îndeplinirii sarcinilor sale.

Articolul 18

Dispoziții privind controlul extragerilor de date

Europol stabilește, în cooperare cu statele membre, mecanismele de control adecvate care să permită verificarea legalității extragerilor de date din oricare dintre fișierele sale automatizate de date utilizate pentru prelucrarea datelor cu caracter personal și care să permită accesul statelor membre la registrul de evidență la cererea acestora. Datele astfel culese sunt utilizate exclusiv în scopul unei astfel de verificări de către Europol și de către organismele de supraveghere menționate la articolele 33 și 34 și sunt șterse după optsprezece luni, cu excepția cazului în care datele respective sunt necesare în continuare pentru o operațiune de control aflată în curs. Detaliile acestor mecanisme de control sunt stabilite de către consiliul de administrație, în urma consultării organismului comun de supraveghere.

Articolul 19

Norme privind utilizarea datelor

(1) Datele cu caracter personal extrase din oricare dintre fișierele Europol de prelucrare a datelor sau comunicate prin orice alt mijloc corespunzător sunt transmise sau utilizate exclusiv de către autoritățile competente ale statelor membre în scopul de a preveni și de a combate formele de criminalitate aflate în competența Europol și în scopul de a preveni și de a combate alte forme grave de criminalitate. Europol utilizează datele exclusiv pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(2) Dacă, în cazul anumitor date, statul membru sau statul terț sau organismul terț care le comunică prevede anumite restricții de utilizare a datelor respective în statul membru, în statul terț sau în cadrul organismului terț respectiv, restricțiile în cauză trebuie respectate și de către utilizatorul datelor respective, cu excepția cazurilor specifice în care dispozițiile legale naționale prevăd renunțarea la restricțiile de utilizare respective în cazul autorităților judiciare, al organelor legislative sau al oricărui alt organism independent înființat în temeiul legii și însărcinat cu supravegherea autorităților naționale competente. În aceste cazuri, datele sunt utilizate numai după consultarea prealabilă a statului membru care le-a comunicat, ale cărui interese și puncte de vedere sunt luate în considerare, atât cât este posibil.

(3) Utilizarea datelor în alte scopuri sau de către alte autorități decât cele naționale competente este posibilă numai după consultarea prealabilă a statului membru care a comunicat datele respective, în măsura în care dreptul intern al aceluia stat membru permite acest lucru.

Articolul 20

Termene pentru stocarea și ștergerea datelor

(1) Europol păstrează datele stocate în fișiere de date numai atâta timp cât acestea sunt necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Necesitatea continuării păstrării datelor respective este reexaminată în termen de cel mult trei ani de la stocarea datelor respective. Reexaminarea datelor stocate în sistemul informațional Europol și ștergerea acestora sunt efectuate de către unitatea care le-a introdus în sistem. Reexaminarea datelor stocate în alte fișiere de date ale Europol și ștergerea acestora sunt efectuate de către Europol. Europol informează în mod automat statele membre cu trei luni înainte de expirarea termenelor de reexaminare a datelor stocate.

(2) În cursul procesului de reexaminare, unitățile menționate în teza a treia și a patra din alineatul (1) pot decide continuarea stocării datelor până la următoarea reexaminare care va avea loc după o nouă perioadă de trei ani, în cazul în care aceste date sunt încă necesare în vederea realizării sarcinilor Europol. În cazul în care nu se ia nicio decizie cu privire la continuarea stocării datelor, datele respective sunt șterse în mod automat.

(3) În cazul în care un stat membru șterge din fișierele de date naționale datele comunicate către Europol și stocate în alte fișiere de date ale Europol, statul membru respectiv informează Europol în această privință. În asemenea situații, Europol șterge datele, cu excepția cazului în care Europol constată, pe baza informațiilor secrete care sunt mai cuprinzătoare decât cele deținute de statul membru în cauză, că datele prezintă în continuare interes. Europol informează statul membru în cauză în legătură cu continuarea păstrării datelor respective.

(4) Datele respective nu sunt șterse în cazul în care acest fapt ar dăuna intereselor persoanei la care se referă datele și care necesită protecție. În astfel de cazuri, datele sunt utilizate numai cu consimțământul persoanei la care se referă acestea.

Articolul 21

Accesul la date din alte sisteme informaționale

În măsura în care Europol are dreptul, în temeiul instrumentelor juridice internaționale, naționale sau ale Uniunii, să acceseze pe cale electronică date din alte sisteme informaționale, fie naționale, fie internaționale, Europol poate extrage date cu caracter personal prin aceste mijloace, în cazul în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale. Dispozițiile aplicabile ale acestor instrumente juridice internaționale, naționale sau ale Uniunii guvernează accesul și utilizarea acestor date de către Europol, în măsura în care acestea prevăd reguli de acces și de utilizare mai stricte decât cele prevăzute în prezenta decizie.

CAPITOLUL IV

RELAȚIILE CU PARTENERII

Articolul 22

Relațiile cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii sau ale Comunității

(1) În măsura în care este relevant pentru îndeplinirea sarcinilor sale, Europol poate stabili și întreține relații de

cooperare cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile înființate prin sau în temeiul Tratatului privind Uniunea Europeană și al Tratatelor de instituire a Comunităților Europene, în special:

- (a) Eurojust;
- (b) Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽¹⁾;
- (c) Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (Frontex) ⁽²⁾;
- (d) Colegiul European de Poliție (CEPOL);
- (e) Banca Centrală Europeană;
- (f) Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (OEDT) ⁽³⁾.

(2) Europol încheie acorduri sau acorduri de lucru cu entitățile menționate la alineatul (1). Aceste acorduri sau acorduri de lucru pot privi schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv date cu caracter personal și informații clasificate. Aceste acorduri sau acorduri de lucru pot fi încheiate numai după aprobarea de către consiliul de administrație, care a obținut în prealabil avizul organismului comun de supraveghere, în măsura în care privesc schimbul de date cu caracter personal.

(3) Înainte de intrarea în vigoare a acordului sau a acordului de lucru, astfel cum se menționează la alineatul (2), Europol poate primi și utiliza în mod direct informații de la entitățile menționate la alineatul (1), inclusiv date cu caracter personal, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor sale, și, în condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1), poate transmite informații, inclusiv date cu caracter personal, acestor entități, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor destinatarului.

⁽¹⁾ Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) (JO L 136, 31.5.1999, p. 20).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene (JO L 349, 25.11.2004, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1920/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie (JO L 376, 27.12.2006, p. 1).

(4) Transmiterea de către Europol a informațiilor clasificate către entitățile menționate la alineatul (1) este permisă în măsura în care există un acord de confidențialitate între Europol și destinatar.

Articolul 23

Relațiile cu statele și organismele terțe

(1) În măsura în care este necesar în vederea îndeplinirii sarcinilor sale, Europol poate, de asemenea, stabili și întreține relații de cooperare cu:

(a) statele terțe;

(b) organizații precum:

(i) organizațiile internaționale și organismele lor subordonate de drept public;

(ii) alte organisme de drept public constituite prin sau în temeiul unui acord între două sau mai multe state; și

(iii) Organizația Internațională a Poliției Judiciare (Interpol).

(2) Europol încheie acorduri cu entitățile menționate la alineatul (1) care au fost incluse pe lista menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (a). Astfel de acorduri pot privi schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv datele cu caracter personal și informațiile clasificate dacă acestea sunt transmise prin intermediul unui punct de contact desemnat prevăzut în acordul menționat la alineatul (6) litera (b) din prezentul articol. Astfel de acorduri pot fi încheiate numai după aprobarea Consiliului, care consultă în prealabil consiliul de administrație și, în ceea ce privește schimbul de date cu caracter personal, organismului comun de supraveghere, prin intermediul consiliului de administrație.

(3) Înainte de intrarea în vigoare a acordurilor menționate la alineatul (2), Europol poate primi și utiliza informații în mod direct, inclusiv date cu caracter personal și informații clasificate, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor sale.

(4) Înainte de intrarea în vigoare a acordurilor menționate la alineatul (2), Europol poate transmite informații în mod direct entităților menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1), cu excepția datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor destinatarului.

(5) În condițiile prevăzute la articolul 24 alineatul (1), Europol poate transmite informații în mod direct, cu excepția datelor cu caracter personal și a informațiilor clasificate, entităților menționate la alineatul (1) din prezentul articol care nu sunt incluse pe lista menționată la articolul 26 alineatul (1) litera (a), în măsura în care acest lucru este absolut necesar în cazuri individuale pentru prevenirea sau combaterea infracțiunilor care se află în competența Europol.

(6) Sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la articolul 24 alineatul (1), Europol poate transmite entităților menționate la alineatul (1) din prezentul articol:

(a) date cu caracter personal și informații clasificate, atunci când acest lucru este necesar, în cazuri individuale, în scopul prevenirii sau al combaterii infracțiunilor care se află în competența Europol; și

(b) date cu caracter personal, în cazul în care Europol a încheiat un acord cu entitatea respectivă, astfel cum se menționează la alineatul (2) din prezentul articol, prin care se permite transmiterea acestor date pe baza unei evaluări care atestă că entitatea respectivă asigură un nivel adecvat de protecție a datelor.

(7) Transmiterea de către Europol a informațiilor clasificate către entitățile menționate la alineatul (1) este permisă numai în măsura în care există un acord de confidențialitate între Europol și destinatar.

(8) Prin derogare de la alineatele (6) și (7) și fără a se aduce atingere articolului 24 alineatul (1), Europol poate transmite datele cu caracter personal și informațiile clasificate pe care le deține entităților menționate la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care directorul consideră că transmiterea datelor este absolut necesară pentru a proteja interesele esențiale ale respectivelor state membre, în cadrul obiectivelor Europol sau în scopul de a preveni un pericol iminent legat de criminalitate sau de acte teroriste. Directorul ține seama, în toate circumstanțele, de nivelul de protecție a datelor aplicabil organismului în cauză, în vederea asigurării echilibrului între respectivul nivel de protecție și interesele menționate anterior. Directorul informează cât mai curând posibil consiliul de administrație și organismul comun de supraveghere cu privire la decizia sa și la evaluarea caracterului adecvat al nivelului de protecție a datelor asigurat de entitățile în cauză.

(9) Înainte de transmiterea datelor cu caracter personal în conformitate cu alineatul (8), directorul evaluează caracterul adecvat al nivelului de protecție a datelor asigurat de către entitățile în cauză, luând în considerare toate circumstanțele relevante pentru transmiterea datelor cu caracter personal, în special:

(a) tipul datelor;

(b) scopul datelor;

(c) durata procesului de prelucrare avut în vedere;

(d) dispozițiile generale sau specifice privind protecția datelor aplicabile entității;

(e) dacă entitatea a acceptat sau nu eventualele condiții speciale solicitate de Europol privind datele.

Articolul 24

Transmiterea datelor

(1) În cazul în care datele respective au fost transmise Europol de către un stat membru, Europol le transmite la rândul său entităților menționate la articolul 22 alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (1) numai cu acordul statului membru respectiv. Statul membru în cauză își poate da acordul prealabil, în general sau sub rezerva unor condiții speciale, cu privire la o astfel de transmitere. Acordul respectiv poate fi retras oricând.

În cazul în care datele nu au fost transmise de către un stat membru, Europol se asigură că transmiterea datelor respective nu este de natură să:

(a) obstrucționeze îndeplinirea adecvată a sarcinilor care țin de competența unui stat membru;

(b) pună în pericol securitatea sau ordinea publică a unui stat membru sau să îi provoace un prejudiciu de orice fel.

(2) Europol răspunde de legalitatea transmiterii datelor. Europol ține o evidență a tuturor transmiterilor de date în conformitate cu prezentul articol și a motivelor care stau la baza transmiterii datelor respective. Datele sunt transmise numai în situația în care destinatarul se angajează să utilizeze datele respective exclusiv în scopul pentru care au fost transmise.

Articolul 25

Informații provenind de la părți și persoane private

(1) În înțelesul prezentei decizii,

(a) „părți private” înseamnă entități și organisme înființate în temeiul legii unui stat membru sau al unui stat terț, în special societăți, asociații de afaceri, organizații nonprofit și alte persoane juridice de drept privat care nu intră sub incidența articolului 23 alineatul (1);

(b) „persoane private” înseamnă orice persoană fizică.

(2) În măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor sale, Europol poate prelucra informațiile, inclusiv datele cu caracter personal, provenind de la părți private în condițiile prevăzute la alineatul (3).

(3) Datele cu caracter personal provenind de la părți private pot fi prelucrate de Europol în următoarele condiții:

(a) datele cu caracter personal provenind de la părți private instituite în temeiul legii unui stat membru pot fi prelucrate de Europol numai dacă sunt transmise prin intermediul unității naționale a statului membru respectiv, în conformitate cu dreptul intern al acestuia. Europol nu poate

contacta în mod direct părțile private în statele membre pentru a consulta informațiile;

(b) datele cu caracter personal provenind de la părți private instituite în temeiul legii unui stat terț cu care Europol a încheiat, în conformitate cu articolul 23, un acord de cooperare prin care se permite schimbul de date cu caracter personal, pot fi transmise către Europol numai prin intermediul punctului de contact al statului respectiv, prevăzut în acordul de cooperare în vigoare și în conformitate cu acesta;

(c) datele cu caracter personal provenind de la părți private instituite în conformitate cu legea unui stat terț cu care Europol nu a încheiat niciun acord de cooperare prin care să se permită schimbul de date cu caracter personal pot fi prelucrate de către Europol numai dacă:

(i) partea privată respectivă este inclusă pe lista menționată la articolul 26 alineatul (2); și

(ii) Europol și partea privată au încheiat un memorandum de înțelegere privind transmiterea de informații, inclusiv de date cu caracter personal, prin care se confirmă legalitatea culegerii și a transmiterii de date cu caracter personal de către partea privată în cauză și prin care se precizează că datele cu caracter personal transmise pot fi utilizate numai pentru îndeplinirea legitimă a sarcinilor Europol. Aceste memorandumuri de înțelegere pot fi încheiate numai după aprobarea consiliului de administrație, care a obținut în prealabil avizul organismului comun de supraveghere.

Dacă datele transmise afectează interesele unui stat membru, Europol informează de îndată unitatea națională a statului membru respectiv.

(4) În afară de prelucrarea datelor provenind de la părți private în conformitate cu alineatul (3), Europol poate extrage și prelucra în mod direct date, inclusiv date cu caracter personal, din surse publice disponibile, precum mass-media și furnizorii de date publice și de informații comerciale, conform dispozițiilor privind protecția datelor prevăzute în prezenta decizie. În conformitate cu articolul 17, Europol transmite toate informațiile relevante unităților naționale.

(5) Informațiile provenind de la părți private, inclusiv datele cu caracter personal, pot fi prelucrate de Europol dacă au fost primite prin intermediul unei unități naționale în conformitate cu legislația națională sau prin intermediul punctului de contact al unui stat terț cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23 din prezenta decizie. Dacă Europol primește informații, inclusiv date cu caracter personal, de la o persoană privată cu reședința într-un stat terț cu care Europol nu a încheiat un acord de cooperare, Europol le poate transmite doar statului membru sau statului terț respectiv cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23. Europol nu poate contacta în mod direct persoane private pentru a obține informații.

(6) Datele cu caracter personal transmise Europol sau obținute de către acesta în conformitate cu alineatul (3) litera (c) din prezentul articol pot fi prelucrate numai în scopul includerii acestora în sistemul informațional Europol, menționat la articolul 11, și în fișierele de lucru pentru analiză, menționate la articolul 14, sau în alte sisteme de prelucrare a datelor cu caracter personal instituite în conformitate cu articolul 10 alineatele (2) și (3), dacă datele respective au legătură cu alte date deja introduse într-unul dintre sistemele menționate anterior sau dacă aceste date au legătură cu o consultare anterioară din partea unei unități naționale în cadrul unuia dintre aceste sisteme.

Responsabilitatea pentru datele prelucrate de Europol, transmise în condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (b) și (c) și la alineatul (4) din prezentul articol, precum și pentru informațiile transmise prin intermediul punctului de contact al unui stat terț cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23, revine Europol, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) litera (b).

(7) Directorul prezintă consiliului de administrație un raport exhaustiv cu privire la aplicarea prezentului articol după doi ani de la data aplicării prezentei decizii. Fie la recomandarea organismului comun de supraveghere, fie din proprie inițiativă, consiliul de administrație poate lua orice măsură considerată adecvată în conformitate cu articolul 37 alineatul (9) litera (b).

Articolul 26

Normele de punere în aplicare care reglementează relațiile Europol

(1) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată după consultarea Parlamentului European,:

(a) stabilește o listă a statelor terțe și a organizațiilor menționate la articolul 23 alineatul (1) cu care Europol încheie acorduri. Lista este pregătită de consiliul de administrație și revizuită după caz; și

(b) adoptă normele de punere în aplicare care reglementează relațiile Europol cu entitățile menționate la articolul 22 alineatul (1) și la articolul 23 alineatul (1), inclusiv schimbul de date cu caracter personal și de informații clasificate. Normele de punere în aplicare sunt pregătite de consiliul de administrație, care a obținut în prealabil avizul organismului comun de supraveghere.

(2) Consiliul de administrație întocmește și revizuieste, după caz, o listă care stabilește părțile private cu care Europol poate încheia memorandumuri de înțelegere în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) litera (c) punctul (ii) și adoptă normele care reglementează conținutul și procedura referitoare la încheierea acestor memorandumuri de înțelegere după ce a obținut avizul organismului comun de supraveghere.

CAPITOLUL V

PROTECȚIA ȘI SECURITATEA DATELOR

Articolul 27

Nivelul de protecție a datelor

Fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale prezentei decizii, Europol ia în considerare principiile Convenției Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981 și ale Recomandării nr. R (87) 15 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 17 septembrie 1987. Europol respectă aceste principii în prelucrarea datelor cu caracter personal, *inter alia*, în ceea ce privește datele automatizate și neautomatizate deținute de către Europol sub formă de fișiere de date, în special a oricărui set structurat de date cu caracter personal accesibil în conformitate cu anumite criterii.

Articolul 28

Responsabilul pentru protecția datelor

(1) Consiliul de administrație numește, la propunerea directorului, un responsabil pentru protecția datelor care face parte din personalul Europol. În îndeplinirea sarcinilor sale, responsabilul pentru protecția datelor acționează independent.

(2) Responsabilul pentru protecția datelor are, în special, următoarele sarcini:

(a) să asigure, în mod independent, respectarea dispozițiilor prezentei decizii privind prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv prelucrarea datelor cu caracter personal privind personalul Europol;

(b) să se asigure că transmiterea și primirea datelor cu caracter personal sunt înregistrate în scris, în conformitate cu prezenta decizie;

(c) să se asigure că persoanele la care se referă datele sunt informate, la cererea acestora, în legătură cu drepturile lor, în temeiul prezentei decizii;

(d) să coopereze cu personalul Europol, responsabil pentru procedurile, formarea și consilierea privind prelucrarea datelor;

(e) să coopereze cu organismul comun de supraveghere;

(f) să pregătească un raport anual și să îl transmită consiliului de administrație și organismului comun de supraveghere.

(3) În îndeplinirea sarcinilor sale, responsabilul pentru protecția datelor are acces la toate datele prelucrate de Europol și la toate sediile Europol.

(4) În cazul în care responsabilul pentru protecția datelor consideră că dispozițiile prezentei decizii privind prelucrarea datelor cu caracter personal nu au fost respectate, acesta îl informează pe director, solicitându-i să soluționeze cazul de nerespectare a dispozițiilor într-un anumit termen.

În cazul în care directorul nu soluționează cazul de nerespectare a dispozițiilor prezentei decizii referitoare la prelucrarea datelor în termenul stabilit, responsabilul pentru protecția datelor aduce cazul la cunoștința consiliului de administrație și convine împreună cu acesta asupra unui termen pentru soluționare.

În cazul în care consiliul de administrație nu soluționează cazul de nerespectare a dispozițiilor prezentei decizii referitoare la prelucrarea datelor în termenul stabilit, responsabilul pentru protecția datelor sesizează organismul comun de supraveghere.

(5) Consiliul de administrație adoptă norme complementare de punere în aplicare cu privire la responsabilul pentru protecția datelor. Aceste norme de punere în aplicare se referă, în special, la selecția, revocarea, sarcinile, îndatoririle și atribuțiile responsabilului pentru protecția datelor și la garanțiile de independență ale acestuia.

Articolul 29

Răspunderea pentru protecția datelor

(1) Răspunderea pentru datele prelucrate de Europol, în special privind legalitatea culegerii datelor, a transmiterii datelor către Europol, a introducerii acestora în sistem, precum și exactitatea și actualitatea acestora și verificarea termenelor de stocare revine:

(a) statelor membre care introduc sau comunică în alt mod datele respective;

(b) Europol, în ceea ce privește datele comunicate acestuia de către terți, inclusiv datele comunicate de către părți private în temeiul articolului 25 alineatul (3) literele (b) și (c) și al articolului 25 alineatul (4), precum și datele transmise prin intermediul punctului de contact al unui stat terț cu care Europol a încheiat un acord de cooperare în conformitate cu articolul 23 sau care rezultă din analizele efectuate de Europol.

(2) Răspunderea pentru protecția datelor care au fost transmise către Europol, dar care nu au fost încă incluse într-unul dintre fișierele sale de date Europol revine părții care transmite datele. Cu toate acestea, Europol are responsabilitatea de a asigura securitatea datelor în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) în sensul că, până la introducerea datelor într-un fișier, acestea pot fi consultate doar de personalul Europol autorizat pentru a stabili dacă acestea pot fi prelucrate de Europol, sau de către funcționarii autorizați ai părții care a comunicat datele. În cazul în care, după examinarea acestora, Europol are motive să creadă că datele comunicate sunt inexacte sau nu mai sunt valabile, acesta informează partea care a comunicat datele.

(3) În plus, sub rezerva altor dispoziții din prezenta decizie, Europol este responsabil de toate datele prelucrate de acesta.

(4) Dacă Europol deține dovezi indicând că datele introduse într-unul dintre sistemele sale la care se face referire în capitolul II sunt incorecte sau au fost stocate ilegal, acesta informează statul membru sau altă parte vizată.

(5) Europol stochează datele astfel încât să se poată stabili care stat membru sau terță parte a furnizat datele respective sau dacă datele respective constituie rezultatul unei analize efectuate de către Europol.

Articolul 30

Dreptul de acces al persoanei vizate

(1) Orice persoană are dreptul, la intervale rezonabile de timp, să obțină informații privind faptul dacă Europol prelucrează date cu caracter personal care o vizează și să i se comunice datele respective într-o formă inteligibilă sau să îi fie verificate datele respective, toate acestea în conformitate cu condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Orice persoană care dorește să își exercite drepturile în temeiul prezentului articol poate depune o cerere în acest sens, fără ca aceasta să implice costuri excesive pentru statul membru ales, la autoritatea desemnată în acest scop în statul membru ales. Autoritatea în cauză transmite de îndată cererea respectivă către Europol, cel târziu în termen de o lună de la primirea acesteia.

(3) Europol trebuie să răspundă cererii respective fără întârziere și, în orice caz, în termen de trei luni de la primirea acesteia de către Europol, în conformitate cu prezentul articol.

(4) Europol consultă autoritățile competente din statele membre vizate înainte de a decide asupra răspunsului la cererea formulată în temeiul alineatului (1). O decizie referitoare la accesul la date este condiționată de strânsa cooperare dintre Europol și statele membre direct interesate de comunicarea datelor respective. În cazul în care un stat membru ridică obiecții cu privire la răspunsul propus de către Europol, acesta comunică Europol motivele obiecțiilor sale.

(5) Se refuză comunicarea de informații ca răspuns la o cerere formulată în temeiul alineatului (1) în măsura în care acest refuz este necesar:

(a) pentru a permite Europol să își îndeplinească sarcinile în mod corespunzător;

(b) pentru protejarea securității și a ordinii publice în statele membre sau pentru prevenirea fenomenului infracțional;

(c) pentru a garanta că nicio anchetă națională nu va fi pusă în pericol;

(d) pentru protejarea drepturilor și a libertăților părților terțe.

Atunci când se evaluează aplicabilitatea unei excepții, sunt luate în considerare interesele persoanei vizate.

(6) În cazul în care se refuză comunicarea de informații ca răspuns la o cerere formulată în temeiul alineatului (1), Europol înștiințează persoana în cauză că a efectuat verificări, fără a-i oferi acesteia vreo informație din care ar putea deduce că datele cu caracter personal care o privesc sunt prelucrate de Europol.

(7) Orice persoană are dreptul să solicite organismului comun de supraveghere să verifice, la intervale rezonabile de timp, dacă modul în care sunt culese, stocate, prelucrate și utilizate datele sale cu caracter personal de către Europol este în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal. Organismul comun de supraveghere înștiințează persoana în cauză că a efectuat verificări, fără a-i oferi acesteia vreo informație din care ar putea deduce că datele cu caracter personal care o privesc sunt prelucrate de Europol.

Articolul 31

Dreptul persoanei vizate la corectarea și ștergerea datelor

(1) Orice persoană are dreptul să solicite Europol corectarea sau ștergerea datelor incorecte care o privesc. În cazul în care se dovedește, fie pe baza exercitării acestui drept, fie în alt mod, că datele deținute de către Europol, care au fost transmise acestuia de către părți terțe sau sunt rezultatul propriilor analize, sunt incorecte sau că introducerea sau stocarea lor încalcă dispozițiile prezentei decizii, Europol corectează sau șterge datele respective.

(2) În cazul în care statele membre au furnizat în mod direct către Europol date incorecte sau date care au fost prelucrate cu încălcarea dispozițiilor prezentei decizii, acestea sunt obligate să corecteze sau să ștergă datele respective în cooperare cu Europol.

(3) În cazul în care datele incorecte sunt transmise printr-un alt mijloc adecvat sau în cazul în care erorile cuprinse în datele furnizate de către statele membre se datorează unei transmiteri defectuoase sau unei transmiteri cu încălcarea dispozițiilor prezentei decizii, sau se datorează introducerii, preluării sau stocării acestora în mod incorect sau cu încălcarea dispozițiilor prezentei decizii de către Europol, acesta are obligația să corecteze datele respective sau să le ștergă în colaborare cu statele membre implicate.

(4) În situațiile prevăzute la alineatele (1), (2) și (3), statele membre sau părțile terțe care au primit datele respective sunt înștiințate de îndată. De asemenea, statele membre care primesc datele respective și părțile terțe corectează sau șterg aceste date. În cazul în care nu este posibilă ștergerea, datele sunt blocate pentru a preveni orice prelucrare ulterioară.

(5) Solicitantul, la care se referă datele respective, este informat de Europol în scris, fără întârziere nejustificată, și în

orice caz în termen de trei luni, cu privire la faptul că datele care îl privesc au fost corectate sau șterse.

Articolul 32

Căi de atac

(1) În răspunsul dat unei solicitări referitoare la o verificare de date sau la accesul la anumite date sau în răspunsul dat unei cereri de corectare și ștergere a datelor, Europol aduce la cunoștința solicitantului că se poate adresa organismului comun de supraveghere în cazul în care acesta nu este satisfăcut de decizia luată. Solicitantul se poate adresa, de asemenea, organismului comun de supraveghere și în cazul în care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la articolul 30 sau 31.

(2) În cazul în care solicitantul introduce o cale de atac la organismul comun de supraveghere, aceasta este examinată de organismul respectiv.

(3) În cazul în care calea de atac se referă la o decizie menționată la articolul 30 sau 31, organismul comun de supraveghere consultă organismele naționale de supraveghere sau organul judiciar competent din statul membru de la care au fost obținute datele sau din statul membru direct interesat. Decizia organismului comun de supraveghere, care poate cuprinde și un refuz de a transmite orice informație, este luată în strânsă cooperare cu organismul național de supraveghere sau cu organul judiciar competent.

(4) În cazul în care calea de atac se referă la accesul la datele introduse de către Europol în sistemul informațional Europol sau la datele stocate în fișiere de lucru pentru analiză, sau orice alt sistem instituit de către Europol pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolului 10 și în cazul menținerii unor obiecții ferme din partea Europol, organismul comun de supraveghere nu poate să respingă aceste obiecții decât cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, după audierea reprezentanților Europol și ai statului membru sau ai statelor membre menționate la articolul 30 alineatul (4). În cazul în care nu se întrunește această majoritate, organismul comun de supraveghere înștiințează solicitantul în legătură cu acest refuz, fără a oferi vreo informație care ar putea indica existența unor date cu caracter personal referitoare la solicitant.

(4) În cazul în care nu se întrunește această majoritate, organismul comun de supraveghere înștiințează solicitantul în legătură cu acest refuz, fără a oferi vreo informație care ar putea indica existența unor date cu caracter personal referitoare la solicitant.

(5) În cazul în care calea de atac se referă la verificarea datelor introduse de către un stat membru în sistemul informațional Europol sau la datele stocate în fișierele de lucru pentru analiză, sau în orice alt sistem instituit de către Europol pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolului 10, organismul comun de supraveghere se asigură că au fost efectuate verificările necesare în mod corect, în strânsă cooperare cu organismul național de supraveghere al statului membru care a introdus datele respective. Organismul comun de supraveghere înștiințează solicitantul în legătură cu efectuarea verificărilor, fără a furniza vreo informație care ar putea indica existența unor date cu caracter personal referitoare la solicitant.

(6) În cazul în care calea de atac se referă la verificarea datelor introduse de Europol în sistemul informațional Europol sau la datele stocate în fișiere de lucru pentru analiză, sau în orice alt sistem instituit de către Europol pentru prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolului 10, organismul comun de supraveghere se asigură că Europol a efectuat verificările necesare. Organismul comun de supraveghere înștiințează solicitantul în legătură cu efectuarea verificărilor, fără a furniza vreo informație care ar putea indica existența unor date cu caracter personal referitoare la solicitant.

Articolul 33

Organismul național de supraveghere

(1) Fiecare stat membru desemnează un organism național de supraveghere pentru a evalua, în mod independent, în conformitate cu dispozițiile naționale, admisibilitatea introducerii, a extragerii și a oricărei comunicări către Europol de date cu caracter personal de către statul membru respectiv, precum și pentru a verifica dacă drepturile persoanei la care se referă datele au fost încălcate prin introducerea, extragerea sau comunicarea către Europol a datelor respective. În acest scop, organismul de supraveghere are acces la sediul unității naționale sau al ofițerilor de legătură, la datele introduse de către statul membru în sistemul informațional Europol sau în orice alt sistem instituit de Europol în vederea prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul articolului 10, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile în statul respectiv.

Pentru desfășurarea funcției lor de supraveghere, organismele naționale de supraveghere au acces la birourile și la documentele ofițerilor de legătură ai statului respectiv la Europol.

În plus, în conformitate cu procedurile naționale aplicabile în statul respectiv, organismele naționale de supraveghere monitorizează și activitățile unităților naționale și ale ofițerilor de legătură, în măsura în care activitățile respective sunt relevante pentru protecția datelor cu caracter personal. De asemenea, acestea informează organismul comun de supraveghere cu privire la toate măsurile luate care au legătură cu Europol.

(2) Orice persoană are dreptul de a solicita organismului național de supraveghere să asigure legalitatea introducerii sau a comunicării, sub orice formă, de date privind persoana respectivă către Europol, precum și legalitatea consultării datelor de către statul membru respectiv.

Acest drept se exercită în conformitate cu dreptul intern al statului membru în care a fost depusă cererea.

Articolul 34

Organismul comun de supraveghere

(1) Se înființează un organism comun independent de supraveghere care să monitorizeze, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii, activitățile desfășurate de către Europol, pentru a se asigura că drepturile personale nu sunt încălcate prin stocarea, prelucrarea și utilizarea datelor deținute de către Europol. În plus, organismul comun de supraveghere monito-

ritizează dacă transmiterea datelor care provin de la Europol este admisibilă. Organismul comun de supraveghere este compus din cel mult doi membri sau reprezentanți, asistați, după caz, de supleanți, din partea fiecărui organism național independent de supraveghere, care dețin abilitățile necesare și sunt numiți pentru un mandat de cinci ani de către statul membru pe care îl reprezintă. Fiecare delegație are dreptul la un singur vot.

Organismul comun de supraveghere își alege un președinte dintre membrii săi.

În îndeplinirea sarcinilor care le revin, membrii organismului comun de supraveghere nu primesc instrucțiuni din partea niciunui alt organism.

(2) Europol acordă asistență organismului comun de supraveghere în îndeplinirea sarcinilor acestuia. În special, Europol:

(a) furnizează informațiile solicitate de către organismul comun de supraveghere, îi permite accesul la toate documentele și fișierele pe suport material, precum și la datele stocate în fișierele de date;

(b) acordă organismului comun de supraveghere acces liber, în orice moment, la sediul său;

(c) pune în aplicare deciziile organismului comun de supraveghere pronunțate în căile de atac.

(3) Organismul comun de supraveghere are, de asemenea, competența de a examina aspecte legate de punerea în aplicare și de interpretarea activităților desfășurate de Europol privind prelucrarea și utilizarea datelor cu caracter personal, de a examina aspecte legate de verificările efectuate în mod independent de către organismele naționale de supraveghere ale statelor membre sau legate de exercitarea dreptului de acces, precum și de a întocmi propuneri armonizate referitoare la identificarea unor soluții comune pentru problemele existente.

(4) În cazul în care organismul comun de supraveghere constată încălcări ale dispozițiilor prezentei decizii referitoare la stocarea, prelucrarea sau utilizarea datelor cu caracter personal, acesta poate depune orice fel de plângere pe care o consideră necesară la directorul Europol, solicitând acestuia un răspuns într-un anumit termen. Directorul informează consiliul de administrație în legătură cu întreaga procedură. În cazul în care nu este mulțumit cu răspunsul dat de director la cererea sa, organismul comun de supraveghere se adresează consiliului de administrație.

(5) În vederea îndeplinirii sarcinilor sale și pentru a contribui la sporirea coerenței aplicării normelor și a procedurilor în materie de prelucrare a datelor, organismul comun de supraveghere cooperează, atunci când este necesar, cu alte autorități de supraveghere.

(6) Organismul comun de supraveghere redactează periodic rapoarte de activitate. Aceste rapoarte sunt transmise Parlamentului European și Consiliului. Consiliul de administrație are posibilitatea de a formula observații care sunt anexate rapoartelor.

Organismul comun de supraveghere decide asupra oportunității publicării raportului său de activitate și, în cazul în care se decide publicarea acestuia, hotărăște și modalitatea de publicare.

(7) Organismul comun de supraveghere își adoptă, cu o majoritate de două treimi din membrii săi, regulamentul de procedură, care este prezentat Consiliului pentru aprobare. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

(8) Organismul comun de supraveghere înființează o comisie internă compusă din câte un reprezentant autorizat, cu drept de vot, din partea fiecărui stat membru. Comisia are îndatorirea de a examina căile de atac prevăzute la articolul 32 prin orice mijloace adecvate. Comisia poate audia părțile, care sunt asistate de consilierii lor, în cazul în care acestea doresc și solicită acest lucru. Deciziile luate în acest context sunt definitive pentru toate părțile implicate.

(9) Pe lângă comisia menționată la alineatul (8), organismul comun de supraveghere poate înființa și alte comisii.

(10) Organismul comun de supraveghere este consultat cu privire la partea din bugetul Europol care o privește. Avizul acestui organism este anexat la proiectul de buget.

(11) Organismul comun de supraveghere este asistat de un secretariat, ale cărui sarcini sunt stabilite în regulamentul de procedură.

Articolul 35

Securitatea datelor

(1) Europol ia toate măsurile tehnice și organizatorice necesare pentru a asigura punerea în aplicare a prezentei decizii. Aceste măsuri sunt considerate necesare numai în cazul în care eforturile pe care le implică sunt proporționale cu obiectivele de protecție pe care trebuie să le aducă la îndeplinire.

(2) În ceea ce privește prelucrarea automatizată a datelor de către Europol, fiecare stat membru și Europol pun în aplicare măsuri menite:

(a) să împiedice accesul persoanelor neautorizate la echipamentele de prelucrare a datelor cu caracter personal (controlul accesului la echipamente);

(b) să împiedice citirea, copierea, modificarea sau eliminarea suportului de date în mod neautorizat (controlul suportului de date);

(c) să împiedice introducerea neautorizată de date și inspectarea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal stocate (controlul stocării);

(d) să împiedice utilizarea sistemelor de prelucrare automatizată a datelor de către persoane neautorizate cu ajutorul echipamentelor de comunicare a datelor (controlul utilizării);

(e) să se asigure că persoanele autorizate să utilizeze un sistem de prelucrare automatizată a datelor au acces numai la datele pentru care au autorizare (controlul accesului la date);

(f) să se asigure că este posibilă verificarea și stabilirea căror organisme le pot fi comunicate sau le-au fost comunicate date cu caracter personal prin intermediul echipamentelor de comunicații (controlul comunicațiilor);

(g) să asigure posibilitatea de a verifica și de a stabili ce date cu caracter personal au fost introduse în sistemele automatizate de prelucrare a datelor, precum și când și cine a introdus datele respective (controlul introducerii datelor);

(h) să împiedice consultarea, copierea, modificarea sau ștergerea neautorizată a datelor cu caracter personal pe parcursul transferurilor de date personale sau pe parcursul transportului suporturilor de date (controlul transportului);

(i) să se asigure că funcționarea sistemelor instalate poate fi imediat remediată după producerea unei întreruperi (recuperare);

(j) să asigure funcționarea fără defecțiuni a sistemului, raportarea imediată a defecțiunilor de funcționare (fiabilitate) și să se asigure că datele stocate nu sunt afectate de funcționarea defectuoasă a sistemului (integritate).

CAPITOLUL VI

ORGANIZARE

Articolul 36

Organele Europol

Organele Europol sunt:

(a) consiliul de administrație;

(b) directorul.

Articolul 37

Consiliul de administrație

(1) Consiliul de administrație este compus din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei. Fiecare membru al consiliului de administrație dispune de un vot. Fiecare membru al consiliului de administrație poate fi reprezentat de un supleant; în absența titularului, supleantul poate exercita dreptul de vot.

(2) Președintele și vicepreședintele consiliului de administrație sunt aleși de către și din cadrul grupului celor trei state membre care au pregătit împreună programul pe optsprezece luni al consiliului. Aceștia rămân în funcție pentru perioada de optsprezece luni care corespunde respectivului program al consiliului. Pe durata perioadei respective, președintele nu mai acționează în calitate de reprezentant al statului său membru în consiliul de administrație. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu *ex officio* președintele în cazul în care acesta din urmă nu își poate îndeplini îndatoririle.

(3) Președintele răspunde de eficiența activității consiliului de administrație în îndeplinirea sarcinilor sale stabilite la alineatul (9), concentrându-se în special asupra aspectelor strategice și a sarcinilor principale ale Europol, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 alineatul (1).

(4) Președintele este asistat de secretariatul consiliului de administrație. Secretariatul are drept sarcină, în special:

(a) să se implice, îndeaproape și permanent, în organizarea, coordonarea și asigurarea coerenței activității consiliului de administrație. Sub responsabilitatea și îndrumarea președintelui, secretariatul îl sprijină pe acesta la identificarea soluțiilor;

(b) să ofere consiliului de administrație sprijinul administrativ necesar pentru a-și îndeplini sarcinile.

(5) Directorul participă la reuniunile consiliului de administrație, fără a avea drept de vot.

(6) Membrii consiliului de administrație sau supleanții lor și directorul pot fi asistați de experți.

(7) Consiliul de administrație se întrunește cel puțin de două ori pe an.

(8) Consiliul de administrație hotărăște cu o majoritate de două treimi a membrilor săi, cu excepția unor dispoziții contrare în prezenta decizie.

(9) Consiliul de administrație:

(a) adoptă o strategie pentru Europol, care include criterii pe baza cărora să se poată stabili dacă obiectivele au fost îndeplinite sau nu;

(b) supraveghează activitatea directorului, inclusiv punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație;

(c) adoptă orice decizie sau măsuri de punere în aplicare în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii;

(d) adoptă normele de punere în aplicare referitoare la personalul Europol, la propunerea directorului și după solicitarea acordului Comisiei;

(e) adoptă, în urma consultării Comisiei, regulamentul financiar și numește contabilul în concordanță cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 19 noiembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾;

(f) instituie serviciul de audit intern și numește personalul acestui serviciu, care este format din membri ai personalului Europol. Consiliul de administrație adoptă norme complementare de punere în aplicare cu privire la serviciul de audit intern. Normele de punere în aplicare respective se referă, în special, la selecția, la revocarea, la sarcinile, îndatoririle și atribuțiile acestui serviciu și la garanțiile de independență ale acestuia. Serviciul de audit intern răspunde numai în fața consiliului de administrație și are acces la toată documentația necesară pentru desfășurarea activității sale;

(g) adoptă o listă cu cel puțin trei candidați pentru posturile de director și de directori adjuncți, pentru a fi prezentată Consiliului;

(h) răspunde de îndeplinirea oricărei alte sarcini care i se încredințează de către Consiliu, în special în cadrul dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei decizii;

(i) stabilește regulamentul de procedură, inclusiv dispozițiile referitoare la independența secretariatului.

(10) Consiliul de administrație adoptă anual:

(a) bugetul estimativ de venituri și cheltuieli, inclusiv schema de personal, care se prezintă Comisiei și bugetul definitiv;

(b) un program de lucru privind activitățile viitoare ale Europol, luând în considerare solicitările operaționale ale statelor membre și implicațiile bugetare și de personal pentru Europol, după ce Comisia își dă avizul;

⁽¹⁾ JO L 357, 31.12.2002, p. 72.

(c) un raport general cu privire la activitățile desfășurate de către Europol în anul precedent, inclusiv rezultatele obținute privind prioritățile stabilite de Consiliu.

Aceste documente sunt prezentate Consiliului pentru aprobare. Acestea sunt, de asemenea, transmise de către Consiliu Parlamentului European pentru informare.

(11) În termen de patru ani de la data aplicării prezentei decizii și, ulterior, o dată la patru ani, consiliul de administrație dispune efectuarea unei evaluări externe independente a punerii în aplicare a prezentei decizii, precum și a activităților desfășurate de Europol.

Consiliul de administrație acordă, în acest scop, un mandat specific.

Raportul de evaluare este trimis Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

(12) Consiliul de administrație poate hotărî constituirea unor grupuri de lucru. Normele care reglementează crearea și funcționarea grupurilor de lucru sunt prevăzute în regulamentul său de procedură.

(13) Consiliul de administrație își exercită competențele prevăzute la articolul 39 alineatul (3) cu privire la directorul Europol, fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 38 alineatele (1) și (7).

Articolul 38

Directorul

(1) Europol este condus de un director numit de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, pe baza unei liste care cuprinde cel puțin trei candidați propuși de consiliul de administrație, pentru un mandat de patru ani. Consiliul, hotărând pe baza unei propuneri din partea consiliului de administrație, după ce a evaluat rezultatele activității directorului, poate prelunge mandatul directorului o singură dată pentru o perioadă de maximum patru ani.

(2) Directorul este asistat de trei directori adjuncți, numiți pentru un mandat de patru ani, care poate fi prelungit o singură dată, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (1). Sarcinile lor sunt stabilite în detaliu de către director.

(3) Consiliul de administrație stabilește norme privind selecția candidaților pentru funcția de director sau de director adjunct, inclusiv privind prelungirea mandatului lor. Aceste norme sunt aprobate de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, înainte de intrarea lor în vigoare.

(4) Directorul are următoarele atribuții:

(a) îndeplinirea sarcinilor atribuite Europol;

(b) activități administrative curente;

(c) exercitarea, în ceea ce privește personalul și directorii adjuncți, fără a duce atingere alineatelor (2) și (7) din prezentul articol, a competențelor prevăzute la articolul 39 alineatul (3);

(d) pregătirea și punerea în aplicare a deciziilor consiliului de administrație și răspunsul la solicitările formulate de consiliul de administrație;

(e) sprijinirea președintelui consiliului de administrație în pregătirea reuniunilor consiliului de administrație;

(f) întocmirea bugetului estimativ de venituri și cheltuieli, inclusiv schema de personal și programul de lucru preliminar;

(g) elaborarea raportului menționat la articolul 37 alineatul (10) litera (c);

(h) execuția bugetului Europol;

(i) informarea regulată a consiliului de administrație privind punerea în aplicare a priorităților stabilite de Consiliu, precum și privind relațiile externe ale Europol;

(j) stabilirea și punerea în aplicare, în cooperare cu consiliul de administrație, a unei proceduri eficiente și eficace de monitorizare și evaluare a performanțelor Europol în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sale. Directorul raportează periodic consiliului de administrație rezultatele acestei monitorizări;

(k) îndeplinirea tuturor celorlalte sarcini care îi sunt încredințate directorului prin prezenta decizie.

(5) Directorul răspunde în fața consiliului de administrație pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

(6) Directorul este reprezentantul legal al Europol.

(7) Directorul și directorii adjuncți pot fi revocați din funcție printr-o decizie a Consiliului, hotărând cu majoritate calificată, după obținerea avizului consiliului de administrație. Consiliul de administrație stabilește normele aplicabile în astfel de cazuri. Aceste norme sunt aprobate de către Consiliu, hotărând cu majoritate calificată, înainte de intrarea lor în vigoare.

Articolul 39

Personalul

(1) Statutul funcționarilor Comunităților Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Comunităților Europene (denumite în continuare „Statutul funcționarilor” și „Regimul aplicabil agenților”) stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului⁽¹⁾ și normele de punere în aplicare ale acestora adoptate de comun acord de instituțiile Comunităților Europene se aplică directorului, directorilor adjuncți și personalului Europol angajat după data aplicării prezentei decizii.

(2) În scopul punerii în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil agenților, Europol este considerat o agenție în sensul articolului 1a alineatul (2) din Statutul funcționarilor.

(3) Competențele conferite autorității învestite cu putere de numire în temeiul Statutului funcționarilor și autorității autorizate să încheie contracte, în temeiul Regimului aplicabil agenților, sunt exercitate de către Europol în privința personalului său și a directorului, în conformitate cu dispozițiile articolului 37 alineatul (13) și ale articolului 38 alineatul (4) litera (c) din prezenta decizie.

(4) Personalul Europol este compus din agenți temporari și/sau agenți contractuali. Consiliul de administrație al Europol își dă acordul anual în cazul în care directorul intenționează să acorde contracte pe durată nedeterminată. Consiliul de administrație decide care dintre posturile temporare prevăzute în schema de personal pot fi ocupate doar de personalul angajat din cadrul autorităților statelor membre. Personalul recrutat pentru a ocupa astfel de posturi este format din agenți temporari în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil agenților și poate fi angajat doar prin contracte pe durată determinată, care pot fi reînnoite o singură dată, pentru o perioadă determinată.

(5) Statele membre pot detașa experți naționali la Europol. În acest caz, consiliul de administrație adoptă normele de punere în aplicare necesare.

(6) Europol aplică principiile cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la personalul Europol.

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII REFERITOARE LA CONFIDENȚIALITATE

Articolul 40

Confidențialitatea

(1) Europol și statele membre iau toate măsurile necesare pentru protejarea informațiilor supuse regimului de confidențialitate, care au fost obținute de către Europol sau acordate acestuia pe bază de reciprocitate în temeiul dispozițiilor

prezentei decizii. În acest scop, Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, după consultarea Parlamentului European, adoptă norme corespunzătoare cu privire la confidențialitate, pregătite de consiliul de administrație. Aceste norme cuprind dispoziții care reglementează cazurile în care Europol poate face schimb de informații cu terții, informațiile respective fiind supuse regimului de confidențialitate.

(2) În cazul în care Europol însărcinează anumite persoane cu desfășurarea unor activități de natură sensibilă din punct de vedere al securității, statele membre se angajează să efectueze, la solicitarea directorului și în conformitate cu dispozițiile lor naționale, anchete de securitate asupra propriilor lor cetățeni și să își acorde asistență reciprocă în acest sens. Autoritatea competentă în baza dispozițiilor naționale informează Europol doar în legătură cu rezultatele anchetei de securitate. Aceste rezultate au caracter obligatoriu pentru Europol.

(3) Atât fiecare stat membru, cât și Europol pot însărcina cu prelucrarea datelor în cadrul Europol numai acele persoane care au fost special instruite în acest sens și care au fost supuse unei anchete de securitate. Consiliul de administrație adoptă normele de abilitare în materie de securitate a angajaților Europol. Consiliul de administrație este informat în mod regulat de director cu privire la desfășurarea anchetelor de securitate privind personalul Europol.

Articolul 41

Obligația de discreție și de confidențialitate

(1) Membrii consiliului de administrație, directorul, directorii adjuncți, personalul Europol și ofițerii de legătură se abțin de la desfășurarea oricărei activități sau de la exprimarea oricăror opinii care ar putea prejudicia Europol sau activitățile acestuia.

(2) Membrii consiliului de administrație, directorul, directorii adjuncți, personalul Europol și ofițerii de legătură, precum și orice altă persoană supusă unei obligații de discreție sau de confidențialitate, au obligația de a nu divulga unor persoane neautorizate sau publicului fapte sau informații care le-au fost aduse la cunoștință în exercitarea sarcinilor de serviciu sau în cursul desfășurării activităților lor. Această dispoziție nu se aplică faptelor și informațiilor cu o importanță prea redusă pentru a necesita tratament confidențial. Obligația de discreție și de confidențialitate rămâne valabilă și după încetarea mandatului sau a contractului de muncă sau după încetarea activității. Obligația specială prevăzută la prima teză a acestui alineat este notificată de Europol, împreună cu un avertisment privind consecințele juridice ale oricărei încălcări a prezentelor dispoziții. Notificarea se înregistrează în scris.

(3) Membrii consiliului de administrație, directorul, directorii adjuncți, personalul Europol și ofițerii de legătură, precum și alte persoane supuse obligației prevăzute la alineatul (2), nu pot, fără a-l consulta pe director sau, în cazul implicării directorului, fără a consulta consiliul de administrație, să facă depozitii sau să dea declarații, în instanță sau în afara acesteia, referitoare la fapte sau informații care le-au fost aduse la cunoștință în exercitarea sarcinilor de serviciu sau în desfășurarea activității.

⁽¹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

Consiliul de administrație sau directorul, după caz, se adresează organului judiciar sau oricărui alt organ competent, pentru a se asigura că au fost luate măsurile necesare, în conformitate cu dreptul intern aplicabil organului sesizat.

Aceste măsuri pot consta fie în adaptarea procedurilor de administrare a probelor, pentru a asigura confidențialitatea informațiilor, fie, cu condiția ca dreptul intern să permită acest lucru, în refuzul comunicării oricăror informații, în măsura în care acest lucru este absolut necesar pentru protejarea intereselor Europol sau ale unui stat membru.

În măsura în care legislația unui stat membru prevede dreptul de a refuza depunerea unei mărturii, persoanelor menționate la alineatul (2), chemate să depună mărturie, necesită obținerea unei aprobări în acest sens. Această aprobare este acordată de director, iar în cazul în care directorul este chemat să depună mărturie, de către consiliul de administrație. În cazul în care i se solicită unui ofițer de legătură să depună mărturie cu privire la informațiile pe care le primește de la Europol, aprobarea respectivă se acordă după obținerea acordului statului membru de origine al ofițerului respectiv. Obligația de a solicita o aprobare pentru depunerea unei mărturii rămâne valabilă și după încetarea mandatului sau a contractului de muncă sau după încetarea activității.

De asemenea, în cazul în care există posibilitatea ca mărturia respectivă să divulge informații și date care au fost comunicate Europol de către un stat membru sau care implică în mod evident un anumit stat membru, înainte de acordarea permisiunii de a depune mărturie este consultat statul membru respectiv cu privire la mărturia în cauză.

Permisiunea de a depune mărturie poate fi refuzată numai în măsura în care refuzul este justificat de necesitatea protejării unor interese prioritare ale Europol sau ale statului membru sau statelor membre care au nevoie de protecție.

(4) Fiecare stat membru tratează orice încălcare a obligației de păstrare a discreției și a confidențialității prevăzută la alineatele (2) și (3) ca pe o încălcare a obligațiilor impuse de legea statului respectiv cu privire la secretul oficial sau profesional sau ca o încălcare a dispozițiilor referitoare la protejarea informațiilor clasificate.

Fiecare stat membru se asigură, de asemenea, că normele și dispozițiile respective se aplică și propriilor lor angajați care intră în contact cu Europol, în cadrul activităților lor profesionale.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII BUGETARE

Articolul 42

Bugetul

(1) Veniturile Europol provin, fără a aduce atingere celorlalte tipuri de venituri, dintr-o subvenție comunitară prevăzută în

bugetul general al Uniunii Europene (secțiunea „Comisia”) începând de la data aplicării prezentei decizii. Finanțarea Europol face obiectul unui acord între Parlamentul European și Consiliu (denumite în continuare „autoritatea bugetară”), astfel cum se prevede în Acordul interinstituțional din 17 mai 2006 între Parlamentul European, Consiliu și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾.

(2) Cheltuielile Europol cuprind cheltuieli cu personalul, cheltuieli administrative, cheltuieli cu infrastructura și cheltuieli operaționale.

(3) Directorul întocmește un buget estimativ de venituri și cheltuieli al Europol pentru anul financiar următor, inclusiv un proiect al schemei de personal, și îl prezintă consiliului de administrație. Proiectul schemei de personal cuprinde posturile permanente sau temporare, precum și cele de experți naționali detașați și prevede numărul, gradul și categoria personalului angajat de Europol pentru anul financiar respectiv.

(4) Există un echilibru între venituri și cheltuieli.

(5) Consiliul de administrație adoptă bugetul estimativ de venituri și cheltuieli, inclusiv proiectul schemei de personal, însoțit de proiectul programului de lucru, și le transmite Comisiei, până la data de 31 martie a fiecărui an. În cazul în care Comisia prezintă obiecții cu privire la bugetul estimativ, aceasta informează consiliul de administrație în termen de treizeci de zile de la primirea acestuia.

(6) Bugetul estimativ este transmis de către Comisie autorității bugetare, împreună cu proiectul bugetului general preliminar al Uniunii Europene.

(7) Pe baza acestui buget estimativ, Comisia înscrie în proiectul preliminar al bugetului general al Comunităților Europene creditele pe care le consideră necesare, ținând cont de schema de personal și de cuantumul subvenției care se alocă din bugetul respectiv și depune proiectul preliminar de buget la autoritatea bugetară în conformitate cu articolul 272 din Tratatul privind Comunitatea Europeană.

(8) Autoritatea bugetară autorizează creditele pentru subvenția destinată Europol și schema de personal, cu ocazia adoptării bugetului general al Uniunii Europene.

(9) Consiliul de administrație adoptă bugetul Europol și schema de personal. Acestea devin definitive după adoptarea finală a bugetului general al Uniunii Europene. Dacă este cazul, acestea sunt adaptate în consecință, prin adoptarea unui buget revizuit.

(10) Toate modificările aduse bugetului și schemei de personal se efectuează conform procedurii prevăzute la alineatele (5)-(9).

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.

(11) Consiliul de administrație notifică autoritatea bugetară, cât mai curând posibil, intenția sa de a pune în aplicare orice proiect care ar putea avea implicații financiare semnificative pentru finanțarea bugetului, în special proiectele legate de proprietate, cum ar fi închirierea sau achiziționarea de imobile. Consiliul de administrație informează Comisia în acest sens. În cazul în care o parte a autorității bugetare își manifestă intenția de a prezenta un aviz, aceasta comunică avizul respectiv consiliului de administrație în termen de șase săptămâni de la data la care a notificat proiectul autorității bugetare.

Articolul 43

Execuția și controlul bugetului

(1) Directorul execută bugetul Europol.

(2) Până cel târziu la data de 28 februarie după încheierea fiecărui an financiar, contabilul Europol comunică situația provizorie a conturilor împreună cu raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul financiar respectiv contabilului Comisiei. Contabilul Comisiei consolidează situația provizorie a conturilor instituțiilor și organismelor descentralizate, în conformitate cu articolul 128 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene ⁽¹⁾.

(3) Până cel târziu la data de 31 martie după încheierea fiecărui an financiar, contabilul Comisiei transmite Curții de Conturi situația provizorie a conturilor Europol împreună cu raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru anul financiar respectiv. Raportul privind gestiunea bugetară și financiară pentru exercițiul financiar respectiv se transmite, de asemenea, Parlamentului European și Consiliului.

(4) După primirea observațiilor formulate de Curtea de Conturi cu privire la situația provizorie a conturilor Europol, în conformitate cu dispozițiile articolului 129 din Regulamentul (CE) nr. 1605/2002, directorul elaborează situația definitivă a conturilor Europol pe proprie răspundere și o transmite spre avizare consiliului de administrație.

(5) Consiliul de administrație emite un aviz cu privire la situația definitivă a conturilor Europol.

(6) Până cel târziu la data de 1 iulie după încheierea fiecărui an financiar, directorul trimite situația definitivă a conturilor, împreună cu avizul consiliului de administrație, Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.

(7) Conturile definitive se publică.

(8) Directorul comunică Curții de Conturi un răspuns la observațiile acesteia cel târziu până la data de 30 septembrie. Acesta transmite respectivul răspuns și consiliului de administrație.

⁽¹⁾ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(9) Directorul prezintă Parlamentului European, la cererea acestuia, conform dispozițiilor articolului 146 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, orice informație necesară pentru buna desfășurare a procedurii de descărcare de gestiune pentru anul financiar în cauză.

(10) Până la data de 30 aprilie a anului $n + 2$, Parlamentul European, luând în considerare recomandarea Consiliului, care hotărăște cu majoritate calificată, acordă directorului descărcare de gestiune pentru execuția bugetului pentru anul n .

Articolul 44

Regulamentul financiar

Consiliul de administrație adoptă regulamentul financiar aplicabil Europol, după consultarea Comisiei. Acesta nu se poate abate de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002, cu excepția cazului în care activitatea Europol impune acest lucru în mod special. Adoptarea oricărei norme care derogă de la Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 necesită acordul prealabil al Comisiei. Autoritatea bugetară este informată cu privire la oricare astfel de derogări.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 45

Norme care reglementează accesul la documentele Europol

Pe baza unei propuneri a directorului, cel târziu în termen de șase luni de la data aplicării prezentei decizii, consiliul de administrație adoptă norme referitoare la accesul la documentele Europol, luând în considerare principiile și limitele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽²⁾.

Articolul 46

Informațiile clasificate ale UE

Europol aplică principiile de securitate și standardele minime instituite prin Decizia 2001/264/CE a Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentului de securitate al Consiliului ⁽³⁾ privind informațiile clasificate ale UE.

Articolul 47

Limbile

(1) Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽⁴⁾ se aplică Europol.

(2) Consiliul de administrație decide în unanimitate regimul lingvistic intern al Europol.

⁽²⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

⁽³⁾ JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

⁽⁴⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385/58.

(3) Traducerile necesare pentru desfășurarea activității curente a Europol sunt efectuate de către Centrul de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene ⁽¹⁾.

Articolul 48

Informarea Parlamentului European

Președinția Consiliului, președintele consiliului de administrație și directorul se prezintă în fața Parlamentului European la solicitarea acestuia pentru a discuta chestiuni legate de luarea în considerare de către Europol a obligațiilor de respectare a discreției și a confidențialității.

Articolul 49

Combaterea fraudei

Normele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) ⁽²⁾ se aplică Europol. Consiliul de administrație, la propunerea directorului, în termen de cel mult șase luni de la data aplicării prezentei decizii, adoptă măsurile de punere în aplicare necesare prin care ar putea fi excluse datele operaționale din domeniul de aplicare al anchetelor OLAF.

Articolul 50

Acordul de stabilire a sediului

Toate dispozițiile necesare referitoare la găzduirea Europol în statul în care își are acesta sediul, facilitățile oferite de statul respectiv, precum și normele speciale aplicabile în statul gazdă directorului, membrilor consiliului de administrație, directorilor adjuncți, angajaților Europol și membrilor familiilor acestora, sunt prevăzute într-un acord de sediu încheiat între Europol și Regatul Țărilor de Jos, după obținerea aprobării consiliului de administrație.

Articolul 51

Privilegii și imunități

(1) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene și un regulament care urmează să fie adoptat în temeiul articolului 16 din Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică directorului și directorilor adjuncți ai Europol, precum și personalului acestuia.

(2) Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene se aplică Europol.

(3) Regatul Țărilor de Jos și celelalte state membre convin asupra faptului că ofițerii de legătură detașați din celelalte state membre, precum și membrii familiilor lor, beneficiază de privilegiile și imunitățile necesare pentru îndeplinirea corespun-

zătoare a sarcinilor lor în calitate de ofițeri de legătură în cadrul Europol.

Articolul 52

Răspunderea pentru prelucrarea neautorizată sau incorectă a datelor

(1) Fiecare stat membru răspunde, în conformitate cu dreptul intern, pentru orice fel de prejudiciu cauzat unei persoane ca urmare a unor erori de drept sau de fapt în legătură cu datele stocate sau prelucrate de către Europol. Partea vătămată poate introduce o acțiune în despăgubire numai împotriva statului membru în care s-a produs evenimentul care a cauzat prejudiciul respectiv, aceasta putând introduce acțiunea la instanțele judecătorești competente în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv. Un stat membru nu poate pretinde că un alt stat membru sau Europol a transmis date incorecte pentru a evita tragerea la răspundere de către partea vătămată, în conformitate cu dreptul său intern.

(2) În cazul în care aceste erori de drept sau de fapt menționate la alineatul (1) s-au produs ca urmare a comunicării unor date eronate sau a neîndeplinirii obligațiilor prevăzute în prezenta decizie de către unul sau mai multe state membre sau ca rezultat al stocării sau al prelucrării neautorizate sau inadecvate a unor date de către Europol, Europol sau celălalt stat membru implicat va trebui să ramburseze, la cerere, sumele plătite cu titlu de despăgubire în temeiul alineatului (1), cu excepția cazului în care datele au fost utilizate de către statul membru pe teritoriul căruia s-a produs prejudiciul cu încălcarea dispozițiilor prezentei decizii.

(3) Orice litigiu între statul membru care a plătit despăgubirile în temeiul alineatului (1) și Europol sau un alt stat membru cu privire la principiul sau valoarea rambursării este supus examinării de către consiliul de administrație, care soluționează litigiul hotărând cu o majoritate de două treimi din membrii săi.

Articolul 53

Alte forme de răspundere

(1) Răspunderea contractuală a Europol este guvernată de dreptul aplicabil contractului respectiv.

(2) În cazul răspunderii extracontractuale, Europol este obligat, independent de orice răspundere care îi revine în temeiul articolului 52, să repare orice prejudiciu cauzat printr-o eroare a organelor sale sau a personalului său, săvârșită în cursul îndeplinirii sarcinilor lor de serviciu, în măsura în care eroarea respectivă le poate fi imputată și indiferent de diferitele proceduri de obținere a despăgubirilor prevăzute în dreptul statelor membre.

(3) Partea vătămată are dreptul să pretindă Europol să retragă o acțiune intentată sau să se abțină de la intentarea unei acțiuni.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2965/94 al Consiliului din 28 noiembrie 1994 de înființare a Centrului de Traduceri pentru Organismele Uniunii Europene (JO L 314, 7.12.1994, p. 1).

⁽²⁾ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

(4) Instanțele naționale ale statelor membre competente să soluționeze litigiile care implică răspunderea Europol menționată la prezentul articol sunt determinate prin trimitere la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾.

Articolul 54

Răspunderea cu privire la participarea Europol la echipele comune de anchetă

(1) Statul membru, pe teritoriul căruia membrii personalului Europol au cauzat un prejudiciu, aceștia acționând în acel stat membru, în temeiul articolului 6, pe parcursul activității lor de asistență privind măsurile operaționale, repară prejudiciul respectiv în aceleași condiții în care acesta ar fi fost reparat dacă ar fi fost cauzat de funcționarii statului respectiv.

(2) Cu excepția unor dispoziții contrare convenite cu statul membru respectiv, Europol rambursează integral sumele plătite de acel stat membru victimelor sau persoanelor îndepărtate să le primescă în numele acestora cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul menționat la alineatul (1). Orice litigiu între un stat membru și Europol referitor la principiul sau valoarea rambursării este supus examinării consiliului de administrație, care soluționează litigiul.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII TRANZITORII

Articolul 55

Succesiunea legală generală

(1) Prezenta decizie nu aduce atingere forței juridice a acordurilor încheiate de Europol, astfel cum a fost constituit prin Convenția Europol, anterior datei de aplicare a prezentei decizii.

(2) Alineatul (1) se aplică în special acordului de sediu încheiat în temeiul articolului 37 din Convenția Europol, precum și acordurilor dintre Regatul Țărilor de Jos și celelalte state membre încheiate în temeiul articolului 41 alineatul (2) din Convenția Europol și tuturor acordurilor internaționale, inclusiv dispozițiilor acestora referitoare la schimbul de informații, și contractelor încheiate de Europol, astfel cum a fost constituit prin Convenția Europol, obligațiilor care îi revin acestuia, precum și bunurilor achiziționate de acesta.

Articolul 56

Directorul și directorii adjuncți

(1) Directorul și directorii adjuncți numiți în temeiul articolului 29 din Convenția Europol rămân în funcție, pentru perioada rămasă a mandatului lor, în calitate de director și, respectiv, de directori adjuncți în sensul articolului 38 din prezenta decizie. În cazul în care mandatul acestora se încheie la un an de la data aplicării prezentei decizii sau în cursul anului respectiv, mandatul le este prelungit în mod automat până la

data la care se împlinește un an de la data aplicării prezentei decizii.

(2) În cazul în care directorul sau unul sau mai mulți directori adjuncți refuză sau nu pot să acționeze în conformitate cu alineatul (1), consiliul de administrație numește un director interimar sau unul sau mai mulți directori adjuncți interimari, după caz, pentru o perioadă de cel mult optsprezece luni, până la efectuarea numirilor prevăzute la articolul 38 alineatele (1) și (2).

Articolul 57

Personalul

(1) Prin derogare de la articolul 39, toate contractele de muncă încheiate de Europol, astfel cum a fost constituit prin Convenția Europol, în vigoare la data aplicării prezentei decizii, rămân valabile până la data la care expiră și nu pot fi reînnoite pe baza statutului personalului Europol ⁽²⁾ după data aplicării prezentei decizii.

(2) Tuturor membrilor personalului contractual, menționați la alineatul (1), li se oferă posibilitatea să încheie contracte de agenți temporari, în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil agenților, pentru grade diferite, potrivit schemei de personal, sau contracte de agenți contractuali în temeiul articolului 3a din Regimul aplicabil agenților.

În acest scop, este organizată o procedură internă de selecție, limitată la membrii personalului care au contracte cu Europol la data de aplicare a prezentei decizii, după intrarea în vigoare a deciziei și în termen de doi ani de la data aplicării prezentei decizii, de către autoritatea autorizată să încheie contracte, pentru a verifica abilitatea, eficiența și integritatea celor care vor fi angajați.

În funcție de tipul și nivelul funcțiilor exercitate, candidatul admis i se oferă fie un contract de agent temporar, fie un contract de agent contractual pentru o perioadă care să corespundă cel puțin perioadei de timp rămasă din contractul încheiat înainte de data de aplicare a prezentei decizii.

(3) Dacă un al doilea contract pe durată determinată a fost încheiat cu Europol înainte de data aplicării prezentei decizii, iar membrul personalului a acceptat un contract de agent temporar sau de agent contractual în condițiile prevăzute la alineatul (2) al treilea paragraf, orice prelungire ulterioară poate fi făcută doar pentru o perioadă nedeterminată, în conformitate cu articolul 39 alineatul (4).

(4) Dacă un contract pe durată nedeterminată a fost încheiat cu Europol înainte de data aplicării prezentei decizii, iar membrul personalului a acceptat un contract de agent temporar sau de agent contractual în condițiile prevăzute la alineatul (2) al treilea paragraf, respectivul contract se încheie pentru o perioadă nedeterminată, în conformitate cu articolul 8 primul paragraf și cu articolul 85 alineatul (1) din Regimul aplicabil agenților.

⁽¹⁾ JO L 12, 16.1.2001, p. 1.

⁽²⁾ Actul Consiliului din 3 decembrie 1998 de stabilire a statutului angajaților, aplicabil salariaților Europol (JO C 26, 30.1.1999, p. 23).

(5) Statutul personalului Europol și alte instrumente relevante continuă să se aplice membrilor personalului care nu sunt recrutați în conformitate cu alineatul (2). Prin derogare de la capitolul 5 din Statutul personalului Europol, rata procentuală a indexării anuale a remunerațiilor stabilită de Consiliu conform articolului 65 din Statutul funcționarilor se aplică personalului Europol.

Articolul 58

Bugetul

(1) Procedura de descărcare de gestiune pentru execuția bugetelor aprobate în temeiul articolului 35 alineatul (5) din Convenția Europol se efectuează în conformitate cu normele prevăzute în articolul 36 alineatul (5) din Convenția Europol și cu regulamentul financiar adoptat în temeiul articolului 35 alineatul (9) din Convenția Europol.

(2) Pentru îndeplinirea procedurii de descărcare de gestiune descrisă la alineatul (1), se aplică următoarele dispoziții:

(a) în scopul executării procedurii de descărcare de gestiune în ceea ce privește conturile anuale pentru anul anterior datei aplicării prezentei decizii, comitetul comun de auditare își desfășoară activitatea în continuare în conformitate cu procedurile prevăzute în articolul 36 din Convenția Europol. Procedurile de descărcare de gestiune prevăzute în Convenția Europol se aplică în măsura necesară atingerii acestui scop;

(b) consiliul de administrație menționat la articolul 36 din prezenta decizie are dreptul de a decide cu privire la înlocuirea funcțiilor executate anterior de controlorul financiar și de comitetul financiar în temeiul Convenției Europol.

(3) Toate cheltuielile care rezultă din angajamentele luate de Europol în conformitate cu regulamentul financiar adoptat în baza articolului 35 alineatul (9) din Convenția Europol înaintea datei de aplicare a prezentei decizii, care nu au fost încă acoperite la momentul respectiv, sunt acoperite astfel cum este prevăzut în alineatul (4) din prezentul articol.

(4) În termen de douăsprezece luni de la data de aplicare a prezentei decizii, consiliul de administrație stabilește cuantumul sumei care acoperă cheltuielile menționate la alineatul (3). Suma corespunzătoare, finanțată prin excedentele acumulate ale bugetelor aprobate în temeiul articolului 35 alineatul (5) din Convenția Europol, este transferată primului buget stabilit în temeiul prezentei decizii și constituie venituri afectate acoperirii acestor cheltuieli.

În cazul în care excedentele nu sunt suficiente pentru a acoperi cheltuielile menționate la alineatul (3), statele membre furnizează finanțarea necesară în conformitate cu procedurile prevăzute în Convenția Europol.

(5) Soldul excedentelor bugetare aprobate în temeiul articolului 35 alineatul (5) din Convenția Europol este rambursat

statelor membre. Suma care trebuie plătită fiecărui stat membru este calculată pe baza contribuțiilor anuale ale statelor membre la bugetele Europol stabilite pe baza articolului 35 alineatul (2) din Convenția Europol.

Plata este efectuată în termen de trei luni de la stabilirea sumei ce acoperă cheltuielile menționate la alineatul (3) și de la finalizarea procedurilor de descărcare de gestiune pentru execuția bugetelor aprobate în temeiul articolului 35 alineatul (5) din Convenția Europol.

Articolul 59

Măsurile de elaborat și de adoptat înaintea datei de aplicare a prezentei decizii

(1) Consiliul de administrație instituit în temeiul Convenției Europol, directorul numit în temeiul respectivei convenții, precum și organismul comun de supraveghere instituit pe baza respectivei convenții pregătesc adoptarea următoarelor instrumente:

(a) normele privind drepturile și obligațiile ofițerilor de legătură menționate la articolul 9 alineatul (5);

(b) normele aplicabile fișierelor de lucru pentru analiză menționate la articolul 14 alineatul (1) al treilea paragraf;

(c) normele privind relațiile Europol menționate la articolul 26 alineatul (1) litera (b);

(d) normele de punere în aplicare aplicabile personalului Europol menționate la articolul 37 alineatul (9) litera (d);

(e) normele privind selecția și revocarea din funcție a directorului și a directorilor adjuncți, menționate la articolul 38 alineatele (3) și (7);

(f) normele privind confidențialitatea, menționate la articolul 40 alineatul (1);

(g) regulamentul financiar menționat la articolul 44.

(h) orice alt instrument necesar pentru pregătirea aplicării prezentei decizii.

(2) În scopul adoptării măsurilor prevăzute la alineatul (1) literele (a), (d), (e), (g) și (h), componența consiliului de administrație trebuie să fie conform dispozițiilor articolului 37 alineatul (1). Consiliul de administrație adoptă aceste măsuri în conformitate cu procedura stabilită în dispozițiile menționate la alineatul (1) literele (a), (d), (e) și (g) din prezentul articol.

Consiliul adoptă măsurile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (f) în conformitate cu procedura stabilită în dispozițiile menționate la alineatul (1) literele (b), (c) și (f).

Articolul 60

Inițiativele și deciziile financiare de luat înaintea datei de aplicare a prezentei decizii

(1) Consiliul de administrație, în componența prevăzută la articolul 37 alineatul (1), ia toate inițiativele și deciziile financiare necesare pentru aplicarea noului cadru financiar.

(2) Inițiativele și deciziile menționate la alineatul (1) sunt luate în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002 și includ, printre altele, următoarele măsuri:

(a) elaborarea și adoptarea tuturor inițiativelor și deciziilor menționate la articolul 42 referitoare la primul exercițiu bugetar după data aplicării prezentei decizii;

(b) numirea contabilului în conformitate cu articolul 37 alineatul (9) litera (e) până la data de 15 noiembrie din anul anterior primului exercițiu bugetar de după data de aplicare a prezentei decizii;

(c) instituirea serviciului de audit intern în conformitate cu articolul 37 alineatul (9), litera (f).

(3) Autorizarea operațiunilor aferente primului exercițiu bugetar de după data aplicării prezentei decizii se efectuează de către directorul numit în conformitate cu articolul 29 din Convenția Europol de la data de 15 noiembrie a anului anterior primului exercițiu bugetar de după data aplicării prezentei decizii. Începând de la acea dată, directorul este îndreptățit să delege funcția de ordonator de credite după cum este necesar. În îndeplinirea sarcinilor aferente ordonatorului de credite, trebuie respectate cerințele Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2343/2002.

(4) Verificarea ex ante a operațiunilor aferente primului exercițiu bugetar de după data aplicării prezentei decizii se efectuează de către controlorul financiar numit în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Convenția Europol pe parcursul perioadei cuprinse între 15 noiembrie și 31 decembrie a anului anterior primului exercițiu bugetar de după data aplicării prezentei decizii. Controlorul financiar își exercită funcția în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2343/2002.

(5) O parte din costurile de tranziție ocazionate de către Europol ca urmare a elaborării noului cadru financiar din anul anterior primului exercițiu bugetar de după data aplicării prezentei decizii sunt acoperite din bugetul general al Uniunii Europene. Finanțarea acestor costuri poate lua forma unei subvenții comunitare.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 61

Transpunere

Statele membre se asigură că legislația lor națională este în conformitate cu prezenta decizie la data de aplicare a acesteia.

Articolul 62

Înlocuire

Prezenta decizie înlocuiește Convenția Europol și Protocolul privind privilegiile și imunitățile Europol ale membrilor organelor acestuia, ale directorilor adjuncți și ale membrilor personalului Europol de la data aplicării prezentei decizii.

Articolul 63

Abrogare

În lipsa unor dispoziții contrare în prezenta decizie, toate măsurile de punere în aplicare a Convenției Europol se abrogă de la data aplicării prezentei decizii.

Articolul 64

Intrarea în vigoare și aplicarea

(1) Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Decizia se aplică de la 1 ianuarie 2010 sau de la data aplicării regulamentului menționat la articolul 51 alineatul (1), dacă această dată este ulterioară celeilalte.

Cu toate acestea, articolul 57 alineatul (2) al doilea paragraf și articolele 59, 60 și 61 se aplică de la data intrării în vigoare a prezentei decizii.

Adoptată la Luxemburg, 6 aprilie 2009.

Pentru Consiliu

Președintele

J. POSPÍŠIL

ANEXĂ

Lista altor forme grave de criminalitate care intră în sfera de competență a Europol în conformitate cu articolul 4 alineatul (1):

- traficul ilegal de droguri;
- activitățile ilegale de spălare de bani;
- criminalitatea legată de substanțe nucleare și radioactive;
- introducerea ilegală de imigranți;
- traficul de ființe umane;
- criminalitatea legată de autovehicule;
- omuciderea voluntară și vătămarea corporală gravă;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpirea, sechestrarea și luarea de ostatici;
- rasismul și xenofobia;
- jaful organizat;
- traficul ilegal de bunuri de patrimoniu, inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciunea și fraudă;
- activități mafiotice („racketeering”) și extorcarea;
- contrafacerea și piratarea produselor;
- falsul și uzul de fals legat de documente administrative;
- falsificarea banilor și a altor mijloace de plată;
- criminalitatea informatică;
- corupția;
- traficul ilegal de arme, muniții și materiale explozibile;
- traficul ilegal cu specii rare de animale;
- traficul ilegal cu specii și varietăți rare de plante;
- infracțiuni împotriva mediului;
- traficul ilegal cu substanțe hormonale și alți factori de creștere.

În ceea ce privește formele de criminalitate enumerate la articolul 4 alineatul (1) din prezenta decizie:

- (a) „criminalitatea legată de substanțe nucleare și radioactive” înseamnă infracțiunile enumerate la articolul 7 alineatul (1) din Convenția privind protecția fizică a materialului nuclear, semnată la Viena și New York la 3 martie 1980, și referitoare la materialele nucleare și/sau radioactive definite în articolul 197 al Tratatului de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și în Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante ⁽¹⁾;
- (b) „introducerea ilegală de imigranți” înseamnă activitățile deliberate de facilitare, urmărind obținerea unor avantaje financiare, a intrării, șederii și angajării pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, contrar reglementărilor și condițiilor aplicabile în statele membre;

⁽¹⁾ JO L 159, 29.6.1996, p. 1.

- (c) „traficul de ființe umane” înseamnă activitățile de recrutare, transport, transfer, adăpostire sau primire de persoane, prin amenințări sau uz de forță sau prin alte mijloace de constrângere, răpire, fraudă, înșelăciune, abuz de putere sau poziție de vulnerabilitate sau prin darea sau primirea unor plăți sau beneficii pentru a primi consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane, în scopul exploatării. Exploatarea include, cel puțin, exploatarea activităților de prostituție sau a altor forme de exploatare sexuală, producerea, vânzarea sau distribuția de materiale pornografice cu minori, munca forțată sau serviciile forțate, sclavia sau practici similare acesteia, servitudinea sau prelevarea de organe;
- (d) „criminalitatea legată de autovehicule” înseamnă furtul sau însușirea ilegală a oricărui autovehicule, camioane, semi-remorci, încărcătura camioanelor și semiremorcilor, autobuze, motociclete, rulote și vehicule agricole, vehicule de șantier, precum și piesele de schimb ale acestor vehicule, ca și primirea sau tănuirea acestor obiecte;
- (e) „activități ilegale de spălare de bani” înseamnă infracțiunile enumerate la articolul 6 alineatele (1)-(3) din Convenția Consiliului Europei privind spălarea, căutarea, sechestrarea și confiscarea sumelor câștigate din activități ilicite, semnată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990;
- (f) „traficul ilegal de droguri” înseamnă infracțiunile enumerate la articolul 3 alineatul (1) din Convenția ONU împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, din 20 decembrie 1988, precum și în dispozițiile de modificare sau înlocuire a convenției respective.

Tipurile de infracțiuni prevăzute la articolul 4 și în prezenta anexă sunt evaluate de către autoritățile competente ale statelor membre, în conformitate cu legislația aplicabilă în statul membru de origine.

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Comunităților Europene, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>